

BEE LIFE

2026 / Mayıs / Haziran / Temmuz / Ağustos / Sayı. 44

İLBER ORTAYLI'NIN
ARDINDAN

PAZARLAMADA
"ENVY" KÜLTÜRÜ

TUNALI'DA BULUŞUP
INSTAGRAM'DA KAYBOLMAK

RÖPORTAJ:

ELİFŞAH YASUN BATUR -
HAYAL, DİSİPLİN VE
MERAK: MEDYADA 18
YILLIK BİR YOLCULUK

**PROF. DR. AHMET
NİHAT KARAKOYUNLU -**
"CERRAHLIK BİR TEKNİK
DEĞİL, OLGUNLAŞAN BİR
SANATTIR"

SERDAR BENDERLİ -
TEKNOLOJİ, VİZYON VE
İNSANLIK: KÜRESEL
BİR MÜHENDİSİN
YOLCULUĞU

Sign

DINE | EVENTS

Sign Dine & Events Ankara'da hem gastronomi hem etkinlik alanında yeni bir referans noktası oluşturuyor.

@signyourvibe

Etkinlik & Menü

ÖZEL DAVETLER, ORGANİZASYONLAR, CANLI MÜZİK AKŞAMLARI
VE SEÇKİN KONSEPT GECELERİ...

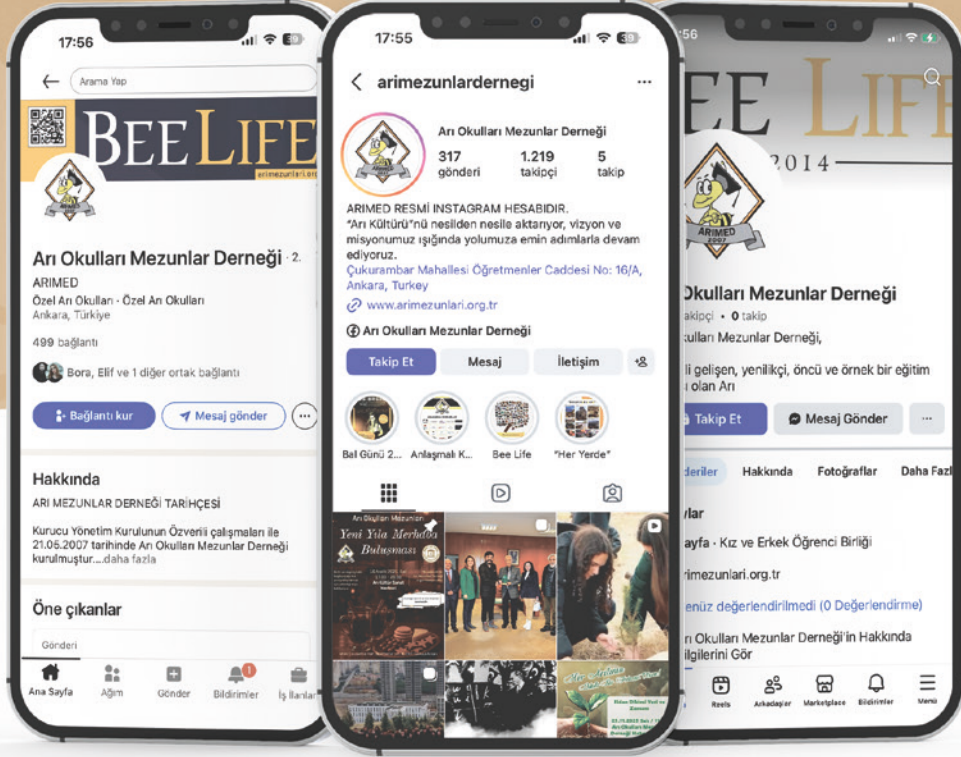
Sign Your Vibe

Adres: One Tower | Sign Dine & Events

Rezervasyon: **0535 978 55 04**

Gözünüz Bizde Olsun!

Arı Mezunlar Derneğinin etkinliklerinden haberdar olmak ve keyifli içerikleriyle Ankara'nın tek aktüel **mezun dergisi BeeLife'**ı takip etmek için sosyal medya hesaplarımızda buluşalım.

arimezunlardernegi

Yayın Sahibi

Arı Eğitim Öğretim Tesisleri
Sanayi Ticaret AŞ adına
Sıtkı ALP

Genel Yayın Yönetmeni

Ali GÜLEÇ

Editör

Seda TARMAN

Reklam Tanıtım Koordinatörü

Cihan AYDOS

Hukuk Danışmanı

Coşkun SAMANCI

Finans Sorumlusu

Nurullah ÇELEBİ

Dijital Yayın

İlhan TOPÇU

Yayın Türü

Sürelî Yayın / 4 Aylık

Dili

Türkçe-İngilizce

Katkıda Bulunanlar

Ahmet Nihat KARAKOYUNLU

Aybike AYDEMİR

Begüm BAŞTAĞ

Beyza BAŞAR

Burcu AKSONGUR

Burcu KOCATÜFEK ÖZYILMAZ

Burçin TURHAN

Coşkun SAMANCI

Deniz KÜZECİ TURA

Elif Güliz BAYRAM

Elif KOCA

Elifşah YASUN

Gürhan KARA

Nurullah ÇELEBİ

Onur BAYER

Rabia Beyza ÖZKÖYLÜ YILDIRIM

Seçil ÖZER TAŞTAN

Senem ÇETİN

Serdar BENDERELİ

Serter ORAN

Zeynep KOLTUK

Yayın İçeriği

Ticari, İktisadi, İlmî,
Siyasi, Akademik

Dağıtım

Kurye Eliyle

Dergi ve Kapak Tasarımı

H. T. Kübra SÜTBAŞ

Basım Yeri ve Tarihi

Ankara, Mayıs 2026

Yapım - Yayın

Grafikir

Angora Bulvarı 2049.

Sokak No: 11 Beysukent

Çankaya / Ankara

T: +90 312 426 71 41

Yönetim Yeri

Öğretmenler Cad. Çukurambar Mah.

16/A 100. Yıl / Ankara

T. +90 312 286 85 85

F. +90 312 286 85 94

Yazıların hukuki mesuliyeti röportaj sahiplerine ve yazarlarına aittir. Yayınlanan yazı ve fotoğraflar, derneğin ve yazarların izni olmadan kullanılamaz.

Türk dil bilgisi yazım kuralları Grafikir tarafından uygulanmıştır.

Okur önerileri ve yorumlarınız için:
arimedbeelife@gmail.com

ISSN: 2148-9106

içindekiler

34

RÖPORTAJ:
"CERRAHLIK BİR TEKNİK DEĞİL,
OLGUNLAŞAN BİR SANATTIR"

46

RÖPORTAJ:
HAYAL, DİSİPLİN VE MERAK:
MEDYADA 18 YILLIK BİR YOLCULUK

54

İLBER ORTAYLI'NIN ARDINDAN

58

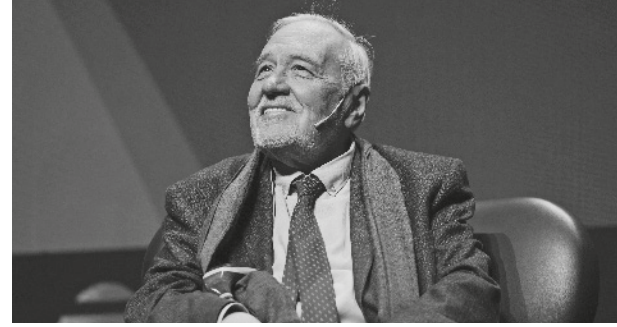
PAZARLAMADA "ENVY" (KISKANDIRMA) KÜLTÜRÜ:
MARKALAR NEDEN BU DUYGUYA OYNUYOR?

66

RÖPORTAJ:
TEKNOLOJİ, VİZYON VE İNSANLIK:
KÜRESEL BİR MÜHENDİSİN YOLCULUĞU

78

TUNALI'DA BULUŞUP INSTAGRAM'DA KAYBOLMAK:
90'LAR ANKARA'SINDAN BUGÜNE

Seda TARMAN

Editör

sdtarman.beelife@gmail.com

Merhaba,

Yenilenmenin,
yeni başlangıçların
habercisi bahar
sayımızla Bee Life
olarak daha güçlü
bağlar kurmayı ve
birlikte daha büyük
adımlar atmayı
hedefliyoruz.

Bu hedefle çalışarak siz değerli mezunlarımızın katkıları, önerileri ve katılımıyla yol alan Bee Life ekibi olarak, geçmişle geleceği buluşturmakla birlikte, Arı ruhunu ve kültürünü yaşatma görevini layığı ile yerine getirmek için çalışmaktayız. Yıl başında mezunlar derneğimizin Arı Kültür Sanat Merkezinde gerçekleştirdiği yeni yıl buluşmasından aldığımız olumlu dönütler sonrasında dernek yönetim kurulu olarak haziran ayında da bir akşamüstü buluşması gerçekleştirmeye karar verildi. Böylece kültür sanat merkezimizin ev sahipliğinde sanatla iç içe bir yaza merhaba buluşmasında tüm dönem mezunları ile bir arada olma fırsatı bulacağız. Yaklaşık bir yıldır hizmette olan kültür sanat merkezimiz sayesinde dernek olarak daha fazla etkinliğe imza atmış olacağız. 16 Mayıs Cumartesi günü 1997 mezunlarımızdan Burcu Seçmeer ile başlayacağımız Sanatın Olağanüstü Hali “Büyülü Gerçeklik” atölyesi ile kültür sanat merkezinde olacağız. Derneğimizin tüm etkinliklerini sosyal medya hesaplarından takip edebilirsiniz.

Arı mezunları olarak bizleri bir araya getiren en güçlü bağlardan biri, paylaştığımız değerler ve ortak hafızamızdır. Okul sıralarında kurulan dostluklar, yıllar içinde farklı coğrafyalara, farklı sektörlerle yayılsa da aynı heyecanla varlığını sürdürmektedir. Bee Life tam da bu bağı güçlendirmek, birbirimizden haberdar olmak, ilham vermek ve almak için önemli bir köprüdür. Bee Life’ta uzmanlık alanınız veya kaleminizle var olmak için bizlere sdarman.beelife@gmail.com adresinden ulaşabilirsiniz. Her sayfada Arılıların dinamizmini ve dayanışmasını hissedeceğiniz dergimizde, üç farklı sektörden, alanında uzman mezunlarımızla röportajlarımızı okuyacaksınız.

Sevgili Elifşah Yasun’un [1995 mezunu], medyadaki 18 yıllık deneyimi üzerine konuştuğumuz röportajını, “Cerrahlık Bir Teknik Değil, Olgunlaşan Bir Sanattır.” başlıklı röportajı ile Sevgili Prof. Dr. Ahmet Nihat Karakoyunlu’yu [1997 mezunu] ve son olarak yazılım mühendisi Sevgili Serdar Benli’nin [2005 mezunu] “Teknoloji, Vizyon ve İnsanlık: Küresel Bir Mühendisin Yolculuğu” başlıklı röportajını keyifle okurken benzer şekilde psikoloji, hukuk, sanat, seyahat, sağlıklı beslenme, pazarlama, müzik, dans, sosyoloji gibi konularda alanlarında öncü olan mezunlarımızın kalemiyle hazırlanan nitelikli yazılar için tüm mezunlarımıza gönülden teşekkür ederim. Ayrıca “Mezunlardan Haberler” kısmında ise C&E Voyages kurucu ortağı Sevgili Ece Özgün’ün [1997 mezunu] ortakları ile birlikte düzenledikleri Spring Wonderland etkinliği ile Sevgili Çiğdem Pakel Atahan’ın [1994 mezunu] Arı Kültür Sanat Merkezinde açtığı “Çekim” adlı sergi haberleri sayfalarımıza renk kattı.

44. sayımızı keyifle okurken baharın tüm güzelliklerinin içimizi ısıtacağı sağlıklı, keyifli günler dilerim.

Sevgiyle kalın.

Değerli Arı
Mezunları,

Dergimiz Bee Life;
mezunlarımızın
yazıları, anıları,
röportajları ve
paylaşımlarıyla
emin adımlarla
yol almaya devam
ediyor.

**Ali
GÜLEÇ**

ARIMED

Yönetim Kurulu Başkanı

agulec.beelife@gmail.com

Siz değerli mezunlarımızdan aldığımız olumlu geri bildirimler bizleri hem mutlu ediyor hem de daha güçlü adımlar atmak konusunda cesaretlendiriyor.

Bee Life, mezunlarımızın dergisidir; onların birikiminin, deneyimlerinin ve Arı kültürüne duydukları bağlılığın ortak bir eseridir. Mezunlarımız yazmaya, paylaşmaya ve katkı sunmaya devam ettikçe dergimiz de yaşamaya ve değer üretmeye devam edecektir. Bu nedenle tüm mezunlarımıza bir kez daha çağrıda bulunmak isterim: Dergimiz sizlerin haberlerine, anılarına, görüşlerine ve paylaşımlarına sonuna kadar açıktır.

Nisan ayında mezunlar derneğimizin yönetim kurulu toplantısını gerçekleştirdik. Oldukça verimli geçen toplantımızda derneğimizin çalışmalarıyla ilgili önemli kararlar aldık. Bu yıl 1996 mezunlarımızın 30. yılı olması nedeniyle yapılacak organizasyona ilişkin hazırlıkları değerlendirdik. Ayrıca tüm dönem mezunlarımızın davetli olacağı "Yaza Merhaba" buluşması için de çalışmalarımıza başladık.

Bulduğunuz her ortamda, iş yaşamınızda ya da sosyal hayatınızda mutlaka bir Arı mezunu ile karşılaşacağınızı biliyoruz. Çünkü Arı mezunları, güçlü bağları ve ortak değerleriyle büyük bir ailenin parçasıdır. Bu büyük ailenin bir ferdi olduğunuzu hissetmek ve bu bağı daha da güçlendirmek için etkinliklerimize katılımınız bizler için çok kıymetlidir. Her buluşmada biraz daha kalabalıklaşıyor, her karşılaşmada aidiyet duygumuzu biraz daha pekiştiriyoruz.

Bu vesileyle okulumuz kampüsü içerisinde Mezunlar Derneğimize ait bir odamızın ve sizler için orada bulunan çalışma arkadaşlarımızın olduğunu da hatırlatmak isterim. Yolunuz okulumuza düştüğünde derneğimize uğramanızdan memnuniyet duyarız. Bu ziyaretler hem anılarınızı tazelemeniz hem dernek çalışmalarını hakkında bilgi almanız hem de güncel iletişim ve iş bilgilerinizi paylaşmanız için değerli bir fırsat olacaktır. Ayrıca Bee Life'ta yayımlanmasını istediğiniz haber, yazı ve görüşlerinizi de bizlere kolaylıkla iletebilirsiniz.

Tüm mezunlarımıza en içten selamlarımı iletiyorum; Arı ailesinin yollarının hiç ayrılmamasını diliyorum. Aydınlık yarınlar için birlikte üretmeye, paylaşmaya ve dayanışmaya devam edeceğiz.

Aybike AYDEMİR

1991 mezunu

Aybike Aydemir 1976 Ankara doğumlu olup ilkokul ve ortaokul öğrenimini Arı Okullarında tamamladı. Lise öğreniminin ardından Başkent Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Bahçeşehir Üniversitesi Caz Akademisi Sertifika Programı bünyesinde Yeşim Pekiner'den caz vokal dersleri aldı. Şu an caz vokal derslerine Elif Çağlar Muslu ile devam ediyor. 1999 yılından beri TRT'de yönetmen olarak çalışıyor. 2009 yılında "Bob Dylan, Rüzgarın Dili" adlı belgeselin yönetmenliğini ve yapımcılığını üstlendi. 2021-22 yılları arasında, TRT Radyo-3'te "Ritim ve Dans: Brezilya" adlı programı yaptı. Çok sayıda eğitim ve kültür programında çalıştı. Jazz Dergisi, Dark Blue Notes gibi önemli müzik dergilerinde yazıyor.

MARILYN VE ELLA'NIN SIRA DIŞI DOSTLUĞU

Mocambo gece kulübü, 3 Ocak 1941'de Sunset Strip'te açıldı. Sahipleri Felix Young ve eski ajan Charlie Morrison, restoranları için "çökmekte olan Roma İmparatorluğu, Salvador Dali ve bir kuş kafesi arasında bir geçiş" olarak tanımadıkları, olağanüstü ve sofistike bir ortam yarattılar.

Adından da anlaşılacağı gibi kulüp Meksika motifleriyle süslenmişti ve mavi, pişmiş toprak, gümüş tonları hakimdi. Palyaço desenli alevli sütunlar, süslenmiş ağaçlar, papağanları ve rengarenk egzotik kuşları barındıran cam duvarlı büyük kuş kafesleri ortama masalsi bir hava katıyordu. Kulübün maliyetinin 1,6 milyon doları aştığı söylenir.

1940 ve 50'lerde adınızı duyurmak istiyorsanız, Clark Gable, Humphrey Bogart, Lana Turner, Sophia Loren, Ava Gardner, Marlene Dietrich, Howard Hughes gibi isimlerin uğrak yeri olan Mocambo'da sahne almak zorundaydınız.

Mocambo açık kaldığı 17 yıl boyunca birçok olaya tanıklık etti. Errol Flynn, Los Angeles Times köşesinin yazarı Jimmy Fidler'ı Mocambo'da yumrukladı. Lauren Bacall ve Humphrey Bogart ilk flört ettikleri günlerde Mocambo'ya giderlerdi ve ne zaman gitseler orkestra "That Old Magic" şarkısını çalardı. Frank Sinatra, 1943'te Tommy Dorsey Orkestrası'ndan ayrıldıktan sonra solo performans olarak ilk çıkışını Mocambo'da gerçekleştirdi. Özellikle ırkçı tutumlar göze alındığında, bir Afrikalı Amerikalı olarak, böylesine saygın bir mekanda sahne almak kolay değildi. Yine de Eartha Kitt, Lena Horne ve Ella Fitzgerald Mocambo'da sahne aldılar.

Marilyn Monroe, Ella Fitzgerald'ın büyük bir hayranıydı. 1953'te "Gentlemen Prefer Blondes" adlı filmdeki rolü için hazırlanırken piyanisti Hal Schaefer ona Ella'nın plaklarından bir seçki verdi ve Ella'nın tekniğini anlayana kadar şarkıları tekrar tekrar çalışması gerektiğini söyledi. Schaefer'in yaklaşımı işe yaradı. Marilyn'in "Gentlemen Prefer Blondes"daki performansı iyi karşılandı ve filmin gişe hasılatı maliyetlerini ikiye katladı. Marilyn, 1954'te Los Angeles'a Ella'yı dinlemeye gitti. Böylece onunla tanıştı ve arkadaş oldular. Marilyn bir keresinde şöyle demişti: "Onu bir şarkıcı olarak sevdiğim kadar, bir insan olarak da seviyorum. Bence o en iyisi ve o Ella Fitzgerald." Duyguları karşılıklıydı, Ella da onun için şu sözleri sarf etmişti: "Alışılmadık bir kadındı. Çağının biraz ilerisindeydi ve o bunu biliyordu."

Ella'nın en büyük hayali Mocambo'da sahne almaktı ama kulübün sahibi yeterince izleyici çekemeyeceği gerekçesiyle Ella Fitzgerald'ı istemiyordu. Amerikalı aktris Dorothy Dandridge'e göre, o zamanlar Ella'yla ilgili asıl sorun onun Afrikalı Amerikalı olması değil, cinsel çekiciliği olmaması ve tipik sahne fiziği ölçülerinde olmamasıydı. Marilyn Monroe kendi Hollywood büyüsünü Ella Fitzgerald için kullanmaya karar verdi. Mocambo'nun sahibi Charlie Morrison'a, Ella'ya sahne verirse kulübün dünya çapında tanıtım almasını sağlayacağına söz verdi. Ella'nın sahne aldığı ilk gece şehir dışındaydı ama sözüne sadık kalarak kulübü Frank Sinatra, Judy Garland dahil olmak üzere ünlü arkadaşlarıyla doldurdu

ve tüm basın neredeyse oradaydı. Tarih 15 Mart 1955'i gösteriyordu. Gecenin sunucusu Eartha Kitt'ti ve gecenin sonunda Charlie Morrison Ella'ya bir buket uzun saplı kırmızı gül hediye etti. Cazın kraliçesi Ella Fitzgerald'ın hayali gerçek olmuştu.

Marilyn Monroe öleli tam tamına 64 yıl oldu ve hala Hollywood'un en sevilen yıldızlarından biri olmaya devam ediyor. Arkadaşı için yaptıkları, oynadığı filmlerde canlandırdığı yüzeysel sarışınları yalanlayan derin bir karakteri olduğunun ispatı. Ve bir kurtarıcıya dönüştü sarışın tanrıça. Marilyn'in Mocambo'da prestijli bir konser ayarlamasından sonra, kendisinin de söylediği gibi Ella bir daha asla küçük bir caz kulübünde sahne almak zorunda kalmadı. Ella bu konuyu şöyle dile getiriyor: "Marilyn'e gerçek bir borcum var. Mocambo'nun sahibini bizzat aradı. Bana hemen sahne vermesini ve bunu yaparsa her gece en ön sırada oturacağını söyledi. Marilyn'in süper star statüsü dolayısıyla basının çıldıracağını söyledi ve bu doğrudu. Sahibi evet dedi ve Marilyn her gece ön masada oradaydı. Basın gerçekten çıldırdı ve bir daha asla küçük bir caz kulübünde çalmak zorunda kalmadım."

Marilyn ve Ella'nın ortak yanları çok fazlaydı. İkisi de travmatik çocukluklar geçirdi, çok erken yaşta evlenip büyük hayal kırıklıkları yaşadı. Yaşadıkları tüm acılara rağmen, daha sonra kariyerlerinde başarıyı yakaladılar. İkisinin bu dostluğu, 2008'de Bonnie Greener imzasıyla "Marilyn ve Ella" adlı bir müzikal haline getirildi.

Charlie Morrison 1957'de öldü, Mocambo bir yıl sonra 1958'de kapandı ve böylece bir devir sona erdi. İkinci Dünya Savaşı çöktü ve televizyonun popüleritesi günden güne artıyordu.

Marilyn ve Ella'nın hikayesi bize, inandığımız şeyler ve birbirimiz için nasıl ayağa kalkacağımızı gösteriyor. Çoğu zaman hayatın bir rekabet olduğunu hissedebiliriz ve neyi temsil ettiğimizi gözden kaçırabilir, bu süreçte insanları kaybedebiliriz. Bunun yerine Marilyn ve Ella gibi olmalı, birbirimizi yükseltmeli, destekleyici arkadaşlıklar kazanmalı ve sıkıntılarının üstesinden gelmeliyiz.

**Begüm
BAŞTAĞ**
2006 mezunu

Begüm Baştağ, 16 Mayıs 1992 yılında Ankara'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Arı Okullarında, lise öğrenimini Gölbaşı Anadolu Lisesinde tamamladıktan sonra Başkent Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümüne girdi. 2015 yılında buradan mezun olduktan sonra iş yaşamına şu an hala çalışmakta olduğu Çukurambar'da özel bir klinikte devam ediyor. 2021 yılında fonksiyonel tıp diyetisyenliği eğitimini tamamlayan mezunumuza dytbegumbastag instagram hesabından ulaşabilirsiniz.

ZAYIFLAMANIN ANAHTARI: DOĞRU YERDEN BAŞLAMAK

**Kilo vermek isteyen çoğu kişi sürece aynı soruyla başlar:
"Ne yemeliyim?"**

Belki siz de daha önce defalarca bu sorunun peşinden gittiniz.

Listeler denediniz, yasaklar koydunuz, bir süre çok iyi ilerlediniz... Sonra bir noktada zorlandınız.

Çünkü çoğu zaman gözden kaçan önemli bir nokta vardır:

Kilo verme süreci sadece “ne yediğiniz” ile ilgili değildir.

Bana da sık sık şu sorular yöneltilir:

“Ne yersem zayıflarım?”
“En hızlı nasıl kilo veririm?”

Ve çoğu zaman verdiğim cevap aynıdır:
Bunun tek bir cevabı yoktur.

Çünkü gerçek değişim, doğru yerden başlamakla ilgilidir.
Ve o doğru başlangıç, herkes için farklıdır.

Her danışanımın hikayesi farklıdır.

Günlük temposu, stres düzeyi, uyku düzeni ve yemekle kurduğu ilişki birbirinden ayrıdır.

Bu nedenle tek tip listeler çoğu zaman sürdürülebilir olmaz.
Kısa vadede sonuç alınsa bile, uzun vadede devamlılık sağlamak zorlaşır.

Benim için doğru başlangıç şu demektir:

Önce sizi tanımak.

Bu yüzden ilk görüşmelerimiz biraz uzun sürer. Çünkü amaç yalnızca bir liste vermek değil; sizin hayatınıza gerçekten uyum sağlayacak bir yol çizmektir.

Bazen sorun “ne yediğiniz” değil, “neden yediğiniz”dir.

Bazı günler gerçekten aç olduğunuz için yersiniz. Bazı günler ise stres, mutluluk, alışkanlık ya da duygusal sebeplerle...

Bu farkı görebilmek, sürecin en güçlü adımlarından biridir.

Kendinize şu soruları sormayı deneyebilirsiniz:

- Gerçekten ne zaman acıkıyorum?
- Hangi anlarda yemek yemek keyif veriyor?
- En çok hangi anlarda zorlanıyorum?

Bu sorular uzayabilir ve cevapları, sizi hazır bir listeden çok daha ileriye taşır.

Çoğu kişi değişime büyük ve zorlayıcı adımlarla başlamak ister.

Oysa en kalıcı değişimler, küçük ama sürdürülebilir olanlardır:

- Öğün düzeni oluşturmak
- Gün içinde su tüketimini artırmak
- Keyifli, sağlıklı alternatifleri keşfetmek
- Katı yasaklar yerine esneklik tanımak
- Yeme hızını fark etmek

Basit görünen bu adımlar, zamanla güçlü alışkanlıklara dönüşür.

Asıl önemli olan, devam edebilmek. Hızlı başlamak motive edici olabilir. Ancak asıl önemli olan, sürdürülebilirdir.

Eğer oluşturduğunuz düzen hayatınıza uyum sağlamıyorsa ne kadar doğru olursa olsun kalıcı olmayacaktır.

Ancak size uygun bir sistem kurduğunuzda süreç doğal olarak ilerler. Çünkü sağlıklı beslenme yaşamın bir parçasıdır.

Kendinizi zorlamak yerine anlamayı seçtiğinizde değişim kalıcı olur.

Ve unutmayın:

En iyi başlangıç mükemmel olan değil, sizin hayatınıza gerçekten uyum sağlayandır.

Beyza BAŞAR

1997 mezunu

1980, Eskişehir doğumlu Beyza Başar, ilköğrenimini Çankaya İlkokulunda, ortaokul ve fen lisesi eğitimini Özel Arı Okullarında tamamladı. 1997 yılında Özel Arı Fen Lisesini bitirip Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesine başladı. Ortaokul dönemlerinde başlayan resim sevdası, lise ve üniversite yıllarında da artarak devam etti. Üniversite hayatı boyunca resim eğitimi de aldı. 2002 yılında mezun olduktan sonra iki yıl klinisyenlik yaptı, gıda alanında uzmanlaşmış HACCP Danışmanı olarak çalışmaya başladı. Finlandiya, Estonya, St. Petersburg ve İsveç'e gidip gıda hijyeni ile ilgili eğitim ve sertifikalar aldı, halen ISO Kalite Yönetim Sistemleri ile ilgili baş denetçilik yapmakta, özel bir şirkette veteriner hekim olarak çalışmakta. Eş zamanlı olarak resim ve ebru hocalığı yapan mezunumuz sergiler de açıyor. Özel bir kanalda "Resim Öğreniyorum" programını yürütüyor ve sosyal medyada kurduğu bir kuş evi sitesini yönetmekte, ayrıca "Gözlerin" adlı şiir kitabı bulunmaktadır. Busem adında bir kız çocuğu annesi olan mezunumuz, ressam veteriner olarak çalışmalarına devam etmekte.

KIRMIZI SARDUNYALAR, SEMAVERDE ANILAR

Merhabalar Sevgili Dostlar,

Bahar geldi ya hemen evin içini bırakıp bahçeyle, balkonla, terasla uğraşmaya başladık tabii. Özellikle dış mekanı, dekorasyonu, keyif yapmayı sevenler için en güzel zamanlar.

Ben de onlardan biri olarak hem annemin evinin terası hem kendi evimin balkonu için çalışmalarına başladım. Öncelikle ışıklar, olmazsa olmazımız tabii. Akşam olup da ledler yanmaya başlayınca ortamın havası değişiyor. Onları da beyaz ya da rengarenk değil de gün ışığı tercih ediyorum ki yılbaşı ağacı süslemesi gibi durmasın. Sonrasında mümkün oldukça el emeği dekoratif ürünler koyuyorum. Çiçeklerle donattığımız dış mekanda kendi yaptığım kuş evlerim, yön tabelalarım, resimli saksılarım hem şık duruyor hem de izledikçe bana da keyif veriyor.

Salıncağımızın minderlerini de özenle kaldırmıştık ya, şimdi tekrar vakti geldi. Ah şu salıncağın dili olsa da konuşsa, sabahlara kadar süren kahve sohbetleri, düşler sokağında kayboluşlar, beş dakika kestireyim deyip üstünde uyuyakaldığınız ne çok anı var. O zaman yeni anılar oluşturacağımız keyifli bir bahar için hazırlıklara devam.

Bu arada sevgili dostlar, kendi çabalarıyla, el emeği ürünleriyle geçimini sağlayan birçok girişimci kadın var, onlara da destek olmak için aldığım çok güzel objeler var. Resimli, rengarenk süs kabakları, boy boy nazar boncukları, el yapımı ahşap fenerler de bunlardan bazıları.

Sosyal medyada gezerken rastlıyorsunuzdur, tabii ki güvenilir olduğuna emin olup böyle girişimci ruhlu kadınlara destek olmanız, inanın onlar için çok kıymetli. Birkaç kişiyle sohbet etme imkanım oldu, ben de resimli kuş evleri yaptığım için benzer sayfalarla karşılaşıyorum. El örgüsü çantalardan seramik tabaklara, aklınıza gelebilecek her türlü uğraşı yapan çok kıymetli eller var. Kadın haklarıyla ilgili o kadar ahkam kesiyoruz, kendi ayakları üzerinde durmaya çabalayan bu güzel insanlara emeklerinin karşılığını vererek destek olmak lazım. Maddi olarak güçlü olsunlar ki kimseye muhtaç olmayıp o içimizi parçalayan üçüncü sayfa haberlerinde yer alsınlar.

Hadi işler bizi bekliyor. Madem bugün balkon süslüyoruz, buyurun eşlik edin bana. Asılacak ne çok şey var.

Bu güzelliklere gözüm doymadığı için çiçekte de sınır tanımamışım yine. Sardunyalar, güller, karanfiller derken masamıza yer bulabilirsek iyi. Havalar ısınınca evin içinden çok burada vakit geçiriyoruz. Beni tanıyanlar bilir ki boş duramam. O yüzden bir küçük masada da boyalar, ipler, fırçalar her daim duruyor. Oraya hiç ellemeyelim, kutulara girersek çıkamayız.

Hani şu büyük dekorasyon mağazaları var ya, ben onları pek sevmem. Ara sokaklarda, daha az bilinen yerlerde, binbir çeşit ürün satan butik dükkanlardan o kadar orijinal ve şık objeler bulurum ki her gören mutlaka sorar. Gezmeyi, dolaşmayı da çok sevdiğim için böyle dükkanları keşfedip arkadaşlarıma da anlata anlata bitiremem. Ben beğendim ya sanki hepsi beğenecek. Gerçi dostlarımı bildiğim için biz o mağazalara daha çok gider geliriz.

Masalarımızı, sandalyelerimizi, süslerimizi koyduysak, sırada olmazsa olmazımız semaverimiz var tabii ki. İsteyen çay kahve köşesi yapar, isteyen benim gibi semaverini yerleştirir. Çok da çay tiryakisi değilim ama çocukluk alışkanlığı, o sıcaklığa, onun etrafındaki sohbete özlem bendeki herhalde. Biz Karadenizli bir aileyiz, yemeğe otururken çayı da koyanlardan yani. Küçüklüğümden beri biri gelince terasımızda mangal ve semaver yapılmadan bırakılmazdı. Gece yarılarında kadar bitmeyen sohbetler, yazın ortası bile olsa gece Ankara serinliği malum, lafları bölmeden üste alınan şallar, hiç boş kalmayan bardaklar, tabaklar... Belki de bir semaver sıcaklığında bunu arıyorum...

Anılara dalmadan devam edeyim, yoksa işler bitmeyecek. Duvarlara asılacakları da asıp sarkaçları da yerleştirdiğimize göre bir yorgunluk kahvesini hak ettik. Kitabımı da alıp geleyim o zaman. Hava da yavaştan kararmaya başladı, birazdan ışıllı ışıllı olur buralar, bana eşlik ettiğiniz için çok teşekkür ederim, çaya da beklerim.

Sevgiyle, sanatla, içinizdeki bitmeyen baharla kalın...

**Burcu
AKSONGUR**
1993 mezunu

25 Ocak 1976 yılında Ankara'da doğan Burcu Aksongur, ilk, orta ve lise eğitimini Özel Ari Okullarında tamamladıktan sonra ODTÜ Psikoloji Bölümünden mezun oldu. Klinik Psikoloji yüksek lisansını İstanbul Kent Üniversitesinde tamamlayan Burcu Aksongur, mesleki kariyerini kurucularından olduğu İzana Therapy'de klinik psikolog ve psikoterapist olarak sürdürüyor. Aynı zamanda çeşitli kurum ve kuruluşlarda eğitimlik ve danışmanlık görevleri de üstlenen mezunumuz radyo, TV programlarında konuk olarak psikoloji alanında bilgi paylaşmaya devam ediyor. Kendisine www.burcuaksongur.com internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

**NEDEN EKSİK
HİSSEDİYORUZ?
GÜVEN, SINIR VE
DİSİPLİN ÜÇGENİNDE
KAYBOLAN DENGEMİZ**

Ruhsal yapımızın en temel yapı taşları olan güven, sınır ve disiplin kavramları, modern dünyada genellikle birbirinden bağımsız parçalar gibi ele alınsa da aslında tek bir bütünün ayrılmaz bileşenleridir. Psikolojik ekollerden yola çıkarsak, bu üçlü yapının dengeli kurulumu sadece çocukluk dönemi için değil, yetişkinlikteki duygusal dayanıklılık ve sağlıklı ilişki yönetimi için de temel belirleyicidir. Kişilik gelişiminin ilk katmanı, bireyin dünyada kapladığı alanın değerli ve kabul edilebilir olduğunu hissetmesidir. Güven, sadece bir emniyet duygusundan öte, bireyin duygularının, ihtiyaçlarının ve hatta hatalarının çevresi tarafından reddedilmeden kabul edildiğini bildiği derin bir onaylanma halidir. Güven, bir insanın savunma maskelerini indirmesine olanak tanıyan tek iklimdir. Bu sarsılmaz temel kurulmadığında, birey tüm enerjisini hayatta kalmaya ve kendini korumaya harcar; bu da yaratıcılığı ve doğal gelişimi durdurur.

Güvenin üzerine inşa edilen sınırlar ise sanılanın aksine soğuk engeller değil, kişinin nerede başlayıp nerede bittiğini belirleyen koruyucu çerçevelerdir. Psikolojik bütünlük açısından sınır; bireyin kendi sorumluluk alanını tanıması, başkalarının duygusal yüklerini sırtlanmaması ve kendi "hayır"larını birer özgürlük beyanı olarak kullanabilmesidir. Sınırların çizilmediği bir yaşam, yön tayini mümkün olmayan büyük bir belirsizlik ve kaygı boşluğu yaratır. Sağlıklı sınırlar kişiye güvenli bir hareket alanı sunarak dış dünyadan gelen yönlendirmelere karşı direnç kazandırır. Kişinin kendi değerine duyduğu saygının dışı vurumu olan bu netlik, hem profesyonel hem de özel ilişkilerde gereksiz çatışmaları azaltan ve karşılıklı saygıyı büyüten en önemli unsurdur. Bu yapının meyve vermesini sağlayan disiplin kavramını ise dışsal bir baskıdan kurtarıp bir öz-düzenleme becerisi olarak yeniden tanımlamak gerekir.

Disiplin, kişinin anlık isteklerini uzun vadeli değerleri ve hedefleri doğrultusunda yönetebilme kapasitesidir. Bu bir cezalandırma yöntemi değil, bir odaklanma ustalığıdır. Kendi içsel düzenini kurmuş bir birey, yaşamın getirdiği fırtınalar karşısında savrulmak yerine kendi rotasını belirleyebilir. Disiplin, güvenle ekilen tohumların ve sınırlarla korunan alanın hayata karışmasını sağlayan içsel bir ışılıktır. Bütüncül bir bakış açısıyla bu mekanizma, bireyin karmaşık bir dünyada kendi içsel pusulasını oluşturmasını sağlar. Güvenin sağladığı içsel güç, kişinin zorluklara karşı "baş edebilirim" inancını beslerken; sınırlar bu mücadelenin hangi çerçevede verileceğini belirler. Disiplin ise bu sürecin sürekliliğini ve kalitesini garanti altına alan görünmez bir motor gibidir.

Bu üç öğeden biri eksik kaldığında ruhsal yapı sarsılmaya başlar. Örneğin, sınırların ve disiplinin eşlik etmediği bir güven ortamı, bireyi dış dünyanın gerçeklerinden kopararak aşırı kırılabilir ve bencil bir yapıya hapsedebilir. Oysa bu üçlü denge, kişiyi hem kendi iç dünyasında barışık kılar hem de sosyal çevresiyle sağlıklı bir alışveriş içine girmesine olanak tanır. Gerçek bir ruhsal olgunluk, kişinin ne zaman "dur" demesi gerektiğini, ne zaman kendine inanması gerektiğini ve hedefleri için ne zaman çaba göstermesi gerektiğini aynı anda bilmesidir. Bu farkındalık, bireyi pasif bir izleyici olmaktan çıkarıp kendi hayat hikayesinin bilinçli yazarı haline getirir.

Sonuç olarak; güven, sınır ve disiplin bir sacayağının dengeli ayakları gibidir. Güven olmadan sınır koymak sertlik, sınır olmadan disiplin uygulamak baskı, disiplin olmadan güven duymak ise boş bir iyimserliktir. Bu üç kavramın birleştiği nokta, sağlıklı ve dirençli bir insan modelini oluşturur. Güvenin şefkatini, sınırların netliğini ve disiplinin kararlılığını bir araya getirebilen bireyler, sadece kendi hayatlarını değil, içinde buldukları toplumu da iyileştirme potansiyeline sahip olurlar. Ruhsal sağlık, bu üçlü dengenin durağan bir nokta değil, yaşam boyu süren aktif bir dengeleme sanatı olduğunu kabul etmektir. Kendi iç dünyasında bu dengeyi kuran kişi, kaosun ortasında bile bütünlüğünü koruyabilen ve hayatının gerçek sahibi olan kişidir.

Burcu KOCATÜFEK ÖZYILMAZ

2000 mezunu

3 Ocak 1983 tarihinde Denizli'de doğan Burcu Kocatüfek Özyılmaz, 2000 yılında Özel Arı Fen Lisesinden mezun olduktan sonra 2006 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde lisans eğitimini tamamladı. 2013 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti ana bilim dalında bilim doktoru ve uzman hekim ünvanını aldı. Kendi kurduğu klinikte hem diş hekimi hem de klinik sahibi olarak hastalarına hizmet verdi. 2023 yılı Eylül ayı itibarıyla hekimlik kariyerine nokta koydu.

Şu an ICF onaylı profesyonel bir koç olarak profesyonel iş hayatını devam ettirmekte olup yönetici koçluğu ve takım koçluğu, marka yönetimi çalışma alanlarıdır.

Diş kliniklerine strateji ve karlılık odaklı mentörlük vermekte, liderlik alanlarında yön çizmektedir.

Instagram: burcu.kocatufek.ozyilmaz

Web: www.burcukocatufek.com

YouTube: Burcu Kocatüfek Özyılmaz

KURUM KÜLTÜRÜ BİR SLOGAN DEĞİLDİR

Duvarlarda yazan değerler neden davranışa dönüşmez?

Şirketlerin girişinde, sunum dosyalarının ilk sayfasında ya da web sitelerinin “Hakkımızda” bölümünde sıkça karşılaştığımız kelimeler vardır: güven, şeffaflık, takım ruhu, mükemmeliyet, insan odaklılık... Bu kelimeler çoğu zaman özenle seçilir, üzerinde uzun uzun düşünülür ve kurumu temsil ettiği varsayılır. Ancak işin ilginç tarafı şudur: Bu kelimeler ne kadar güçlü olursa olsun, eğer günlük davranışlara yansımıyorsa, kurum içinde gerçek bir karşılık bulmaz.

Yönetim düşünürü Peter Drucker’ın sıkça atıf yapılan yaklaşımı bunu çok net ifade eder: “Kültür, stratejiyi kahvaltıda yer.”

Bu cümle, aslında kurumların en temel yanılığını ortaya koyar. Şirketler stratejiye, hedeflere, büyüme planlarına odaklanırken o stratejiyi hayata geçirecek olan davranış kalıplarını, yani kültürü ihmal eder. Sonuçta ortaya çıkan tablo oldukça tanıdiktir; doğru planlar, yanlış uygulamalar.

Kurum kültürü çoğu zaman yanlış anlaşılır. Kültür, bir “niyet beyanı” değildir. Kültür, tekrar eden davranışların toplamıdır. Bir organizasyonda insanlar nasıl karar alıyorsa, nasıl iletişim kuruyorsa, hatalar karşısında nasıl tepki veriyorsa işte gerçek kültür odur. Yazılan değil, yaşanan belirleyicidir.

Organizasyon psikoloğu Edgar Schein bu durumu üç katmanlı bir modelle açıklar:

- Görünen yapılar [ofis düzeni, sloganlar, ritüeller]
- Benimsenmiş değerler [söylenenler]
- Temel varsayımlar [gerçek inançlar]

Sorun genellikle ikinci ve üçüncü katman arasındaki kopuştan doğar. Şirket “açık iletişim” dediğinde ama çalışanlar fikirlerini dile

getirmekten çekindiğinde, aslında kültür değil, sadece söylem vardır.

Ancak kültürün en kritik kırılma noktası, liderin kendi koyduğu değerlere ters davranmasıdır. Çünkü organizasyonlar, söyleneni değil, liderin neyi modellediğini takip eder.

Lider “açık iletişim” derken eleştiriyi kişisel algılıyorsa ekip susmayı öğrenir. “Güven” vurgulanırken en küçük hatada kontrol artıyorsa insanlar sorumluluk almaktan kaçınır. Bu durum sadece bir tutarsızlık yaratmaz; aynı zamanda görünmez bir güvensizlik üretir. Ve güven kaybolduğunda, en iyi tanımlanmış kültür bile işlemez hale gelir.

Liderin her davranışı, aslında yazılı olmayan bir kuraldır. Bu nedenle kültür, en hızlı liderin gölgesinde şekillenir ve en hızlı yine orada bozulur.

Bugün birçok kurumda yaşanan temel çelişki tam da buradadır. Toplantılarda “herkes fikrini özgürce paylaşabilir” denir ancak ilk farklı görüşte ortam gerilir. “Hata yapmaktan korkmayın” denir ancak hata yapan görünmez biçimde cezalandırılır. “Takım ruhu” vurgulanır ama performans bireysel rekabet üzerinden ölçülür. Bu çelişkiler zamanla çalışanların zihninde tek bir mesaj üretir: Söylenen değil, yapılan önemlidir. Ve insanlar buna göre davranmaya başlar.

Simon Sinek liderlik üzerine yaptığı çalışmalarda güvenin altını çizer: “İnsanlar ne yaptığınızı değil, neden yaptığınızı satın alır.” Ancak kurumlar açısından bu cümleyi bir adım ileri taşımak gerekir.

Çalışanlar sadece “neden”i değil, “nasıl”ı da satın alır. Çünkü her gün o sistemin içinde yaşarlar. Eğer “neden” ile “nasıl” arasında tutarsızlık varsa en güçlü vizyon bile inandırıcılığını kaybeder.

Bu noktada kritik soru şudur: Bir kurum gerçekten istediği kültürü nasıl oluşturur?

Cevap şaşırtıcı şekilde basittir ama uygulaması zordur; davranışı tasarlayarak.

Kurum kültürü, liderlerin söyledikleriyle değil, tolere ettikleriyle şekillenir. Bir ekipte sürekli geç kalınan toplantılar tolere ediliyorsa zaman yönetimi o kurumun kültürü değildir. Bir yöneticinin sert ve kırıcı iletişimi görmezden geliniyorsa "saygı" o kurumda sadece bir kelimedir. Kültür, standart koymakla değil, o standardı istikrarlı şekilde korumakla oluşur.

Bir diğer önemli nokta ise mikro davranışlardır. Çoğu lider kültürü büyük hamlelerle değiştirebileceğini düşünür. Oysa gerçek dönüşüm, küçük ve tekrar eden anlarda gerçekleşir. Bir yöneticinin zor bir geri bildirimini nasıl verdiği, bir hatayı nasıl ele aldığı, bir çalışanı nasıl dinlediği... Bunların her biri kültürün tuğlalarıdır.

Bu yüzden kültür çalışmaları çoğu zaman başarısız olur. Çünkü şirketler kültürü "tanımlamaya" çalışır, oysa yapılması gereken "tasarlamak ve yaşatmaktır."

Değerleri yazmak kolaydır. O değerleri günlük iş yapış biçimlerine entegre etmek ise disiplin ister.

Bugün yüksek performanslı organizasyonlara baktığımızda ortak bir özellik görürüz; netlik. Rol netliği, beklenti netliği, iletişim netliği... Bu netlik, kültürü soyut bir kavram olmaktan çıkarır ve somut bir deneyime dönüştürür. İnsanlar neyin kabul edildiğini, neyin edilmediğini bilir. Ve buna göre hareket eder.

Kurumlar için asıl risk, kötü bir kültüre sahip olmak değil; iyi olduğunu zannettikleri bir kültüre sahip olmaktır. Çünkü fark edilmeyen sorun, yönetilmez. Ve zamanla performans, motivasyon ve bağlılık üzerinde görünmeyen bir aşınma başlar.

Sonuç olarak kurum kültürü bir "iletişim projesi" değildir. Bir liderlik meselesidir. Ve her lider, farkında olarak ya da olmayarak, her gün o kültürü yeniden üretir.

Yazının başındaki soruya geri dönersek: Neden değerler davranışa dönüşmez?

Çünkü değerler yazılır ama davranışlar yönetilmez.

Ve belki de en kritik cümle şudur:

Bir kurumun gerçek kültürü, en çok tekrar eden davranışdır.

Geri kalan her şey sadece iyi yazılmış bir metindir.

sanat
keyif
huzur
müzik

Café
Miel

Cafe Miel'de Buluşalım

An Kültür Sanat Merkezi, Öğretmenler Caddesi No.: 14 Çukurambar, Çankaya/Ankara

 arikultursanatmerkezi

**Burçin
TURHAN**
1996 mezunu

1978 Ankara doğumlu olan Burçin Turhan ilk öğrenimini Yenimahalle Güven İlkokulunda tamamladıktan sonra ortaokul ve lise eğitimini Özel Arı Okullarında tamamlamıştır. Daha sonrasında Gazi Üniversitesi İİBF Çalışma Ekonomisi ve Endüstriyel İlişkiler Bölümünü 2001 yılında tamamlamıştır. 2003 yılında başladığı sigorta sektöründe uzun bir süre banka sigortacılığı birimlerinde Yapı Kredi, Denizbank ve ING Bank olmak üzere çeşitli satış görevlerinde yer almış, en son ING Emeklilik Bölge Satış Müdürü olarak görev almıştır. Sonrasında 2021 yılında Bupa Acıbadem Sigorta Ankara Şube Müdürlüğü görevini üstlenmiş, 2022 yılından itibaren de profesyonel hayatına ARM Sigorta Brokerliği Genel Müdürü olarak devam etmiştir. 2009 doğumlu bir kız çocuk babasıdır ve kızı 2. nesil olarak 3 yaşından itibaren Özel Arı Okullarında yetişmiştir. Halen 11. sınıf öğrencisidir.

GÜNÜMÜZDE ÖNEMİ GİDEREK ARTAN “SAĞLIK SİGORTALARI”

Ülkemizde uzun yıllardır bir sigorta branşı olarak faaliyet gösteren sağlık sigortacılığı, özellikle 2012 yılında devletin de desteği ve SGK'nin çalışmaları ve Tamamlayıcı Sağlık Sigortası'nın uygulanmaya başlaması ile son 14 yılda giderek önemi artan, yaygınlaşan bir sigorta branşı olmuştur.

Özellikle son yıllarda büyük şehirlerde açılan Şehir Hastanelerindeki yoğunluk, Tahlil-Tetkik-Görüntüleme randevularında ileri tarihli randevuların verilmesi, alanında uzman doktorların özel sektöre yönelmesi, sağlık sigortacılığını ve sağlık sigortalarının önemini artırmıştır.

Ana teminatı “Yatarak Tedavi” teminatı olan bu sigorta branşı 2012 yılından, yani Tamamlayıcı Sağlık Sigortalarının uygulanmaya başlamasından önce, sigortalıların devlet hastaneleri dışında özel olarak özel hastanelerden hizmet almak istedikleri durumlarda biraz da lüks sayılabilecek fiyatlarla Özel Sağlık Sigortaları şeklinde uygulanmaktaydı.

Günümüzde halihazırda hastane ağlarının farklılaştığı Özel Sağlık Sigortaları halen devam etmektedir. Ancak 2012 yılında “Tamamlayıcı Sağlık” uygulanmaya başlamasıyla daha uygun sigorta primleri ile kişiler özel hastane ayrıcalıklarından faydalanmaya başlamışlardır.

2020 yılı sonunda Tamamlayıcı Sağlık Sigortalı sayısı 1,6 milyon adetken 2024 sonunda bu rakam 5,2 milyona ulaşıyor. Özel Sağlık Sigortası’nda ise o yıllarda 2 milyon 300 bin adet olan sayı halen aynı yerde sayıyor.

Tamamlayıcı Sağlık Sigortası’nın, Özel Sağlık Sigortası’ndan en temel ayrıldığı nokta; Tamamlayıcı Sağlık Sigortası kullanabilmek için bir sosyal güvenlik sağlık sistemine dahil olmak gerekliliği.

Bunun için ya sigortalı özel sektör çalışanı olmak, kişi iş yeri sahibi ise Bağ-Kur borcu olmaması, kamu personeli olmak ya da bunların hiçbirine dahil değil ise devletin çalışmayanlara uyguladığı Genel Sağlık Sigorta Sistemi’ne [GSS] borcu bulunmamak.

Bunun nedeni ise Tamamlayıcı Sağlık Sigortası adından da anlaşılacağı üzere, SGK anlaşmalı hastanelerde SGK’nin ödediği tutara ek, hastanede çıkan tutar farkının bu sigortadan karşılanıyor olması. Bu sebeple SGK tabanlı çalışan bir sistem olan Tamamlayıcı Sağlık Sigortası bir sosyal güvenlik sağlık sistemine dahil olmayı bir koşul olarak bekliyor.

Anlaşılacağı üzere Özel Sağlık Sigortalı için ise böyle bir koşul bulunmamakta. Kişi çalışan olsun ya da olmasın Özel Sağlık Sigortası satın alarak poliçesinin geçerli olduğu tüm özel hastanelerde sağlık hizmeti alabilmektedir.

Tamamlayıcı Sağlık Sigortalarında da Özel Sağlık Sigortalarında da ana teminat olan “Yatarak Tedavi” teminatı dışında “Ayakta Tedavi Teminatı [Doktor Muayene, Tahlil, Tetkik]”, ek teminatlar olarak “Doğum ve Annelik Teminatı”, “Diş Teminatı”, “Göz Teminatı” gibi teminatlarda seçilerek poliçeler çeşitlendirilebilmektedir.

Sigortalılar Açısından Sağlık Sigortaları

Sağlık sigortacılığının en önemli unsurlarından sağlık risklerinin ortaya çıkmadan veya gerçekleşmeden önce sigortalıların bu sisteme dahil olmasıdır. Yani aslında sağlıklı iken, herhangi bir rahatsızlığımız yok iken, bu sisteme dahil olmak önemlidir. Çünkü sağlık sigortacılığın temel unsuru, eğer sigorta sistemine dahil olmadan önce tanısı konsun veya konmasın, bir rahatsızlığımız var ise "Geçmişten Gelen Rahatsızlıklar" olarak adlandırılarak bu rahatsızlıkların kapsam dışı tutulmasıdır.

Bununla birlikte sağlık sigortalarında kazanılmış haklar oldukça önem arz etmektedir. İlk sigortalanma tarihi ve Ömür Boyu Yenileme Garantisi (ÖBYG) bu kazanılmış hakların en önemlileridir. Çünkü sağlık sistemine sağlıklı bir şekilde dahil olduktan sonra 3 yılı bu sistemde geçirip %80 oranının altında da bir hasar/prim yüzdesi yakaladığınızda Ömür Boyu Yenileme Garantisi hakkı elde edersiniz. ÖBYG hak edildikten sonra sigorta şirketleri oluşabilecek herhangi bir rahatsızlık ile ilgili olarak limit/muafiyet/istisna getiremeyeceği gibi devam eden yıllarda sigortanızı yenilemek zorundadır. Aynı zamanda oluşabilecek çok ciddi kronik vb. rahatsızlıklarda bile bu sağlık hizmetlerinin ödemesini yapacaktır.

Sağlık sigortaları aynı zamanda yıllık olarak yenilenmesi gereken poliçelerdir. Poliçe süresi 1 yıldır. Poliçenin süresi bitiminden sonra en geç 30 gün içinde poliçenin yenilenmesi gerekmektedir. Aksi halde yukarıda bahsettiğim ilk sigortalanma tarihi ve ÖBYG hakları yanacaktır. Bu haklar kaybedildiğinde ise tekrardan sigortalanmak istendiğinde mevcutta bir rahatsızlık var ise artık o hastalık için teminat alınamayacaktır, hatta bu çok ciddi bir rahatsızlık ise sigorta şirketi sigortayı yapmama konusunda bile karar verebilecektir.

Sağlık sigortalarında sigortalılar 0 yaş ile 64 yaş aralığında sigortalanabilmekte, ancak 61 yaşından önce sisteme dahil olan kişiler poliçelerini her yıl yeniledikleri sürece ömür boyu sistemde kalabilmektedirler. Buradaki yaş sınırının sebebi 61 yaştan sonra sigorta şirketleri 3 yılın sonunda ÖBYG hakkı vermemektedirler.

Sağlık sigortalarında sigorta şirketleri yeni iş poliçe primlerini belirlerken yaş, cinsiyet, ikamet edilen şehir ve medikal enflasyon kriterlerini göz önünde bulundurarak primlerini belirlerler. Bunun yanı sıra ÖBYG hakkı bulunan bir sigortalının poliçe yenileme primi, o yıl için belirlenmiş aynı yaş, aynı cinsiyet ve aynı şehirdeki kişilerin yeni iş priminin iki katını geçemez.

Sigortalıların hemen hepsinde önemli olan hasarsızlık kavramı sağlık sigortaları içinde önemlidir. Genel olarak bizde bakış açısı sigortayı yaptırıyorum ama hiç kullanmıyorum. O yüzden devam etmeyeyim şeklinde olabiliyor. Ancak özellikle sağlık sigortalarında rahatsızlanmamak, hasta olmamak çok iyi bir şey olmakla birlikte poliçenin ilgili yıl içinde olabildiğince az kullanılması, yani gereksiz olarak kullanılmaması ve hatta hiç kullanılmaması hem sigortalının ÖBYG hakkı alması açısından hem de bir sonraki yıl ödeyeceği primin hesaplanmasında önemli rol oynamaktadır.

Bütün bunların akabinde sağlık sigortalarının asıl önemi bir sigortalının oluşabilecek bir rahatsızlığı ile ilgili "Yatarak Tedavi" gereksiniminde ortaya çıkmaktadır. Çünkü bugün günümüzde en ufak bir apandisit ameliyatı bile çok ciddi maddi yüklerle sebep olabilmektedir. Bir gece bile hastanede yatış yapmak ekstra maliyetlere sebep olmaktadır. Bu yüzden ulaşabildiğimiz herkese bunun önemini vurgulamaya çalışıyoruz. En azından "Yatarak Tedavi" teminatlı bir sağlık sigortası olarak sağlık sistemine dahil olmalarını ve bunu sağlıklı birer bireyken yapmalarını öneriyoruz.

KENT KLİNİK

23 Diş Tedavi Ünitesi (14 Ümitköy, 9 Batıkent) 3 Sedasyon Ünitesi (Ümitköy)

Ankara'da merkezi lokasyonlarda bulunan 2 şubemiz ile, 20 yılı aşkın süredir gülümsemeyi özel ve anlamlı kılmak için titizlikle çalışıyoruz. Amacımız, her ziyaretinizde size unutulmaz bir deneyim sunmaktır. Kliniğimiz büngesinde panoramik röntgen filmi ve tomografi cihazı ile birlikte toplam 23 ünit, 3 ameliyathane ve uzman hekim kadrosu ile dental alanda en son teknolojiyi sizlerle buluşturmak için sabırsızlanıyoruz.

Tedavilerimiz

Şeffaf Plak (Invisalign)
Diş Teli
Dental İmplant
Sedasyon
Lamina Diş Kaplama
Botoks
Gece Plağı

Uzmanlık alanlarımız

Periodontoloji (Diş eti Hastalıkları)
Pedodonti (Çocuk Tedavi)
Ortodonti
Endodonti (Kanal Tedavisi)
Restoratif Diş Tedavisi
Protetik Diş Tedavisi
Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

ŞUBELERİMİZ

Ümitköy

Mutlukent Mahallesi
Doğan Taşdelen Bulvarı
No: 31

Batıkent

İlkyerleşim Mahallesi
Başkent Bulvarı Labirent İş
Merkezi No: 204/45

kentklinik.com.tr

0850 305 31 13

info@kentklinik.com.tr

**Coşkun
SAMANCI**
2001 mezunu

20 Ağustos 1983 tarihinde Erzurum'da doğan Coşkun Samancı, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladı. 2007 yılında Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. İş yaşamına Samancı Hukuk Bürosu'nda serbest avukat olarak devam etmektedir. Ayrıca 11 Haziran 2023 tarihinden beri Ankara Fenerbahçeli İş İnsanları Derneği (AFİDER) Başkanı olarak görevine devam etmektedir.

TÜKETİCİ KREDİLERİNDE BORÇLUNUN VEFATI HALİNDE KREDİ BORCUNDAN SORUMLULUK

Bankalardan kredi kullanırken çeşitli teminatlar gösterilmesi istenmektedir. Kredi sözleşmesine ve amacına göre bu teminatlar değişebilmektedir. Araç kredilerinde araç rehini, konut ve ticari kredilerde ipotek, tüketici kredilerinde ise kefil olmaksızın genelde bankalardan kredi alınamamaktadır.

Tüm bunların yanı sıra kredi sözleşmeleri eşliğinde bazı sigorta poliçelerinin de yaptırılması gerekmektedir. Konut kredilerinde taşınmaz poliçeleri, araç kredilerinde kasko poliçesi, tüketici kredilerinde kredi kullanan için hayat sigorta poliçesi yaptırılmaktadır. Kredi masraflarını artırdığı için başlangıçta gereksiz görülen bu sigorta poliçeleri uzun vadede önemli ve gereklidir.

Tüketici kredi sözleşmelerinde kredi kullananın hayat sigortasının bulunmadığı hallerde bankanın belirleyeceği riskleri içeren hayat sigortası poliçesi yaptırmanın gerekli olduğu, kredi kullanan tarafından poliçenin yaptırılmaması ya da kredi geri ödeme süresi içinde yenilenmemesi halinde banka tarafından poliçenin yaptırılarak poliçe bedelinin borca ekleneceği şeklinde düzenlemeler yer almaktadır. Bu poliçeler kredi kullanan kişinin vefatı halinde hayat sigortasından alınacak bedelin bankaya ödenmesi gereğine ilişkin kayıt içermelidir.

Tüketici kredisi kefilleri, kullanılan kredi borcunun ödenmemesi halinde borcu ödemeyi taahhüt etmişlerdir. Kredi kullananın vefatı halinde mirasçuları veya kefilleri kredi borcu ile sorumlu olacaklardır. Mirasçıların ve kefillerin kredi borcundan sorumlu olup olmadığının belirlenebilmesi için öncelikle yukarıda belirtilen hayat sigorta poliçesinin varlığı sorgulanmalıdır.

Çünkü tüketici kredisi veren banka, kredi sözleşmesi gereğince kullandığı kredi tutarınca ve yıllara göre ödenmiş kredi taksitleri düşülerek

alacağını teminat altına alacak hayat sigortası poliçesi yaptırılmasını istemek hakkına sahiptir. Kredi kullanan poliçeyi yaptırılmıyorsa masrafi kredi kullananın borcuna eklenmek suretiyle poliçeyi yaptırmak konusunda banka yetkilidir. Öyleyse alacağını poliçe ile teminat altına almak ya da alınmasını istemek bankanın ödevidir. Banka tüketici kredisinden kaynaklanan bu ödevini yerine getirmeyi ihmal etmişse, kredi borçlusunun vefatı nedeni ile mirasçı veya kefillerden kredi borcunun ödenmesini isteyemez. Kefiller tarafından hayat sigorta poliçesinin varlığı sorgulanmadan yapılan borç ödemeleri de geri istenebilir.

Tüketici Mahkemesince “vefat eden tarafından kullanılan kredi nedeni ile düzenlenen hayat sigortasının kullanılan krediye uygun olarak düzenlenmemesinden bankanın sorumlu olduğu” ve “bankanın hayat sigortası poliçesi yaptırmayı ihmal etmiş olmasının sonuçlarını kefile ve mirasçılara yükleyemeyeceği” gerekçesi ile mirasçı ve kefiller tarafından ödenen kredi borcunun iadesine karar verilmiştir.

Yargıtay tarafından da bu karar onanarak tüketici hukukunda yeni bir uygulama başlatılmıştır.

Sözleşmelerden kaynaklanan hakların kullanımı bu haklardan haberdar olmayı gerektirir. Bankalardan kredi alınırken sayfalar dolusu kredi sözleşmesi imzalanır ancak bu sözleşmeler genellikle hiç okunmazlar. Sözleşme içeriğinde yer alan hükümlere ilişkin bilgilere sözleşme borcu ödendiği sürece ihtiyaç duyulmaz. Ancak sözleşme ile ilgili anlaşmazlık çıktığında sözleşmeden doğan hakların neler olduğu merak edilmeye başlanır.

Bu vesile ile imzalanan her belge gibi kredi sözleşmelerinden bir örneğin alınıp saklanması fayda bulunmakta olduğunu belirtmekte yarar görmekteyim.

Deniz KÜZECİ TURA

2001 mezunu

Tüm eğitim hayatını Arı Okullarında tamamlayan Deniz Küzeci Tura, 2001 yılı mezunu. Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduktan ve yurt dışında çeşitli çalışmalar gerçekleştirdikten sonra, yüksek lisans eğitimini Ankara Üniversitesi Avrupa Birliği ve Uluslararası Ekonomik İlişkiler ana bilim dalında tamamladı. Uzun yıllar savunma sanayi şirketlerinde Sözleşme Yöneticisi, Şirket Avukatı ve Hukuk Müşaviri görevlerini yürüttü. Şu an ise VICAT Türkiye Şirketlerinde Grup Hukuk Müşaviri olarak çalışmalarına devam eden Deniz Küzeci Tura'nın hobi olarak yürüttüğü ve seyahat yazılarını paylaştığı www.miskinmirket.com adında bir web sitesi ve @miskinmirket adlı bir Instagram hesabı bulunuyor.

ZAMANDA BİR YOLCULUK: KAPADOKYA'NIN TAŞLAŞMIŞ DÜŞLERİ

Dünyanın pek çok yerinde doğa, insana ev sahipliği yapar ancak Kapadokya'da doğa ve insan, binlerce yıl boyunca birbirleri ile bütünleşmiş gibi yaşıyor. Bu nedenle kaç defa ziyaret ederseniz edin Kapadokya büyüleyiciliğini hiçbir zaman kaybetmiyor.

Daha önce 7-8 defa gittiğim bölgeye bu sefer, Arı Ön Okullarında okuyan ve okuldaki derslerde öğrendiği Kapadokya'ya hayran kalan oğlumun ısrarları neticesinde bir kez daha gittim. Bu sefer, minik Arılıdan gelecek zihni sinir soruları cevaplama sorumluluğu ile dersimi çalıştım ve yeni bilgiler öğrendim.

Yaygın olarak bilinenin ve bölgede anlatılanın aksine burası, Erciyes Dağı ve Hasandağ'ındaki volkanik patlamalar ile oluşmamış. Bu dağlardaki volkanik patlamalar, jeolojik olarak daha genç sayılabilecek bir zamanda, yaklaşık 2 milyon yıl önce gerçekleşmiş. Kapadokya bölgesini oluşturan patlamalar ise insan yaşamının henüz başlamadığı yaklaşık 9 milyon yıl önce yaşanan kaldera patlamalarıymış. Bu patlamaların birden fazla yerde ve zamanda gerçekleşmesi ile bugünkü peri bacalarının oluşumu da başlamış. Bu sayfalarda da görebileceğiniz, Kapadokya'nın klasik görüntüsündeki farklı renkler (beyaz, pembe, gri gibi), aralarında birkaç milyon yıl olan ve farklı zamanlarda gerçekleşen patlamalarda ortaya çıkan magmanın kompozisyonundaki (içerisindeki minerallerdeki) değişikliklere bağlı olarak oluşmuş. Volkanik patlama niteliğinde olan bu patlamaların savurduğu küller, sert rüzgar ve suyun marifetiyle bugünkü doğal sanat eserlerine dönüşmüş [*].

Efsanelerin Gölgesinde Bir Coğrafya

Tek başına coğrafyası bile büyüleyici olan Kapadokya'ya adım attığınızda, sadece coğrafi bir bölgeye değil, gerçekliğin şekil değiştirdiği ve efsanelerin kulağınıza fısıldandığı bir evrene girmiş gibi hissedeceksiniz.

Kapadokya'da her taşın bir hikayesi, her vadinin bir hikayesi var. Ürgüp yolunda karşınıza çıkan Üç Güzeller, sadece jeolojik birer oluşum değil, halkın dilinde imkansız bir aşkın hüznü sonudur mesela. Kral'ın gazabından kaçarken taşa dönüşen bir ailenin sessiz bekleyişi, bugün bölgenin en çok ziyaret edilen noktalarından biri. Efsaneye göre, Kapadokya Kralı'nın kızı bir çobana aşık olur; evlenirler ve bir çocukları olur. Bu durumu kabullenemeyen Kral ailenin ölüm fermanını verir. Köşeye sıkışan prenses, ailesinin birbirinden ayrılmaması için Tanrı'ya yalvarır ve efsaneye göre o anda hepsi taşa dönüşür. Bu hüznü son kadar, peri bacalarının hikayesi de etkileyici. Eskilerin inancına göre, Erciyes ve Hasandağ'ından çıkan lavlar ve dumanlar, yerin altında yaşayan devlerin öfkesi olarak yorumlanırmış. Yer altı güçleri olan devler öfkelenildiğinde, gökyüzü ve doğanın gücü olan perilerin devreye girdiği ve dengeyi sağladığına inanılırmış. Peri bacalarının tepesinde görülen ve gerçekte burada yaşayan keşişlerin yaktığı kandil ışıkları efsanede, kaya sütunlarında yaşayan koruyucu perilerin varlığına yorumlanmış.

Her ne kadar bölgeye ismini "Güzel Atlar Ülkesi" tabiri vermiş olsa da atlar kadar güvercinler de bölgenin ana sakinleri arasında yer alıyor. Peri bacalarının neredeyse hepsinde bir güvercinliğe rastlayabilirsiniz. Efsaneye göre, Periler Padişahı'nın kızı Gülperi ile Kral'ın oğlu Revan birbirlerine aşık olur. Ancak insanlar ve periler arasındaki savaşlar nedeniyle bu aşk imkansız hale gelir. Periler bölgeyi terk etmek zorunda kalınca Gülperi, sevdiğinden ayrılmamak için beyaz bir güvercine dönüşür ve her gün Revan'ın penceresine konar. Bölgedeki "Güvercinlik Vadisi" ve kayalara oyulmuş binlerce güvercin yuvası, bu sadık aşkın birer simgesi olarak görülüyor.

Bu hikayeler, Anadolu'nun birçok yerinde olduğu gibi burada da bölgenin el sanatlarında yaşamaya devam ediyor. Bir kilimin üzerindeki elibelinde motifinde o taşlaşan anneyi, pıtrak deseninde perilerin getirdiği bolluğu, kuş desenlerinde Gülperi ve Revan'ı veya Avanoslu bir ustanın tezgahında şekillenen bir Hitit Güneşi Testisi veya Gözyaşı Şişesi'nde perilerin bıraktığı mirası görmek mümkün. Buna benzer olarak periler ve devler gibi görünmez varlıkların kayaların içinde yaşadığına dair inanç, bölgedeki taş evlerin kapı eşiklerine veya pencerelerine nazar ayeti veya mavi boncuk asma geleneğini de güçlendirmiş. Üç Güzeller mevkii başta olmak üzere, efsanelerin geçtiği noktalarda bulunan ağaçlara bez bağlamak veya taş üstüne taş koymak, ev sahibi olma veya evlenme dileğinde olan yerli veya yabancı tüm turistlerin en çok katıldığı modern ritüeller arasında hala canlılığını koruyor.

İnancın Kayalara Kazınmış Hali: Hristiyanlık Mirası

Kapadokya'nın, Hristiyanlığın doğduğu yer olmasa da onun felsefi olarak olgunlaştığı ve kurumsallaştığı dev bir açık hava katedrali olduğu söylenebilir.

Roma İmparatorluğu'nun Hristiyanlığı henüz kabul etmediği ve bu inanca sahip olanlara zulmettiği dönemde, Kapadokya coğrafyası doğal bir sığınak olmuştur. Derinkuyu ve Kaymaklı gibi devasa yeraltı şehirleri, Hristiyanların Roma askerlerinden kaçarken saklandıkları, ibadet ettikleri ve yaşamlarını sürdürdükleri güvenli alanlar haline gelmiş. Bölgede çok daha fazlası olduğu bilinen bu yeraltı şehirleri, binlerce insanın dış dünyadan tamamen koparak aylar boyunca yaşayabildiği, havalandırma bacalarından devasa sürgü taşlarına kadar her detayıyla birer mühendislik harikası. Bölgenin volkanik yapısı, keşişlerin dünyadan elini eteğini çekip kayalara oyulmuş hücrelerde ibadet etmesine de çok uygun bir ortam sağlamış.

Bölgede yer alan Göreme Açık Hava Müzesi ise, Hristiyanlığın yer altından yer üstüne çıktığı ve yayılmasında önemli bir rol oynayan yerlerden biri olarak görülmeye değer. Okuma yazma oranının düşük olduğu o dönemlerde, İncil hikayeleri bu duvarlara resmedilerek halka öğretilmiş ve bu resim sanatı, Kapadokya'yı bugün dünyanın en büyük açık hava dini kütüphanesi haline getirmiş. Özellikle Karanlık Kilise,

bin yıl boyunca ışık görmediği için canlılığını koruyan freskleriyle oldukça etkileyici. Duvarlardaki canlı turkuazların ve altın sarıların, sadece dini sahneleri değil, o dönemin estetik anlayışını da bugüne taşıyor. Son Akşam Yemeği gibi sahnelere bakarken, masada duran Anadolu usulü kaplar eminim sizlerin de dikkatini çekecek. Bu detaylar inançların yerel kültürle nasıl harmanlandığına da güzel birer örnekler teşkil ediyor.

Nitekim, İslamiyetin Anadolu'ya girişiyle birlikte bölge, yıkılmak yerine daha da zenginleşen bir kültürel tabakaya sahip olmuş. Selçukluların inşa ettiği Sarıhan Kervansarayı, İpek Yolu üzerindeki yorgun tüccarların sığınağı haline gelmiş, Müslümanlığın yarattığı hoşgörü iklimiyle birlikte, farklı inançların yüzyıllarca yan yana, aynı tuf kayanın farklı odalarında yaşamasına imkan sağlamış.

Doğanın Kalbine Yürüyüş: Kapadokya'nın Vadileri

Bu masalsı diyarı gerçekten anlamak için oldukça fazla yürümek gerektiği anlaşılıyor sanıyorum. Ancak bu rotaları oluştururken her birinin kendine has hikayesi ve karakteri olan vadileri atlamamak gerekiyor. İhlara ve Kızılçukur Vadisi bu seçeneklerin başında geliyor.

Melendiz Çayı'nın binlerce yılda oyduğu dev bir kanyon olan İhlara Vadisi'ne ulaşmak için 382 adet basamağı inmeniz

gerektiğini öncelikli olarak söylemeliyim. Nehir kıyısına ulaştığınızda, iki yanınızda yükselen dik kayalıklar, nehrin sesi ve nehir boyunca karşınıza çıkacak kaya kiliseleri, kaç basamaklı bir yoldan geldiğinizi unutturacak farklı bir doğaya ulaşmanızı sağlayacak.

Adını gün batımında büründüğü kırmızı ve turuncu renklerden alan Kızılçukur [Kızıl Vadi] ise dar tünelleri ve eski şaraphanelerin kalıntıları ile bölgenin sivil mimarideki estetiğini görmenizi sağlayacak. Gün boyu yürümekten yorgun düştüyseniz, Kızılçukur'da güneş alçalırken kayaların renginin sarıdan kızıla, turuncudan mora dönüşünü izlemek de tek başına buraya gitmek için bir neden olabilir.

Dev peri bacalarının arasından geçen ve nispeten daha kolay bir yürüyüş yolu sunan Aşk Vadisi ve adını kayalara oyulmuş binlerce güvercin yuvasından alan Güvercinlik Vadisi de bölgede yer alan keyifli rotalardandır.

Bölgeyi tanımanın en romantik yollarından biri olan balon ile seyahati de atlamamak lazım pek tabii. Sabahın henüz alacakaranlığında, devasa balonların alev sesleriyle şişişini izlemek ritüelin ilk adımı. Havalandığınızda ise güneşin ilk ışıklarıyla peri bacalarının gölgelerinin uzayışını ve vadilerin kıvrımlı hatlarını kuş bakışı izlemek, yaşayan bir tablonun içinde geziyormuşsunuz gibi bir his veriyor. Balon turunu sadece bir manzara izleme etkinliği olarak değil; Kapadokya'nın o eşsiz

jeolojisini en iyi görülebileceği yol olarak da düşünebilirsiniz. Ancak yükseklik korkusu veya farklı endişeler sebebiyle tercih etmezseniz, gün doğumu ile birlikte balonların kalkışını ve havada süzülüşünü izlemek de şahane bir alternatif.

Yaşayan Bir Hafıza

Bölgenin milyonlarca yıllık jeolojisini ve binlerce yıllık insanlık tarihini tek bir yazıda tam anlamıyla hakkını vererek anlatmak mümkün değil ancak şunu söyleyebilirim ki Kapadokya, her bir kaya evinde, gökyüzündeki her bir balonda ve her bir el sanatı deseninde bu mirası yaşatmayı sürdürüyor. Bence burası sadece fotoğraf çekilip dönülecek bir yer değil, milyonlarca yıl önce oluşmuş kayalara dokunabileceğiniz, efsanelerin içinde kendinizi kaybedeceğiniz gerçek bir masal diyarı.

Bu yüzden yolunuzu çok soğuk ve çok sıcak olmayan mevsimlerden birinde bu topraklara düşürmenizi, telefonunuzu bir kenara bırakıp sadece rüzgarın peri bacaları arasından geçerken çıkardığı uğultuyu, güvercinlerin kanatlarındaki çirpinişi, bir keşişin duasını ya da sevdiğine kavuşamayan bir prensesin fisiltısını duymaya çalışmanızı ederim. 🌿

[*] Bu kısımdaki jeolojik açıklamalar Prof. Dr. Celal Şengör ile Prof. Dr. Atilla Çiner'in katıldığı TekeTek programından alınmıştır. Programın tamamına linkten ulaşabilirsiniz <https://www.youtube.com/watch?v=XeXIV3stISQ>

Elif Güliz BAYRAM

1995 mezunu

"1978'de dünyaya ağlayarak 'merhaba' diyen bendeniz, sonrasında hep güldüm. Arada bir gözyaşlarıyla karışık da olsa hep gülümsemek ilacım oldu tüm kederlere, dertlere. Hayat bir oyundur. Kimi zaman dram, Kimi zaman komedi, Kimi zaman trajedi, Kimi zaman polisiedir ama hep eğlenmek içindir. Her anından zevk alınmalıdır, o anların tekrarı hiç yoktur. Hayallerimin peşinden koşup onları hep yakaladım. Hayal kurmaktan hiç vazgeçmedim, maratonum devam ediyor..."

DUENDE... CİN Mİ? HAYALET Mİ? FLAMENKONUN RUHU MU?

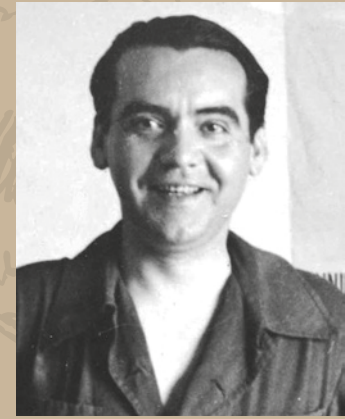
Bee Life dergimizin önceki sayılarında içime flamenko ateşinin çocukluk yıllarımda düştüğünü yazmıştım.

Gerçekten de o zaman pek moda olan troll bebeklerin flamenko dansçısı olanını alırken ve daha sonraki yaşlarımda en sevdiğim Türk sanat müziği şarkısı "Endülüs'te Raks" iken ve kariyerimde ilk yıllarımı geçirdiğim TRT'de "La Liga"nın [İspanya Ligi] kayıtlarında ve programlarında görev yaparken aslında duende içimde filizleniyormuş diyorum. Baskılara isyan eden ruhum, her şart ve koşulda kendimi ifade etmeye olan aşkımla "duende" için de uygun bir toprağı oluşturduğu için sanırım içimdeki o filiz geçen zamanda büyüdü. Şimdi 2 yıllık bir flamenko dansı öğrencisi olarak da yaşadıklarım, gördüklerim ve öğrendiklerim "duende"nin peşindeki bu maceranın aslında benden çok daha önce atılan tohumlarını anlamama da vesile oldu. O nedenle daha önceki yazılarımda paylaştığım flamenkoya dair tarihçeyi sizlerle bir de "duende" ile anlatmak istedim.

Son dönemde bir flamenko aşığı olarak peşinde olduğum şey "duende"... Çünkü flamenkoyu gerçek anlamıyla hissetmenin yolu tam da bu kelimedenden geçiyor. Her ne kadar İspanyolca sözlük anlamı "cin" veya "hayalet" olsa da flamenkoda "duende" flamenkoda; ruhu derinden etkileyen, tutku, hüznü ve büyü içeren gizemli ve coşkulu bir ifade gücünü tanımlayan bir terim olarak tanımlanıyor. O nedenle iyi bir flamenko sanatçısı olabilmenin yolu da "duende"ye sahip olmaktan geçiyor. Tabii bu ruh ne yazık ki her flamenko sanatçısıym diyen de olmuyor zaten tam da o nedenle "duende"ye sahip olmak bir ayrıcalık ve önemli bir değerdir...

"Duende" kelimesini flamenko ile buluşturan isim ilginçtir ki ve belki de ilginç olduğu kadar çok da doğaldır ki Endülüslü bir şair olan Federico Garcia Lorca'dır. Bundan tam 93 yıl önce Lorca, Endülüs'ten kilometrelerce uzakta Buenos Aires'te verdiği "Duende'nin İşlevi ve Teorisi" adlı konferansta duende estetiği kavramını geliştirmiştir. "Duende'nin Peşinde" adlı eseriyle Lorca duendede en az 4 unsuru ayırt etmektedir. Bunlar akıl dışılık, dünyevilik, ölüme karşı artan bir farkındalık ve bir tutam şeytaniliktir.

"Duende, bir güçtür, bir eser değil. Bir mücadeledir, bir düşünce değil. Eski bir gitar ustasının şöyle dediğini duydum: 'Duende boğazda değildir; duende ayak tabanlarından, içten yukarı tırmanır.' Yani şu demek istiyor: Bu bir yetenek meselesi değil, gerçek, yaşayan bir tarz, kan, en eski kültür, kendiliğinden yaratım meselesidir." diyor Lorca. "Duende'nin Peşinde" adlı eserin editörü ve çevirmeni Christopher Maurer'in "Duende Teorisi ve İşlevi" eserinde ise şöyle denilmektedir: "Tüm sanatlar duendeye muktedirdir ancak en geniş kapsamını doğal olarak müzik, dans ve sözlü şiirde bulur, çünkü bu sanatlar onları yorumlamak için canlı bir bedene ihtiyaç duyar, bunlar doğan, ölen ve hatlarını kesin bir şimdiki zamana karşı açan biçimlerdir."

Gerçekten de bu kavramı düşündüğümde flamenkonun o büyümlü yanını başka hiçbir kelimeyle olamayacak kadar iyi anlattığını görüyorum. Çünkü aslında notalarla, ritimle, dansla vücut bulan canlı bir beden gibi flamenko. Ve flamenko tarihine baktığımızda henüz dans ve müzikle tanışmamışken şarkı ile vücut bulan bir bebektir flamenko. Baskı altında ezilmişlerin sessiz çığlıklarıdır o "cante"ler [şarkılar]... Ve gitarla büyür, dansla gelişir, cajonla olgunlaşır... Çünkü flamenko ayrı ve gayrının değil birlikte büyüme ve güçlenme kültüründen alır köklerini... Tüm ezilmişler, tüm bastırılmışlar ancak birlikte olduklarında daha güçlü bir ses çıkaracaklarını bilirler...

O nedenle flamenkoda egolara yer yoktur, hep "ben" demeye yer yoktur. Karşıdakini anlamaya, onunla birlikte kendinizi anlatmaya ihtiyaç vardır. Şimdi diyeceksiniz ki ama yukarıda şeytanilik de bir unsurdur demiştin, evet demiştim ama duendenin şeytansı yanı kötülükte, egoda veya toksiklikte değildir... Duendenin şeytansı yanı karşı konulamaz çekiciliğindedir. Tıpkı tüm günahların insanı çekmesi gibi o ruh sizi çeker ve içine alır...

Bir bakmışsınız siz de dansçıyla, müzisyenle birleşmişsiniz... Çünkü flamenko aslında birleştirir. Bunu anlayamayanlar da hiçbir zaman gerçek bir flamenko ruhuna ulaşamaz. Ve duendenin sözlük anlamında takılır kalırlar...

Geçtiğimiz günlerde kendisinden 14 saat aldığım dersin 14 aya sığacak bilgilerle dolu olduğu muhteşem hocam Ale Carries ile sohbetimizde onun da en çok ifade ettiği şey bu oldu. Flamenko'nun birleştiren ve birleştirecek güçlendiren yanı... Hatta ona palmas (alkışla tutulan ritim) da böyle değil mi ancak iki elimiz birleştiğinde bir ses çıkıyor, bizim böyle bir özdeşleşimimiz de var "Bir elin nesi var iki elin sesi var." deriz dediğimde bunu mutlaka eğitimlerimde kullanacağım dedi.

İspanya'da flamenko izlemeye gittiğinizde bunu görürsünüz. Dansçı, müzisyen ve şarkıcı bir de palmas çalan palmeroslar hepsi sahnede birliktedir. Hiçbiri birbirinin önüne geçmez. Onlar akışta birliktedir... Dans edilirken dansçı liderdir ama müzisyeni arkasından koşturmaz, onunla birlikte yol alır... Gitarist eğer müziğini çalıyor ve şarkının sözsüz bölümündeyseniz şarkıcı, palmeroslar veya dansçı onun önüne geçmezler, hatta öyle ki durur beklerler, onlar da ona gözleriyle ve bedenlerinden yayılan duende ile eşlik ederler...

Ve işte o bedenler bünyelerinde duendeyi taşırlar... Tıpkı eski gitar ustasının dediği gibi Ale Hoca da flamenkoda dansçının da o ahşap zemine ayağını bastığı an flamenkonun duendesiyse, ruhuyla ayağından başının tepesine kadar dolması ve hatta o ruhun başımızdan adeta bir milkshake içiliyor gibi yukarıya doğru çıkması ve seyirci tarafından içine çekilmesi gerektiğini söylediğinde çok etkilendim. Çünkü gerçekten de duendeyi en tatlı ve en imgesel böyle anlatabiliriz sanırım. Sanatçıdan seyirciye akıp giden bir lezzet, bir tat... 🍷

Cante Jondo Şiiri

Geceleyin bahçede
Altı Çingene
Dans ediyor
Ak giysiler içinde.
Geceleyin bahçede
Kağıt güllerden
Ve yaseminlerden
Taçlar kafalarında.
Geceleyin bahçede
Sedeften dişleri
Yazıyor
Yanık karanlığı.
Geceleyin bahçede
Uzuyor gölgeleri
Ve mora çalıyor
Gökyüzüne doğru.

Federico Garcia Lorca

Birebir
rehberlik,
benzersiz sonuç.

Hemen randevu al!

"One to One Training deneyimi; kişiye özel programlama, profesyonel koçluk ve gelişim odaklı takip sistemiyle sunulmaktadır. Detaylı bilgi ve randevu için bizimle iletişime geçebilirsiniz."

**Arı Okulları
Mezunlar Derneği'ne özel**

**%20
indirim!**

**ONE
TO
ONE.**
Personal Training

Bize Ulaşın;
+90 (501) 570 02 70

Adres;
**Çukurambar, Öğretmenler Cd. Cubes Ankara (B Blok),
Kat:14, No: 270 Çankaya/ANKARA**

"Bu görsel, kampanyanın tanıtımı amacıyla hazırlanmış bir temsildir. Belirtilen %20 indirim avantajı, yalnızca ARİMED Mezunlar Derneği üyelerine özel olarak sunulmaktadır. Kampanya kapsamı, koşulları ve geçerlilik tarihleri salon yönetimi tarafından belirlenir ve gerekli durumlarda güncellenebilir."

Röportaj

**Prof. Dr.
Ahmet Nihat
KARAKOYUNLU**

1997 mezunu

Bize kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?

Üroloji alanında uzmanlaşmış bir cerrah olarak mesleki çalışmalarımı özellikle prostat, böbrek ve mesane kanserleri ile robotik cerrahi üzerine yoğunlaştırdım. Akademik kariyerim boyunca üniversite bünyesinde ileri düzey cerrahi operasyonlar gerçekleştirirken, aynı zamanda çok sayıda genç hekimin yetişmesine katkı sağladım. Ocak 2026 itibarıyla mesleki faaliyetlerimi Acıbadem Bayındır Söğütözü Hastanesi bünyesinde sürdürüyorum.

Arı Fen Lisesinden mezun olmanızın bugünkü cerrah kimliğinizin temellerine katkıları neler oldu?

Arı Fen Lisesinden mezun olmam, meslek hayatımın en önemli kırılma noktalarından biridir. Bu okul bana disiplinli çalışma alışkanlığının yanı sıra güçlü bir analitik düşünme becerisi kazandırdı. Sayısal zekayı geliştirmeye odaklanan eğitim anlayışı, bugün cerrahi yaklaşımında kullandığım mühendislik bakış açısının temelini oluşturdu.

Yurt dışı eğitim ve deneyimlerinizde Arı Okullarında aldığınız eğitimin etkisi ne oldu?

Cerrahliğin, yüksek düzeyde problem çözme becerisi gerektiren bir disiplin olduğuna inanıyorum. Yurt dışı eğitim ve deneyimlerim sırasında Arı Okullarında kazandığım altyapının katkısını çok net hissettim. Bu eğitim bize yalnızca akademik donanım değil, aynı zamanda evrensel bir vizyon kazandırdı. Farklı ülkelerde çalışırken kendimi hiçbir zaman yabancı hissetmemem, öz güvenle hareket edebilmem ve sürekli öğrenmeye açık olmam bu temelin bir sonucudur.

Üroloji, teknolojinin en hızlı entegre olduğu branşlardan biri. Bu dinamizm sizi etkiledi mi?

Evet, bu dinamizm seçimimde etkili oldu. Ancak asıl motivasyonum, uygulanan tedavilerin net ve kalıcı sonuçlar vermesidir. Cerrahi müdahaleler sonrasında hastaların sağlığına kavuştuğunu görmek, mesleğimim en tatmin edici yönüdür.

Cerrahlık tamamen dijitalleşebilir mi? Gelecekte cerrahlar için algoritma yönetimi de kritik bir beceri haline gelecek mi?

Yapay zeka ve dijital sistemler cerrahinin teknik sınırlarını genişletirken, cerrahlığın yalnızca öğrenilen bir teknik değil, yaşanarak olgunlaşan bir sanat olduğunu her geçen gün daha net kanıtıyor. Bir ameliyat kararı, sadece görüntülerden veya istatistiklerden ibaret değildir. O kararın içinde hastanın korkusu, umudu ve geleceğe dair beklentileri vardır. Empati, sezgi ve etik muhakeme; algoritmalarla tanımlanması imkansız insani yetilerdir. Bir cerrah ne zaman müdahale edeceğini bildiği kadar, ne zaman geri duracağını da bilmelidir. Bu denge kodlanamaz; zamanla, sorumluluk alarak ve insan hikayelerine tanıklık ederek kazanılır.

“Hoca” mı yoksa “Cerrah” mı olmak daha zor?

Akademik hayatım boyunca "hoca" olmak ile "cerrah" olmak arasındaki farkı derinlemesine kavradım. Cerrahlık bireyin hayatına dokunan somut bir iyileştirme süreciyken, hocalık toplumun geleceğine yapılan uzun soluklu bir yatırımdır. Kurucu liderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün bizlere hedef olarak belirlediği muasır medeniyetler seviyesine ulaşma yolculuğunda, bilimi rehber edinen bir eğitim anlayışı karakter ve sorumluluk inşası demektir. Öğrencilerime teknik mükemmeliyetin yanı sıra akli rehber edinmeyi, etik sınırları gözetmeyi ve tarihsel sorumluluk taşımaya anlatmaya çalıştım. Çağdaş bir toplum, teknolojiyi vicdan ve bilimsel ahlakla kullanan insanlar sayesinde ayakta kalır.

Akademik yayınlarınızın uluslararası literatürde yer bulmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir Türk hekimi olarak bilim dünyasına katkı sunabilmek benim için büyük bir gurur kaynağıdır. Üretilen bilginin uluslararası alanda karşılık bulması, yapılan çalışmaların değerini teyit eden önemli bir göstergedir.

Türkiye ile yurt dışındaki tıp pratiği arasında temel fark nedir?

Türkiye'deki hekimler, yüksek hasta yoğunluğu sayesinde çok sayıda vaka görerek pratik ve hızlı çözüm üretme becerisi geliştiriyor. Bu el becerisi ve refleks, uluslararası ölçekte önemli bir avantaj sağlıyor.

Röportaj

**Prof. Dr.
Ahmet Nihat
KARAKOYUNLU**

1997 mezunu

Sanal medyada tıp doktorlarının görünürlüğünü nasıl karşılıyorsunuz?

Sanal medyadaki görünürlüğe temkinli yaklaşıyorum; bu platformların reklam alanı değil, doğru bilginin aktarıldığı şeffaf mecralar olması gerektiğini savunuyorum.

Yoğun mesleki tempo içinde özel yaşam dengesini nasıl kuruyorsunuz?

Planlı bir yaşam tarzı ve ailemin desteği bu dengeyi sağlamamda en önemli faktörlerdir. Yoğun tempoya rağmen sürdürülebilir bir denge kurmak bilinçli bir tercih gerektirir.

Cerrah olmak isteyen öğrencilere önerileriniz nelerdir?

Gençlere yalnızca akademik başarıya odaklanmamalarını öneririm. Spor, sanat ve teknolojiyle ilgilenmeleri; çok yönlü gelişimlerini destekler. Her şeyden önce iyi bir birey ve iyi bir insan olmayı hedeflemeleri gerekir.

GELECEĞİ BİRLİKTE YEŞERTELİM

Arı Okulları
Mezunlar Derneği
Hatıra Ormanı
fidan bağışlarınızla

**büyümeye devam
ediyor.**

Fidan bağışlarınız için web sitemizde yer alan
"Hatıra Ormanı" bölümünden hesap bilgilerine ulaşabilirsiniz.

www.arimezunlari.org.tr

BEE LIFE
2014

**Elif
KOCA**
1997 mezunu

6 Mayıs 1979, Ankara doğumlu Elif Koca; ilkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Başkent Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümünü bitirdi.

Elif Koca, profesyonel yaşamını Securitas Güvenlik Hizmetleri'nde Türkiye Kurumsal İletişim Müdürü olarak sürdürüyor.

SADECE HARFLERİN YERİYDİ HER ŞEYİ DEĞİŞTİREN

Aslında sadece iki harfti bizi birbirimizden ayıran, yoksa birleştiren mi demeliyim?

Sadece iki harf, bu iki harf o kadar mı önemli miydi? Biz biriz, benzeriz derken aslında o kadar mı farklıydık birbirimizden? Peki bu bir fazlalık mı yoksa bir eksiklik konusu muydu? Kusur var mıydı? Kimindi o harfler? Kim koymuştu onları oraya?

Bizim tek istediğimiz bağ kurmak değil miydi? Belki de en başından suçlu olan oydu. Bağlanmamızı istedi belli ki birbirimize, sonra kimin anlamı neydi unutup kaybolup gitmemizi istedi, bekledi... bekledi... Bir gün, biri gerçeği anlar diye bekledi. Birisi anladı, biraz zaman aldı fakat anladı ve bıraktı ona yük olan ne varsa, rahatladı, hafifledi, gülümsedi ve gitti...

Geride kalan, tam da kalbinin orta yerindeki o iki kocaman harfle bakakaldı arkasından, hani bağıydık dedi, hani birimiz olmazsa diğerimiz olmazdı dedi, yutkundu ve anladı, olurmuş... Bağımlılıktı gidenin arkasından bakakalanın adı.

Bağ-IM-ı-lık. İşte o iki harf I ve M, her şeyin suçlusu onlar! Atın onları dışarı, bağılılık bize yeter!

Türk Dil Kurumu yazmış, bağılılık; bağılı olma durumu; merbutiyet [merbutiyet ne demekmiş ki diyenler varsa benim gibi anlamına baktığımızda karşımıza bağılılık, ilişkinlik tanımları çıkıyor]. Bence bir eksiklik var bu tanımda; evet çok güzel yazmış, bağılı olma durumu demiş fakat eklememiş, sağlıklı bir şekilde bağılı olma hali dememiş. Sonuçta her şeyin başı sağlık öyle değil mi? Çünkü sağlıklı bir bağılılığın yan etkisi iki harf fazlasıyla yola devam etmek oluyor bu da bizi bağımlı yapıyor, Allah korusun!

Peki Türk Dil Kurumu bağımlılık kelimesini nasıl tanımlamış? Bağımlılık; bir şeye veya bir kimseye bağılı olma durumu; tabiiyet demiş fakat ona da sağlıklı bağ kurmak diye eklemiş iyiymiş. Gerçi sanki gizlice vermiş mesajı "Bak dikkat et, tabii olursun, benden söylemesi." demiş [olabilir]. Yani o varsa varsıııııııı, o yoksa yoksuuuuuuuu, zaten sen de kimsin? Tabiiisin işte birine, bir şeye demiş de, işte anlayana...

Aslında bu iki kelimeyi de severiz, sadece bazen durduğumuz ve baktığımız yere göre değişir bu sevginin oranı. Bağılılık baktığın, durduğun her yerden iyi görünür. İşine bağılı, eşine bağılı, ailesine bağılı, kurallara bağılı, kanunlara bağılı, hobilerine bağılı vs. vs. vs. Fakat bağımlılıkta durumlar değişir. Bağımlılık nereden bakarsak bakalım, nerede durursak duralım kötüdür [yukarıda severiz derken ki kastım kötüyü de sevmekten kaynaklıydı]. Matruşka bebekleri gibi içinden açtıkça hep kötü çıkar. Bağımlı olmak kötüdür, birinin bağımlı olmasını istemek çok daha kötüdür. Başkalarının bağımlılığından beslenenler severler bu iki +2 harfli bağlanmayı fakat neyse ki güç zehirlenmesi kimseyi hayatta bırakmaz.

Birine, bir yere, bir şeye bağılılık hissetmek güzeldir, içinde güzel duygular saklar. Değer vermek, emek harcamak vardır bağılılıkta.

Her şey dengelidir, her yer aydınlık, herkes özgürdür, herkes kendinden emin, herkes bilinçlidir.

İsveçlilerin bir yaşam felsefesi vardır, Lagom. Lagom; ne az, ne çok, her şey ayarında, aşırılıktan uzak, dengeli, sade ve yeterli olanı tercih etmeyi anlatan bir felsefedir. İdeal bağlılık için önerilen bir bakış açısı bence. Bizdeki "Azı karar, çoğu zarar." düşünce yapımızdan hallice bir yaşam felsefesi diyebiliriz...

Diğer bir yanda çıkmaz sokak anlamına Fransızca bir kelime olan Cul-de-sac'ı içinde barındıran bağımlılık vardır. Dipten, yani dibi boyladığımızı düşündüğümüz anda [düşünebilirsek tabii] kurtulunması gereken o an, çıkmaz sokakta olduğumuzu fark ettiğiniz andır. Bağımlılıkta her yer karanlık, herkes kördür, yoksunluk hissinden kurtulmak için istenmeyen şeylere tabii olmak zorunluluğu vardır. Her gün mutsuz gidilen bir işten, artık ortada bir sevgi olmadığı aşık bir ilişkiden, bedene zarar verdiğini bile bile tüketilen sağlıksız şeylerden vazgeçememek fakat tabii olmak, bataklıkta debelenip yavaş yavaş dibe çökmek... Aslında çıkmaz bir sokakta yolculuk sona ermiştir fakat kimse arabadan inmez, öylece karşıdaki duvara bakıp beklerler veeeeee hayat da akıp gider, biter.

Çok iç karartıcı değil mi? Yazarken bile enerjim çekildi diyebilirim. Ne gerek var bağımlı olmaya, keselim şu bağları gitsin, öyle değil mi? Aslında kim bilir bir şeylere bağımlı olup olmadığımızın ne kadar farkındayız? Arama motoruna yazdığımızda karşıma direkt madde bağımlılığına dair testler çıkıyor peki diğerleri??? Orası da çok internet aramalarında alt kırımlarla ayrılabilir, işi uzmanıyla konuşarak anlamak en doğrusu. Öncesinde sevgili Türk Dil Kurumu kelime tanımına da kulak verelim, verdiği gizli mesajı da alalım

derim ama ben. Ne demişti? Bağımlılık; bir şeye veya bir kimseye bağlı olma durumu; tabiiyet. "Bak dikkat et, tabii olursun, benden söylemesi." demişti. Yani içimizde bir şeyleri kendimizden saklıyor, görmezden geliyor gibiysek bir iyiler, kötüler listesi mi yapıp baksak acaba? Çünkü her kışın sonu ilkbahar ve biz hayatın geçiciliğini hatırlatan sakuraları çiçek açarken izlemeyi hak ediyoruz.

Çıktığımız yolda karşımıza çıkan çilek tarlasına girip çilekler toplamak isteyebiliriz, uzaklardan bize ılık bir esintiyle kokusunu gönderen denizin kıyısına gidip yürüebiliriz, dinlenmek için durduğumuz yerde kahvemizin tadına saatlerce doyamayabiliriz. Belki hiç susmadan ağlayan bir çocuğu izlerken derin düşüncelere dalabilir, bir köpek yavrusunun yolun kenarında durup beklemesine aklımız takılmış bir halde yola devam edebiliriz ve her şeyi geride bırakıp yola devam ederiz. Gördüklerimizi, duyduklarımızı, yediklerimizi, içtiklerimizi, heyecanlarımızı, mutluluklarımızı, hüzünlerimizi, her şeyi. Çünkü her şey geçicidir ve tüm sihrini o anın içine saklamıştır. Sakura ağaçlarının da verdiği mesaj budur, tüm güzellikler geçicidir, mono no aware [Japoncada sakuralarla özdeşleşen bir söz, hiçbir şey kalıcı değildir işte bu yüzden her şey değerlidir].

Aslında tek istediğimiz bağ kurmak, tutunmak bir şeylere, ait olmak, bağlılık hissetmek ama işte konu bazen nerelere gelip bizi nelere tabii bırakabiliyor. Bırakmasın... Biz gidip kiraz ağaçlarının o beyaz yapraklı çiçeklerinin tadını çıkartalım, o anın ilk ve son kez yaşandığını unutmadan. Belki o anda kaika [Japonca çiçek açmak] beliriverir ruhumuzda... Çiçekler açarız mis gibi... Çiçekleniriz...

Sevgi ve Saygılarımla

Turizm haberlerini bir de **TOURMAG Turizm Dergisi** sayfalarında okuyun!

Uzun süre elinizden bırakamayacağınız TOURMAG Turizm Dergisi sayfalarında Türkiye'nin yedi bölgesinden özel turizm haberleri, Dünya'dan ve Türkiye'den seyahat dosyaları, yeni destinasyonlar ve öneriler bulacaksınız.

www.tourmag.com.tr

Tourism Magazine

TOURMAG

Turizm, Magazin, Aktüalite, Sanat, Gastronomi

**Gürhan
KARA**
1994 mezunu

6 Mayıs 1979 doğumlu olan Gürhan Kara, 1994 Arı Ortaokulu mezunudur. Üniversite öğrenimini Bilkent Üniversitesinde tamamladıktan sonra yüksek lisans yapmak için Amerika'ya gitti ve California State University Dominguez Hills'te yüksek lisansını tamamladı. Daha sonra uzun yıllar Bahçeşehir Üniversitesinde Gastronomi Bölümü İş Geliştirme Koordinatörü olarak çalışan Gürhan şu anda Bahçeşehir Koleji Dr. Burhan Kara Kampüsü Kurucusu ve Catering Citron Kurucu Ortağı olarak iş yaşamına devam etmektedir.

BODRUM'DA MICHELIN ÖNERİLERİ

Geçtiğimiz sene ilk kez ülkemizden İstanbul'un dahil olduğu Michelin Guide'a bu yıl İzmir ve Bodrum da eklendi. Hakkındaki tartışmalar listeler açıklandıktan sonra hiç bitmese de yeme-içme sektörüne bir heyecan getirdiği kesin Michelin yıldızlarının ve tavsiyelerinin.

Bodrum'dan iki mekan bu sene birer Michelin Yıldızı ile ödüllendirildi. Bunun dışında rehberin tavsiye edilenler listesine 15 lezzetli ve ulaşılabilir yemekleri ile öne çıkan Bib Gourmand listesine 2 restoran dahil oldu.

Ben henüz yıldız alan restoranlara gitmedim ama tavsiye edilenler ve Bib Gourmand listesindeki restoranlardan bazılarını denedim. Zaten çoğu çok sık gittiğim mekanlar. Yenilerini denedikçe bu listeyi güncelleyeceğim. İşte gittiğim Michelin mekanları:

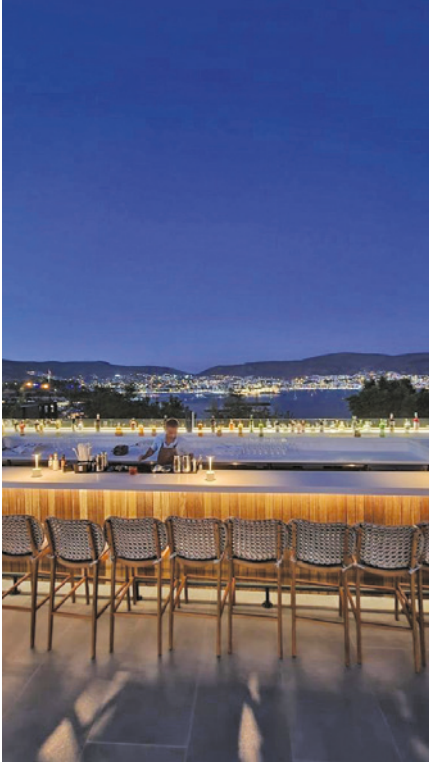
Bağarası Restaurant

Bitez'de bulunan Bağarası'nı Michelin listesine girmeden önce de çok duydurdum ama ilk kez birkaç hafta önce gitme fırsatı buldum. Mandalina bahçeleri ile çevrili bir lokasyonda yer alan Bağarası'nın mütevazı bir ambiyansı var. İç ve dış mekandan oluşuyor. Ocak ayında gittiğimizde içeride sıcak şömine yanıyordu. Bu mütevazılık menüde de kendini gösteriyor. Meze dolabında daha çok yerel ürünlerden yapılan mezeler yer alıyor. Bezelye otu salatası, Çintar mantarı, turp otu kızartması, şarap soslu pancar dikkat çekenlerden. Tabii sezona göre değişiyor bu lezzetler. Mantarı kızartma şeklinde yapıyorlar. Bir de soğanla kavurulmuşunu da yapıyorlar ama biz kızartmasını seçtik. Sarımsak sos ve limonla çok iyiydi. Turp otu ile burası ödül almış. Gerçekten çok lezzetliydi. Ana yemek olarak tekir kızartma ve kelebek dedikleri kuzunun özel bir bölgesinden elde edilen ızgara et yedik. İkisi de lezzetliydi. Bağarası'na en kısa zamanda tekrar gideceğim.

Dereköy Lokantası

Adı üstünde Dereköy'de yer alan bu mekan Dereköy'ün popülerleşmesinde büyük rol oynadı. Yemekleri, sunumları, dikkat çekici dekorasyonu ve ambiyansı ile çok başarılı bir mekan. Kokteylleri de çok iyi. Mekanın içinde Leleg Living adlı bir konsept dükkan yer alıyor. Baştan sona Instagramlık bir yer. Yemeklerden tava granyöz, dana dilli çılıbır, patates ve kaymak lor dolgululu mantı, ciğer tava ve isli fırın bamya beğendiklerimden. İsoTLu Margarita da denenmeli.

Isola Manzara

Buraya ilk açıldığı günden beri giderim. Bodrum yeldeğirmenlerinin hemen arkasında yer alan harika bir Bodrum merkez manzarasına sahip bir İtalyan restoranı. Manzarayı arkasına alan kocaman barında bazen sadece bir şeyler içmeye de gidiyorum. Levrek carpaccio, kalamar tava, dana carpaccio, vongoleli spaghetti ve Roma tarzı pizza olan pinsaları çok başarılı.

Kısmet Lokantası

Bodrum'a ilk yerleştiğimde ilk gittiğim mekanlardan biri Kısmet'ti. Burası bir esnaf lokantası. Öğlen saatlerinde dolup taşıyor ve biraz geç giderseniz de yemekler çabucak bittiği için yiyecek bir şey bulamayabiliyorsunuz. Geleneksel ev yemekleri dışında dev boyutlarda lahmacunları da var.

Kurul Bitez

Bodrum'da dekorasyonunu en sevdiğim mekanlardan Kurul Bitez. Baştan aşağı Meksika tarzı var mimarisinde. Tam Instagramlık. Meksika mimarisinde bir ocakbaşı olması burayı farklı kılan en önemli özelliği. Ocakbaşının tasarımı bile farklı. Bahçe kısmı da çok keyifli. Kebapları da çok başarılı.

Orfoz

Bodrum'un en farklı restoranlarından biri Orfoz. Burası balık değil deniz ürünleri restoranı. Menüsü de tadım menüsü şeklinde. Sırasıyla çorba, atıştırmalıklar, kabuklular ve tatlılar masaya servis ediliyor. Kum midyeleri, istiridyeler, deniz ürünlü paella. Baştan sona bir ziyafet.

Otantik Ocakbaşı

Bib Gourmand listesine giren Otantik Ocakbaşı, bildiğimiz geleneksel ocakbaşlarından ama lezzetli ve ekonomik olmasıyla Mchelin'in de dikkatini çekmeyi başarmış. Merkezde çarşıda yer alan mekanda mezeler oldukça lezzetli. Mutlaka lahmacunu denenmeli. 🍷

Röportaj

**Elifşah
YASUN**

1995 mezunu

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Merhaba, ben Elifşah... Yıllar önce arkadaşlarımla oturduğum sıralarda oturmuş, 95 mezunu olarak hayata atılmış, yaş almış bir Arı ailesi üyesiyim. :]

Arı Okullarının eğitim yaşamınıza kattığı en önemli değer nedir?

Biz Cumhuriyet'in çocukları, ailemizin bize verdiği eğitimi okulumuzda da gördük. Bizi biz yapan değerleri, olmazsa olmazlarımızı, disiplini ve özgürlüğü cebimizdeki bilgiyle ölçebileceğimizi öğrendik. Seçeneklerimiz vardı, şanslıydık. O dönem bunun çok da farkında değildik. Ama bugün durup düşündüğümde belki de en önemli değer, aklımızla kalbimizdekileri vicdanımızda buluşturabilme yetisiydi.

Mezunu olduğunuz Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dilbilimi Bölümünü neden seçtiniz? Dilbilimi ile ilgili çalışmalarınız oldu mu?

Dili çok seviyordum, zaten okulda dil bölümünde idim ve sınıfta da çok az kişiydik. Hatta öyle ki bazen okula giderken özel derse gidiyor gibi hissedirdim. Nitekim notlarım çok iyiydi ve üniversite sınavında İngilizce testinde yalnızca bir boşum vardı. Aldığım puan da yüksekti. Beş tercih yapmıştım fakat istediğim bölüm olmamıştı. Tekrar sınava girmeyi düşünürken ailemin isteğiyle kontenjan puanları açıklandığında neredeyse bütün dil bölümlerine girebildiğimi öğrendim. O dönem filolojiyi tercih ettim. Zaman zaman "Acaba farklı bir dil bölümünde mi okusaydım?" diye düşünmeden edemiyordum. Benim sürecim biraz tesadüfler eseri oldu diyebiliriz. Mezun olduktan sonra yine ailemin isteğiyle pedagojik formasyon aldım ancak bu süreçte hayalim hep televizyonda olmak, program yapmak ve yazıp çizmekti. Bir dönem İngilizce öğretmenliği yaptım. O da çok yakın bir arkadaşımın ısrarı üzerine gerçekleşti. Çalıştığı okulda ihtiyaç olunca doğrudan benim adımla vermiş ve ben de çok düşünmeden kendimi çok genç yaşta lise öğrencilerine ders verirken bulmuştum. Şimdi düşünüyorum da bütün bu iradem dışında gibi görünen eğitimler aslında şu an yaptığım mesleğe çok önemli katkıda bulunmuş.

Dilbilimi mezunu olarak medya sektörüne geçiş sürecinizi paylaşır mısınız?

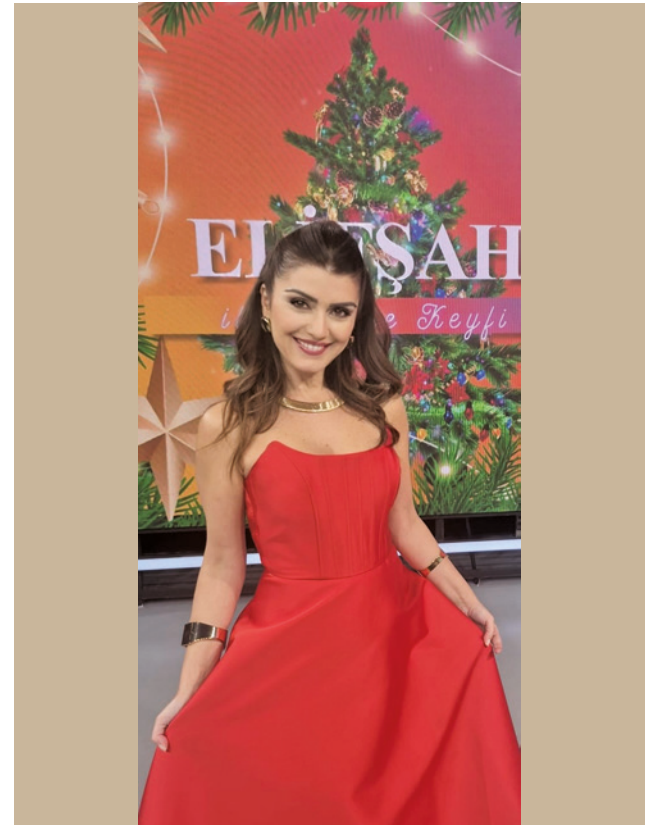
Benim hayalim TRT’de çalışmaktı çünkü televizyon benim için TRT demekti. Belki çocukluğum orada geçtiği için belki de annemin mesleğinden kaynaklı hep bir televizyon hayalim vardı ve bu hayal mutlaka TRT’de olmalıydı. TRT ile görüşmelerim devam ederken Kanal B’nin kurulduğunu öğrendim. Oradan gelen teklif üzerine görüşmeye gittim ve ertesi gün çalışmaya başladım. Belki tesadüf, belki şans, belki kader... Profesyonel çalışma hayatım böyle başladı.

Bu kadar uzun soluklu bir kurumsal deneyimde sizi en çok geliştiren disiplinler hangileriydi?

Kanal B, benim için ayrı bir eğitim süreci oldu çünkü ilk başladığımız dönemde çok kıymetli hocalardan, duayen isimlerden kurum içi eğitimler aldık. Aslında her yaptığım programda bu eğitim süreci devam etti, hala da ediyor. Bu süreçte sanırım en çok gelişen yönüm “yayıncı refleksi” oldu. Haber ya da program fark etmeksizin her duruma hazırlıklı olmanız gerekir. Oluşabilecek tüm krizleri anında çözebilmek ve yayına devam etmek önceliğiniz olmalı.

Sizce iyi bir sunucu/yapımcıyı “çok formatlı” kılan temel yetkinlik nedir?

Çalışmak, çalışmak, çalışmak... Çalışma disiplini oluşturabilmek çok önemli çünkü biz bir ekip işi yapıyoruz. Bir program ya da haber, daha fikir aşamasından izleyiciye ulaşana kadar pek çok aşamadan geçiyor ve bu süreçte mutlaka bir ekip çalışıyorsunuz. Haber ya da program ayırt etmeksizin iyi bir yayıncı; detaylı çalışmayı, bir sistem kurmayı, ekip işini yönetebilmeyi ve kendi farkını ortaya koyabilmeyi gerektirir. Ve en önemlisi tüm bunları yaparken eğlenebilmek gerekir.

Röportaj

**Elifşah
YASUN**

1995 mezunu

Spikerlik sürecinizde ekran performansınızı nasıl korudunuz?

Spikerlik açığıcası benim tercihim değildi; yönetimden gelen bir teklifti. Ustalardan öğrendiklerimizi en doğru şekilde aktarmaya çalıştım. Haber bambaşka bir disiplin. Orada sadece haberin öne çıkması gerekir. Bu yüzden duruşunuzdan konuşmanıza, beden dilinizden gündemi takip edebilmenize kadar birçok konuda kendinizi geliştirmeniz gerekir. Çok okumak, farklı açılardan bilgi sahibi olmak bu mesleğin önemli bir parçasıdır. O dönem ben de bunları dikkate alarak mesleğimi sürdürdüm.

Yapımcılık ve sunuculuğu bir arada yürütmenin zorlukları nelerdir?

Yapımcılık ve sunuculuk farklı iş tanımları gibi görülse de aslında birbirinden ayrılmayan işlerdir çünkü sunduğunuz şeyi aynı zamanda yapıyorsanız, tüm işe hakimsiniz demektir. Yoğun yayın temposu artık bir alışkanlık haline geliyor. Ben mesleğe başlarken, hatta başlamadan önce "çalışma saatlerinin bir önemi yok" derdim. Nitekim bunun gerçekte ne anlama geldiğini de gördüm. Gerçekten 7 gün 24 saat; hafta sonu, akşam, bayram, yılbaşı demeden çalıştım. Sabahın altısında da gecenin on ikisinde de yayında olduğum zamanlar oldu. Çok bunaldığım zamanlar da oldu ama o anlarda bunun kendi tercihim olduğunu hatırlayıp kendimi motive etmeye çalıştım. Kariyerimde Ankara'da kalmak ise bilinçli bir tercihti çünkü ne olursa olsun işten çıktığımda ailemin ve arkadaşlarımla yanında olabilmek benim için çok kıymetliydi.

Televizyonculuğun dijitale evrilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Samimi olmak gerekirse ben de artık televizyon izlemeyenlerdenim. Dijital bir çağda yaşıyoruz ve bunun getirdiği değişimlere ayak uydurmamız gerekiyor. Ekranın büyüğü bambaşka ama ulaşılabilirliğin ve seçeneklerin artması hepimizi dijitale yönlendiriyor.

Dijital medya için bir program planınız var mı?

Bu konuyla ilgili özellikle konuklarımdan gelen teklifler de oldu. Şu an kendi kanalım var ancak pek vakit ayıramıyorum. Niyetim onu daha canlı bir hale getirmek ve belki bir süre sonra tamamen oradan devam edebilmek.

Medya alanında kariyer hedefleyen öğrencilere önerileriniz nelerdir?

Düşlediğiniz her ne varsa peşinden gidin sevgili okul arkadaşlarım. Ben hep hayal kurdum. Hayallerimi anlatırken inanmayanlar oldu. Belki hayalleri çok açık ve net bir şekilde detaylandırmak gerekiyor ama sadece hayal kurmak yetmez; o hayali gerçekleştirmek için çok çalışmak, çok okumak ve çok merak etmek gerekir. Ben hep merak ettim. Bana "18 yıl bir televizyon kanalında nasıl çalıştın?" diye sorulduğunda verdiğim cevap şu oluyor: Bu 18 yıl boyunca aslında hep farklı işler yaptım. Her yaptığım işte yeni bir konu, yeni bir bilgi öğrendim ve farklı konuklarla tanıştım. Bu yüzden medya; sorumluluğu ağır, hata kabul etmeyen, sürekli gelişmeyi gerektiren bir alan. Günceli takip etmek, bazen de gündemi oluşturmak gerekir. Eğer içinizde bu mesleğe dair bir tutku varsa; kendi doğrularınızdan, doğru bilgiden, çok çalışmaktan ve hayallerinizden vazgeçmeden yola çıkın.

Hayata atılacak Arılara...

Önünüzde uzun bir yol var. Bazen heyecanlı, bazen yorucu, bazen de hiç beklemediğiniz kadar güzel sürprizlerle dolu bir yol. Şunu bilin ki merakınızı kaybetmediğiniz, öğrenmekten vazgeçmediğiniz ve emek vermekten korkmadığınız sürece hayat sizi mutlaka kendi yolunuza götürüyor. Belki bugün her şey çok net görünmüyor ama zamanla taşlar yerine oturuyor.

Bir şeyi özellikle söylemek isterim... Yıllar geçse de Arı'dan arkadaşlarımla kurduğumuz dostluklar hala hayatımın en kıymetli yerinde duruyor. Aynı sıraları paylaşmanın, aynı bahçede büyümenin, aynı hayalleri konuşmanın insanın hayatında bıraktığı iz gerçekten çok başka. Yıllar geçiyor, yollar değişiyor, hayat herkesi farklı yerlere götürüyor ama bazı dostluklar ilk günkü sıcaklığını hiç kaybetmiyor.

O yüzden sadece hedeflerinize değil, yanınızdaki insanlara da sahip çıkın çünkü yıllar sonra dönüp baktığınızda sizi en çok mutlu eden şey, yaptığınız işler kadar birlikte yürüdüğünüz insanlar ve biriktirdiğiniz dostluklar olacak.

Sevgiyle

**Nurullah
ÇELEBİ**
1996 mezunu

20 Ekim 1977 doğumlu olan Nurullah Çelebi, liseyi Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Trakya Üniversitesi İşletme Bölümünü bitirdi. Daha sonra serbest muhasebeci mali müşavir olarak kendi bürosunu açan Nurullah Çelebi, evli ve üç çocuk babası.

AYNI YIL İÇERİSİNDE İŞ YERİ DEĞİŞİKLİĞİ NEDENİYLE VERİLEN GELİR VERGİSİ BEYANNAMESİ

Timur, subaşının dünyalığının iyi olduğunu duymuş. Bu değirmenin suyu nereden geliyor, diye sormuş soruşturmuş, subaşının rüşvet yediğini öğrenmiş. Adamı huzuruna çağırıp:

– Çalarak çırparak, yetim hakkı yiyerek, edindiğin servetin listesini getir, demiş.

Subaşı kalın bir defterle gelmiş. Timur defterin yapraklarını birer birer yırtarak adamın ağzına tıkamış.

Ertesi gün, Timur, vergi toplama işini Hoca'ya vermiş. Bir süre sonra, Hoca, kocaman bir kül pidesiyle Timur'un huzuruna gelince, Timur sormuş:

– Hayırdır Hoca, nedir bu boyunca pide?

– Hünkarım, demiş Hoca, vergi hesabını pidede tutuyorum. Midem kağıttan hazzetmez de!

Ülkemizde ücretlilerin büyük çoğunluğu gelir vergilerini stopaj [kesinti] yoluyla ödemektedir ve ödenen bu vergiler ücretli çalışanlar için nihai vergidir. Ancak bu durumun birkaç istisnası vardır. İş yeri değişikliklerinde veya aynı yıl içerisinde birden fazla işveren için çalışılması durumunda beyanname verilmesi bunlardan en çok gündeme gelenlerindedir. Gelir idaresi son yıllarda bu konuda sıkı takip başlattı ve yapay zeka teknolojisinin de artmasıyla incelemelerini neredeyse kapsama giren herkese ulaşabilecek seviyeye çıkardı.

İş yeri değişikliğinde veya birden çok işverenden ücret alındığında neden beyanname verilmeli?

İş yeri değişikliği durumunda beyanname verilmesinin ana nedeni, bordroda ücret gelirin'e ilişkin verginin doğru hesaplanmama ihtimalidir. Bu ihtimale karşın iş değişikliklerinde, belli bir limitin üzerinde ücret geliri elde edilmiş ise eksik kalan verginin beyanname yoluyla ödenmesi veya eksik değil ise beyanname yoluyla teyidi talep edilir.

Aynı yıl içerisinde iş yeri değişikliğinde veya birden fazla ücret alındığında beyanname verilmesi gerektiğinin yasal dayanağı Gelir Vergisi Kanunu'nun 86. maddesidir. İlgili madde hangi durumlarda yıllık gelir vergisi beyanamesi verilmeyeceğini anlatmaktadır. GVK 86 1/b'ye göre;

“Tek işverenden alınmış ve tevkif suretiyle vergilendirilmiş 103'üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşmayan ücretler [birden fazla işverenden ücret almakla beraber, birinciden sonraki işverenden aldıkları ücretlerinin toplamı, 103'üncü maddede yazılı tarifenin ikinci gelir diliminde yer alan tutarı ve birinci işverenden alınan dahil ücret gelirleri toplamı 103'üncü maddede yazılı

tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşmayan mükelleflerin, tamamı tevkif suretiyle vergilendirilmiş ücretleri dahil]” için beyanname verilmesine gerek yoktur.

Buna göre, eğer yıl içerisinde birden fazla işverenden ücret alınıyor ise [aynı anda birden fazla iş yerinden ücret alma veya iş değişikliği nedeniyle başka bir işverenden ücret alma] ve bu ücretler ayrı ayrı gelir vergisi tarifesindeki ikinci dilimi [2026 yılı için 400.000 TL] aşıyor ise beyanname verilmelidir.

Yıllık ücret geliri toplamda marjinal gelir vergisi dilimine ulaşanlar ise [%40 - 2026 yılı için 5.300.000 TL], iş yeri değiştirsin veya değiştirmesin, beyanname vermek zorundadırlar.

İş yeri değişikliğinde matrah taşınmalı mı?

Genel uygulamada işverenler, yıl içerisinde yeni işe giren kişilerin gelir vergisi matrahını sıfırdan başlatarak gelir vergilerini %15'lik gelir vergisi diliminden hesaplamaktadırlar. Ancak, idare iş yeri değişikliğinde gelir vergisi matrahının taşınmasını çalışanın inisiyatifine bırakmıştır.

311 no.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği'nin 21. maddesinin 5. fıkrasında "Yıl içerisinde işveren değiştiren hizmet erbabı, ücret gelirine ilişkin gelir vergisi matrahını yeni işverenine bildirmek suretiyle ücretinin gelir vergisi tarifesine göre kümülatif olarak vergilendirilmesini talep edebilir. Bu durumda yeni işveren kümülatif matrahı dikkate alarak tevkifat yapar." denilmektedir. Dolayısıyla eğer çalışan kümülatif matrahtan vergisinin devam etmesini talep ederse, eski iş yerinden aldığı son bordrosunu yeni işverenine ileterek, kümülatif matrahtan, yani vergilendiği son vergi diliminden vergilenmeye devam etmeyi talep edebilir.

Ancak, enflasyonist ortamda matrahın taşınmaması çalışanın lehine bir durumdur. Çalışan iş değiştirdiği tarihte ve devamında ödemesi gereken vergileri ilgili tarihlerde daha az öder ve bir sonraki yılın mart ayında, gelir vergisi beyannamesinde indirebileceği giderleri de vergi hesabından indirerek kalan kısmı tamamlar. Dolayısıyla esasen matrahın taşınmaması, verginin ötelenmesine neden olur ve enflasyonist ortamda çalışana avantaj sağlar.

Yeni iş yerine matrah taşındığı halde beyanname verilmeli mi?

Yeni iş yerine çalışan matrahı taşısa dahi, her iki işverenden de alınan ücret tutarı ayrı ayrı gelir vergisi tarifesindeki ikinci dilimi aşılıyor ise [2026 yılı için 400.000 TL],

gelir vergisi beyannamesi verilmelidir. Ancak matrahın taşınması durumunda beyanname verilse bile damga vergisi dışında ek bir vergi çıkmaz. Eğer çalışanın beyannamede indirebileceği giderler var ise, çalışan iade alabilir.

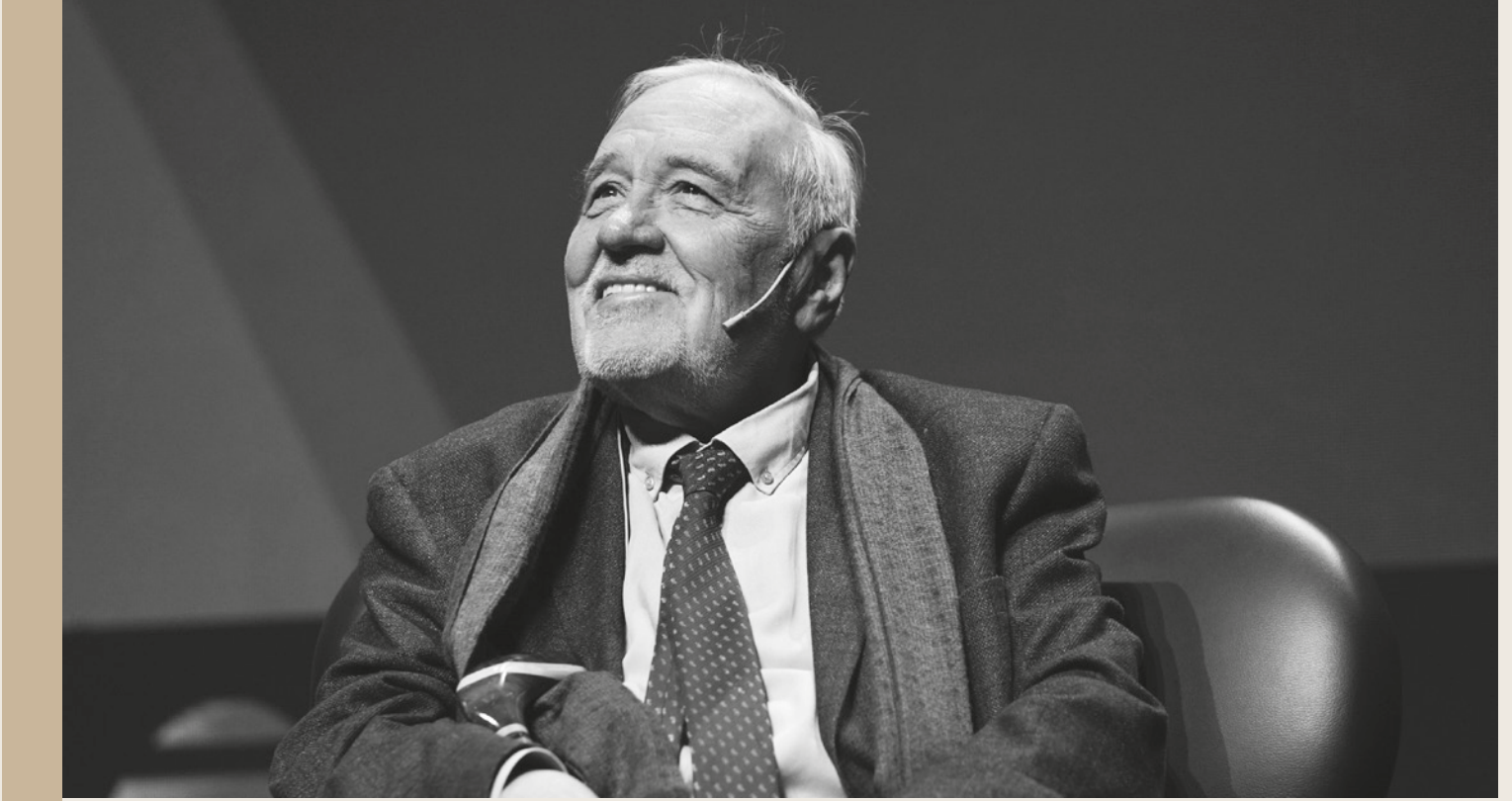
Beyanname ne zaman verilmeli?

Gelir vergisi beyannamesi takip eden yılın mart ayı içerisinde verilir. 2026 yılında iş değiştirenler için son beyanname verme tarihi 31 Mart 2027'dir.

Beyanname verilmemesi durumunda ne olur?

Beyanname verilmemesi durumunda ilgili konunun idarece tespitinin oldukça kolay olduğu ve neredeyse tüm mükelleflere gönüllü uyum kapsamında beyanname vermeleri gerektiğine dair yazı gönderildiği bilinmektedir. Gönüllü uyum esasen idarenin kanuni süresinde verilmeyen beyannameler için mükelleflere gönderdiği bir hatırlatma. Gönüllü uyum kapsamında beyanname verilmesi durumunda pişmanlık hükümlerinden yararlanmak mümkün. Dolayısıyla idareden böyle bir yazı almanız durumunda 15 gün içerisinde vergi dairesinizle irtibata geçerek beyannamenizi tamamlamanızı gerekir.

Sonuç olarak, yıl içerisinde iş değiştiren veya birden fazla işverenden ücret alan çalışanlar için gelir vergisi beyannamesi, çoğu durumda önden kesinti yoluyla ödenmeyen vergilerin sonradan beyanname yoluyla tamamlanması amacıyla verilir. Bordroda indirimine izin verilmeyen ancak beyannamede indirilebilecek giderler, beyanname verilmesi durumunda çalışanlar için avantaj oluşturabilir. İlgili beyannameyi zamanında vermeniz sizi hem vergi ziyayı ve usulsüzlük cezalarından hem de olası faiz yükünden koruyacaktır. Bu nedenle idarenin tespitinden önce ve kanuni süresini geçirmeden beyannamelerinizi vermenizi tavsiye ederiz.

Onur BAYER

1993 mezunu

1975 yılında Ankara'da doğan Onur Bayer, ortaokul ve lise öğrenimini Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Anadolu Üniversitesi Mimarlık Bölümünde öğrenim gördü. Ankara'da Onur&Anıl Proje isimli şirketin ortağı ve tasarımcısı olan Onur Bayer, evli ve bir çocuk babası.

İLBER ORTAYLI'NIN ARDINDAN

Uzun ve yorucu bir kışın sonunda baharı beklerken çok büyük bir kaybımız oldu. Bu yüzden 2026 senesinin bahar sayısı yazımda çok sevdiğim bir düşünce insanı olan İlber Ortaylı'yı anmak istedim.

Kültürler kendilerini sanatla dışa vururlar. Müzik, şiir, el dokumaları, resimler, heykeller ve tabii ki mimarlık eserleri ile.

Şarkılar dilden dile dolaşabilir, kaydedilip dünyanın başka bir yerinde dinlenebilir. Şiirler ezberlenip okunur, basılır, çoğaltılır, taşınır. El dokumaları, resimler ve hatta heykeller satılabilir, müzelere kiralanabilir ve tüm dünyayı dolaşabilir ancak mimarlık eserleri oldukları yerde kalır. Mimarlık eserleri kültürün taşınmaz yansımalarıdır. Senelere meydan okur.

Bu yüzden restore edilerek sonraki kuşaklara taşınır ve onları görmek için gezmek gerekir.

Sevgili İlber Ortaylı, tarihçi kimliği ve derinlemesine bilgisi ile ön plana çıkan bir isimdi. Belki de ülkemizin ihtiyacı olan ve olayları ön yargılardan ayrı, zamansız ve gerçekçi bir gözlükle gördüğü için yerde "kral çıplak" demesini en nazik yoldan yapabilen bir fikir insanı olduğu için derin gönül bağı kurduğum bir akademisyen idi kendisi. Hayattan keyif almayı bildiği de takipçilerinin malumudur. Ancak, bana göre gezmeyi ve keşfetmeyi sevmesi, yalnızca bir eğlence tercihi değil, aynı zamanda tarihsel ve kültürel bir anlayış geliştirme arzusunun bir yansıması idi.

Bana göre tarih kitapları, manipüle edilmeye açık kaynaklardır. Oysaki bir mimarlık eseri neyse odur. Dönemini en çıplak hali ile yansıtır. Ortaylı'nın mimarlığı kültürel bir anıt olarak görmesi, bu bakış açısını daha derin bir şekilde anlamamıza yardımcı olur.

Mimarlık, tarih boyunca bir toplumun kültürel, sosyal ve ekonomik durumunu yansıtan önemli bir boyuttur. Kullanılan malzemeden inşaat yapmak için ayrılan bütçeye, binanın kullanım amacına kadar toplum için o binanın ne ifade ettiğini ortaya koyar.

Daha da önemlisi, bina işlevini tamamladıktan sonra kaderine terk mi edilmiştir, korunmuş mudur sorusu. Buraya kadar olanları yazılı kaynaklardan öğrenebiliriz. Binanın hala yaşayıp yaşamadığını ise görmeden anlayamayız.

Ankara Kalesi'ndeki gibi ancak turistler geldiği zaman gezilsin diye devlet bütçesi ile restore edilmiş olabilir ya da Galata Kulesi'nden Karaköy'e inen yoldaki gibi içselleştirilmiş, bireysel çabalarla ayakta tutulmaya çalışılmış, yaşamaya devam ediyor olabilir. Bu da bir kültürün kendi toprağı ile ne kadar bağdaşık olduğunu gösterir.

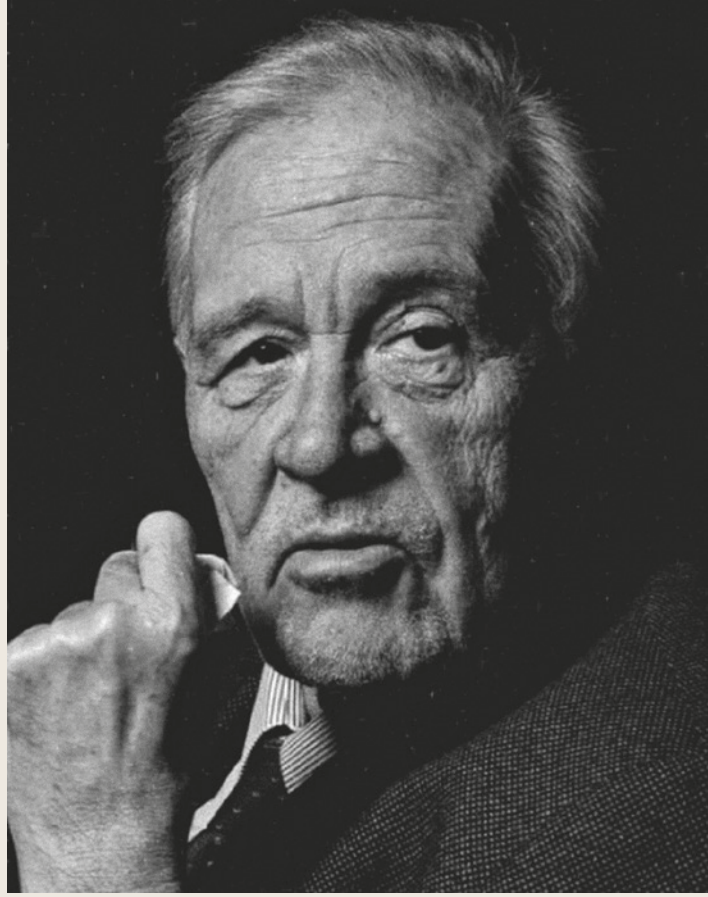
Eğer Osmanlı coğrafyasındaki gibi imparatorluk eliyle sadece hanlar, hamamlar, camiler ve saraylar yaptırılmış ve günümüze birkaç küçük yerleşim dışında sivil mimari örneği kalmadıysa bundan da bir ders çıkartmak gerekir.

Ortaylı, bir tarihçi olarak belli bir dönemin mimari yapılarının o dönemin düşünce yapısını, yaşam tarzını ve estetik anlayışını nasıl yansıttığını derinlemesine incelerdi. Bu bağlamda gezmek, ona tarihsel yapıları yerinde gözlemlene ve bu yapılarla ilişkili hikayeleri deneyimleme fırsatı verirdi. Ortaylı, bu konuda "Mimarlık taşla, tuğlayla yapılan bir sanat değil; sosyal ilişkilerin, kültürel dinamiklerin bir yansımasıdır. Her yapı, bir dönemin ruhunu taşır." der.

Kitaplar bilgi sunarken gezmenin sağladığı deneyim, Ortaylı'nın tarihsel ve mimari yapıların ruhunu anlamasına olanak tanıdı. Örneğin, bir caminin içindeki ışık oyunları veya iç mekanın atmosferi, yalnızca yazılı bilgiyle değil, birebir gözlemlene daha derinden algılanabilir. Bu tür mimari unsurların incelenmesi, onu tarihsel bağlamda daha anlamlı kılar; hem estetik hem de işlevsellik arasındaki ilişkiyi kavramasına yardımcı olur. "Gezi, bir doğal genişletme; öğrenme, tanıma ve tarih yazmanın en iyi yoludur," diyen Ortaylı, duyuların deneyiminin tarihsel bilgiyi somut ve anlamlı kıldığını söyler.

Tarihe ve kültürlere mal olmuş yapıların etrafında gelişen kültürel etkileşimleri anlamak için bu binaların bulunduğu şehirleri gezmek gerekir. Sadece gezmek de değil, oralarda dolaşmak, yemek, içmek, o kültürün insanları ile sohbet ederek binaları, insanları ve kültürü beraberce kavramak gerekir.

İlber Ortaylı bir söyleşisinde şöyle demişti; "Her bir şehir, kendi kimliğini mimarisiyle oluşturur. O şehirlerde yaşamış insanların birikimi taşların arasında gizlidir,".

Mimarlığın, tarihsel bir süreklilik içerdiğini söylemesi, malumun ilamı gibidir. Ortaylı, gezerek mimari mirasları gözlemlediğinde, geçmişle bugünün hangi noktalarda kesiştiğini ve bu kesişimlerin toplumsal belleği nasıl şekillendirdiğini daha iyi anladığını sıkça ifade etmiştir. “Mimarın dili, zamanın ruhudur. Geçmişin izlerini takip ederek geleceği okumak mümkündür,” diyen Ortaylı, geçmişin ruhunu hissetmenin kişisel deneyimlerle birleştiğinde anlam kazanan bir süreç olduğunu belirtir.

Zaman nehrinin yumuşak kıvrımlarında şekillenen mimarlık eserleri, sadece döneminin teknolojik gelişmelerini yansıtmaz. Aynı zamanda toplumun fikirlerindeki değişimi, değer yargılarını, önceliklerini de sergiler. “Bir yapının estetiğini anlamak için onun yaşamış olduğu tarihi ve toplumsal bağlamı çözmek gerekir,” diyerek farklı dönemlere ait mimari yapıların sanatsal ve kültürel değeri üzerine derin kavrayışlar geliştirebileceğini vurgular.

Bir söyleşisinde ölmeden önce görülmesi gereken şehirler listesine göz atarsak, yazımı anlatmak daha kolay olacak diye düşünüyorum. Doğumuzda Buhara’dan başlayarak İpek Yolu, İsfahan ve Yezd, Macaristan ve Avusturya sınırlarında kalan Budapeşte, Viyana, Salzburg, Bosna Hersek’te Saray Bosna, Ege ve Akdeniz’de Midilli, Rodos, Girit, Roma, Floransa, Venedik, sonrasında Barselona, Madrid, Toledo, Cordoba, Granada ve Sevilla.

Bir başka söyleşisinde kendine has yorumu ile “Sen daha Sivas Divriği’yi, Ahlat’ı, Mardin’i görmemişsin, Venedik’i görersen ne anlayacaksın?” diye sormuştu.

Belki de geçmişin taş ustalarının taş üstüne taş koyarak inşa ettikleri yapılar gibi insanlığın da bina üstüne bina koyarak uygarlığını inşa ettiğini ancak gezerek, sorgulayarak anlayabileceğimizi söylemişti. Kültürleri ancak mimari yapıların gölgesinde sokaklara yayılan yemek kokularını, sesleri, sokaklarda gezen insanların davranışlarını gözlemleyerek anlayabileceğimizi, tarihin bir mozaik olduğunu vurgulamıştı.

Tarihe, kültüre, sanata başka bir gözle bakmama vesile olan kıymetli insanı sevgi ve özlemle anıyoruz.

**Rabia
Beyza
ÖZKÖYLÜ
YILDIRIM**
2014 mezunu

Rabia Beyza Özköylü Yıldırım, 14 Eylül 1996'da Trabzon'da doğdu. Eğitim hayatına 4. sınıftan itibaren Arı Okullarında başladı ve 2014 yılında Arı Fen Lisesinden mezun oldu. Başkent Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümünü tamamladıktan sonra Bilkent Üniversitesinde MBA yaptı. Şu anda TRT Reklam Dairesi'nde operasyon ve reklam uzmanı olarak görev yapmaktadır. Kariyerinin yanı sıra seyahat etmek ve yeni yerler keşfetmeyi yaşamının keyifli bir parçası olarak görmektedir.

**PAZARLAMADA
“ENVY” (KISKANDIRMA)
KÜLTÜRÜ: MARKALAR
NEDEN BU DUYGUYA
OYNUYOR?**

Modern pazarlama dünyasında markalar artık yalnızca ihtiyaçları karşılamaya odaklanmıyor; aynı zamanda duyguları tetikleyerek tüketici davranışlarını yönlendiriyor. Bu duygular arasında “envy”, yani kıskançlık, özellikle sosyal medya çağında güçlü bir araç haline gelmiş durumda. “Başkalarında var, bende yok” hissi, tüketimi tetikleyen en etkili psikolojik motivasyonlardan biri olarak öne çıkıyor. Yüksek lisans pazarlama derslerimde bu konu üzerine sıkça çalışmış, çeşitli ödevler hazırlamıştık. Dersi veren hocamızın bir sözü ise aklımda yer etti: “Emotions sell.” (Duygular satar.) Bu yazıda da tam olarak bu noktadan yola çıkarak envy duygusunun pazarlama ve reklamcılıkta nasıl kullanıldığını ele almak istiyorum.

Envy Nedir ve Neden Güçlüdür?

Bu yazıda ele aldığımız envy, basit bir kıskançlıktan ziyade, imrenme ile kıskanma arasında konumlanan bir duygudur. Bireyin başkasında gördüğü bir şeye sahip olamamasından doğan eksiklik hissi olarak tanımlanabilir. Her ne kadar rahatsız edici bir duygu olsa da aynı zamanda güçlü bir harekete geçirici etkisi vardır. Pazarlamacılar için bu durum, tüketiciyi satın almaya yönlendiren önemli bir fırsat alanı yaratır.

Pazarlama, temelde insan psikolojisine dayanan bir disiplindir ve bu nedenle psikolojik eğilimler yoğun biçimde kullanılır. İnsanlar doğaları gereği sosyal karşılaştırma yapmaya yatkındır; statü ve aidiyet arayışı içindedir ve başkalarının sahip olduklarını arzulama eğilimi gösterir. Bu eğilim bazı bireylerde daha görünür, bazılarında ise daha örtülü olabilir. Ancak çoğumuzun düşündüğünden daha yaygındır. Markalar da tam olarak bu temel eğilimleri analiz ederek stratejilerini şekillendirir.

Envy Kavramı ve Psikolojik Temelleri

Envy duygusunu anlamak için psikolojik altyapısına bakmak gerekir.

Sosyal Karşılaştırma Teorisi

Leon Festinger’in Sosyal Karşılaştırma Teorisi’ne göre bireyler kendilerini değerlendirmek için başkalarıyla kıyaslama yapar. Bu kıyaslama çoğunlukla “yukarı yönlüdür”; yani birey kendisinden daha iyi durumda olanları referans alır. Örneğin, kişi kendi görünümünü değerlendirirken çoğu

zaman gerçekçi bir ortalamayı değil, idealize edilmiş bir görüntüyü baz alır. Bu durum envy duygusunu tetikler.

Görelî Yoksunluk

Envy çoğu zaman mutlak eksiklikten değil, görelî eksiklikten doğar. Yani bir ürüne ihtiyaç duyma hissi, o ürüne gerçekten ihtiyaç olduğu için değil; başkasında görüldüğü için ortaya çıkar. Örneğin, bir iş arkadaşının yeni bir ürünle gelmesi, daha önce hissedilmeyen bir “eksiklik” duygusunu tetikleyebilir. Bu da tüketim motivasyonunu artırır.

Kimlik ve Statü İnşası

İnsanların ihtiyaçları yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda psikolojiktir. Bu ihtiyaçların en üst seviyesinde kendini gerçekleştirme ve kimlik inşası yer alır. Tüketim ise bu kimliği ifade etmenin önemli araçlarından biridir. Bu nedenle envy, yalnızca bir ürüne sahip olma arzusunu değil, aynı zamanda belirli bir sosyal gruba ait olma isteğini de temsil eder.

Reklamcılıkta Envy Stratejileri

Peki reklamcılık sektörü bu duyguyu nasıl ekonomik değere dönüştürür? Temelde özendirme ve imrenme duygusunu tetikleyen stratejiler kullanılır.

Aspirasyonel (Özenilen) Yaşam Tarzı Sunumu

Reklamlar çoğu zaman idealize edilmiş yaşam tarzları sunar. Lüks yaşam alanları, kusursuz bedenler ve başarılı kariyerler tüketicide “Ben neden böyle değilim?” sorusunu doğurur. Ürün ise bu ideal yaşamın bir parçası olarak konumlandırılır.

Statü Sinyalleme

Bazı ürünler doğrudan statü göstergesi olarak pazarlanır. Bu tür reklamlarda ürünün işlevinden çok, onu kullanan kişilerin kim olduğu vurgulanır. Saatler, otomobiller veya çantalar yalnızca birer ürün değil; aynı zamanda belirli bir sosyal statünün sembolü haline gelir.

Sosyal Kanıt ve Rol Modeller

Ünlüler, influencer’lar veya yüksek statüye sahip bireyler, ürünlerin tanıtımında sıkça kullanılır. Bu kişiler yalnızca kullanıcı değil, aynı zamanda ulaşılması gereken bir ideal olarak sunulur. Böylece tüketici, o ürünü kullanarak bu ideale yaklaşabileceğini düşünür.

Eksiklik ve Kaçırma Korkusu (FOMO)

Sınırlı süreli kampanyalar ve stok kısıtları, tüketicide hem envy hem de kaçırma korkusu yaratır. “Herkes sahip oluyor, sen kaçıyorsun” mesajı satın alma davranışını hızlandırır.

Envy Kültürünün Tüketici Davranışına Etkileri

Envy kültürü, tüketici davranışını çok boyutlu bir şekilde dönüştürerek satın alma süreçlerini daha hızlı, duygusal ve görünür hale getirir. Bireyler kendilerini başkalarıyla kıyasladıklarında ortaya çıkan eksiklik hissi, mevcut durumdan memnuniyetsizlik yaratarak satın alma motivasyonunu artırır ve çoğu zaman rasyonel değerlendirmelerin önüne geçer. Bu süreçte tüketim, bir ihtiyacı karşılamaktan ziyade duygusal bir dengeleme aracı haline gelir; kişi başkasında gördüğü yaşam tarzına yaklaşmak ya da kendini daha iyi hissetmek için plansız ve anlık alışverişlere yönelir. Ancak bu tatmin genellikle kısa sürelidir ve yeni kıyaslamalarla birlikte tekrar eden bir tüketim döngüsü oluşur. Aynı zamanda sosyal medya ile birlikte tüketim bireysel bir eylem olmaktan çıkarak görünür bir performansa dönüşür; insanlar sahip oldukları ürünleri ve deneyimleri paylaşarak hem başkalarında envy duygusu yaratır hem de bu rekabetin bir parçası haline gelir. Böylece envy, yalnızca bireyin satın alma davranışını değil, aynı zamanda tüketimin sosyal anlamını da yeniden şekillendirerek onu bir statü, kimlik ve görünürlük aracına dönüştürür.

Influencer Marketing ve Envy’nin Günlükleşmesi

Geleneksel reklamcılık, dijitalleşmeyle birlikte etkisini kısmen kaybetmiş; yerini daha organik ve gündelik içeriklere bırakmıştır. Sosyal medya kullanımının artmasıyla birlikte içerik üreticileri (influencer’lar) ortaya çıkmış ve markalar bu yeni alanı hızla benimsemiştir.

Influencer’lar, geleneksel ünlülerden farklı olarak daha ulaşılabilir ve “bizden biri” gibi görünür. Ancak paylaştıkları yaşam tarzı çoğu zaman idealize edilmiştir. Bu durum hem yakınlık hissi yaratır hem de kıyaslama baskısını artırarak envy duygusunu güçlendirir.

Gündelik hayatın estetikleştirilmesi, bu sürecin en dikkat çekici boyutlarından biridir. Sabah kahvesinden ev dekorasyonuna, günlük kombinlerden tatil anlarına kadar sıradan görünen birçok unsur, estetik ve arzu edilir bir hale getirilir. Bu da tüketicide “Benim hayatım neden böyle değil?” sorusunu doğurur.

Ayrıca influencer içerikleri sürekli ve tekrar eden bir maruziyet yaratır. Algoritmalar aracılığıyla bu içeriklerin sıkça karşımıza çıkması, envy duygusunun sürekliliğini sağlar. Bunun yanında oluşan parasosyal ilişkiler, yani tek taraflı duygusal bağlar, influencer’ların önerilerini daha etkili hale getirir.

Özetle; dijitalleşmeyle birlikte markaların reklam bütçelerinde de belirgin bir dönüşüm yaşanmış; geleneksel medya kanallarından influencer marketing'e doğru güçlü bir kayma gerçekleşmiştir. Markalar artık yalnızca görünür olmak için değil, aynı zamanda tüketiciyle daha samimi ve güven temelli bir bağ kurabilmek adına influencer'larla iş birliklerine yönelmektedir. Bu noktada influencer'lara yapılan ödemeler, yalnızca bir ürün tanıtımı karşılığı değil; aynı zamanda güven, erişim ve etkileşim satın alma olarak değerlendirilmektedir. Çünkü tüketiciler, klasik reklam mesajlarına karşı daha mesafeli hale gelirken takip ettikleri içerik üreticilerinin önerilerini daha gerçek ve ulaşılabilir bulma eğilimindedir. Bu durum envy duygusunu daha da derinleştirir; zira artık kıyaslama yapılan figürler ulaşılamaz ünlüler değil, "benim gibi ama benden daha iyi yaşayan" kişiler haline gelmiştir. Böylece reklam, açık bir satış mesajı olmaktan çıkarak gündelik hayatın içine entegre edilen, daha doğal ve öneri formatında sunulan bir deneyime dönüşür ve envy, bu yeni yapı içinde çok daha görünmez ama çok daha etkili bir şekilde çalışır.

Envy Kültürünün Tüketici Davranışına Etkileri

Envy kültürü, tüketici davranışını çok boyutlu bir şekilde dönüştürerek satın alma süreçlerini daha hızlı, duygusal ve görünür hale getirir. Bireyler kendilerini başkalarıyla kıyasladıklarında ortaya çıkan eksiklik hissi, mevcut durumdan memnuniyetsizlik yaratarak satın alma motivasyonunu artırır ve çoğu zaman rasyonel değerlendirmelerin önüne geçer. Bu süreçte tüketim, bir ihtiyacı karşılamaktan ziyade duygusal bir dengeleme aracı haline gelir; kişi başkasında gördüğü yaşam tarzına yaklaşmak ya da kendini daha iyi hissetmek için plansız ve anlık alışverişlere yönelir. Ancak bu tatmin genellikle kısa sürelidir ve yeni kıyaslamalarla birlikte tekrar eden bir tüketim döngüsü oluşur. Aynı zamanda sosyal medya ile birlikte tüketim bireysel bir eylem olmaktan çıkarak

görünür bir performansa dönüşür; insanlar sahip oldukları ürünleri ve deneyimleri paylaşarak hem başkalarında envy duygusu yaratır hem de bu rekabetin bir parçası haline gelir. Böylece envy, yalnızca bireyin satın alma davranışını değil, aynı zamanda tüketimin sosyal anlamını da yeniden şekillendirerek onu bir statü, kimlik ve görünürlük aracına dönüştürür.

Envy'nin Reklamcılıkta Evrimi

Geleneksel reklamlarda envy daha doğrudan ve belirgin şekilde kullanılırken günümüzde bu yaklaşım daha dolaylı hale gelmiştir. Influencer marketing ile birlikte açık kıyaslamalar yerini yaşam tarzı sunumuna bırakmış; ürün odaklı mesajlar yerine deneyim paylaşımı öne çıkmış ve reklam dili, öneri formatına evrilmiştir. Bu dönüşüm, envy'yi daha görünmez ancak aynı zamanda daha etkili bir araç haline getirmiştir.

Sonuç

Envy, pazarlama ve reklamcılıkta uzun süredir kullanılan güçlü bir psikolojik araçtır; ancak dijitalleşme ve sosyal medyanın yükselişiyle birlikte bu duygu daha yaygın, daha sürekli ve daha kişisel bir hale gelmiştir. Artık tüketiciler yalnızca reklamlara değil, diğer insanların yaşamlarına bakarak da kıyaslama yapmakta ve bu durum envy'nin etkisini derinleştirmektedir. Bu bağlamda markalar için temel mesele yalnızca bu duyguyu tetiklemek değil, aynı zamanda onu etik ve sürdürülebilir bir şekilde yönetebilmektir. Aksi takdirde kısa vadeli satış artışları sağlansa da uzun vadede marka güveni zedelenebilir. Dolayısıyla günümüz pazarlamasında başarı, yalnızca kısındırmakta değil; kısındırırken aynı zamanda ilham veren, ulaşılabilirlik hissi yaratan ve tüketiciyle anlamlı bir bağ kurabilen stratejiler geliştirmekte yatmaktadır.

Seçil ÖZER TAŞTAN

2005 mezunu

Seçil Özer Taştan, 1987'de Ankara'da doğdu. 2005 yılında Arı Fen Lisesinden mezun oldu ve yükseköğrenimini Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümünde tamamladı. Üniversite öğrencisiyken Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı UM:AG'da katıldığı yaratıcı yazarlık ve roman inceleme atölyelerinde yazma ve eleştirel okuma yeteneklerini geliştirerek içerik üretimine olan ilgisini bir adım ileriye taşıdı. Üniversiteden mezun olduktan sonra Bilgi Üniversitesi ve Türkiye Yayıncılar Birliğinin iş birliğiyle düzenlenen Yayıncılığa Giriş Sertifika Programı'nı tamamladı. Profesyonel yaşamına yayın yönetmeni olarak başlayan Seçil Özer Taştan, uzun yıllar pek çok kurumsal marka çatısı altında iletişim, içerik ve etkinlik yönetimi alanlarında çeşitli görevlerde bulundu. Şu anda Türk Telekom iştiraki olan Türkiye'nin öncü eğitim teknolojileri şirketi SEBİT'te Dijital İçerik ve Sosyal Medya Kanalları Yöneticisi olarak görev yapan mezunumuz, her yeni sayımızda eğitim.com editörlerinin hazırladığı güncel bir içeriği siz değerli okuyucularımızın beğenisine sunuyor.

ORTAK HEDEFLERE ULAŞMANIN SIRRI: LİDERLİK ETMEK Mİ? YÖNETMEK Mİ?

Liderlik, yalnızca iş dünyasında değil, eğitimden sosyal hayata kadar birçok alanda merak uyandıran bir kavramdır. İnsanların bir amaç etrafında toplanmasını sağlayan bu kavram bireylerin davranışlarını etkileme ve yönlendirme gücüyle ilişkilidir. Günümüzde liderlik, sadece emir vermek ya da karar almak anlamına gelmez; aynı zamanda ilham vermek, güven oluşturmak ve ortak hedeflere birlikte ilerlemek demektir. Özellikle değişimin hızlı yaşandığı çağımızda, liderlik anlayışı da dönüşür ve daha katılımcı bir yapıya bürünür. Bu nedenle liderliğin ne anlama geldiğini kavramak hem bireysel gelişim hem de toplumsal ilerleme açısından önemli bir farkındalık sağlar. Okuyucu için bu konu, kendi potansiyelini keşfetme yolculuğunda güçlü bir başlangıç noktası oluşturur.

Liderlik kavramı, her bireyin hayatının farklı dönemlerinde karşılaşılabileceği bir sorumluluk alanını temsil eder. Bir sınıf ortamında, bir ekip çalışmasında ya da sosyal bir projede ortaya çıkan liderlik rolleri, kişinin iletişim biçimi ve yaklaşımıyla şekillenir. Bu noktada liderliğin doğuştan gelen bir özellik mi yoksa sonradan geliştirilebilen bir beceri mi olduğu sorusu gündeme gelir. Çoğu yaklaşım, liderliğin öğrenilebilir ve geliştirilebilir yönlerine dikkat çeker. Bu bakış açısı, okuyucuyu pasif bir izleyici olmaktan çıkarır ve aktif bir keşfe davet eder.

Liderlik Nedir?

Liderlik, bir grubun yönünü belirlemekten çok, o grubun potansiyelini ortaya çıkarma süreci olarak tanımlanabilir. Bu süreçte lider, yalnızca yol gösteren kişi değildir. Dinleyen, anlayan ve güven veren bir rol üstlenir. İnsanların gönüllü olarak bir hedefe yönelmesini sağlamak, liderliğin en dikkat çekici yönlerinden biridir. Bu nedenle liderlik, zorlayıcı bir güçten ziyade, etkileyici bir iletişim biçimi olarak öne çıkar. Eğitim hayatında, sosyal ilişkilerde ya da profesyonel ortamlarda liderlik yaklaşımı, bireylerin birlikte hareket etme isteğini güçlendirir ve ortak başarı duygusunu besler.

Liderlik kavramı, zaman içinde farklı yaklaşımlarla ele alınır ve her dönemin ihtiyaçlarına göre yeniden şekillenir. Günümüzde liderlik, tek taraflı kararların alındığı bir yapıdan uzaklaşır ve daha katılımcı bir anlayışla yorumlanır. Bir liderin en önemli özelliklerinden biri, bulunduğu ortamın dinamiklerini doğru okuyabilmesidir. Bu sayede ekip üyelerinin güçlü yönleri desteklenir ve zayıf yönlerini geliştirme fırsatı doğar. Liderlik, sadece büyük organizasyonlarla sınırlı kalmaz. Günlük yaşamda alınan sorumluluklarda da kendini gösterir. Bir öğrencinin grup çalışmasında sorumluluk alması ya da bir bireyin sosyal bir projeye öncülük etmesi, liderlik davranışlarına örnek oluşturur. Bu yönüyle liderlik, her bireyin hayatına dokunan canlı ve gelişime açık bir kavramdır.

Lider ile Yönetici Arasındaki Fark Nedir?

Lider ile yönetici arasındaki fark, çoğu zaman görev tanımlarının ötesinde bir yaklaşım farkını ifade eder. Yönetici, genellikle mevcut düzeni korumaya ve işleyişi sürdürmeye odaklanır. Planlama, organizasyon ve kontrol gibi süreçler yöneticinin temel sorumluluk alanını oluşturur. Bu yapı içinde kurallar, prosedürler ve hiyerarşi belirleyici bir rol oynar. Lider ise daha çok insan odaklı bir bakış açısı benimser. İnsanların düşüncelerini, duygularını ve motivasyonlarını anlamaya çalışır. Bu sayede ekip üyeleriyle güçlü bir bağ kurar. Yönetici, yapılması gereken işi doğru şekilde yaptırmayı hedeflerken, lider neden o işin yapıldığını anlamayı ve anlatmayı önemser. Bu yaklaşım farkı, ekip içindeki etkileşimi ve çalışma isteğini doğrudan etkiler.

Bir diğer önemli fark, değişim ve yenilik karşısındaki tutumlarda ortaya çıkar. Yönetici, çoğunlukla mevcut sistemi korumayı ve riskleri azaltmayı tercih eder. Bu durum, istikrar sağlamak açısından değerli görülür. Lider ise değişimi bir tehdit olarak değil, gelişim fırsatı olarak algılar. Yeni fikirlerin ortaya çıkmasını destekler ve farklı bakış açılarına alan tanır. Yönetici, yetkisini pozisyonundan alırken, lider etkisini kişisel özelliklerinden ve güven duygusundan kazanır. Ekip üyeleri, yöneticiyi görev gereği takip ederken, lideri isteyerek takip eder. Bu gönüllü bağlılık, uzun vadede daha güçlü bir ekip ruhu oluşturur. Eğitimden iş hayatına kadar birçok alanda bu fark, başarıyı belirleyen önemli bir unsur olarak dikkat çeker.

Liderlik Neden Önemlidir?

Liderlik, bireylerin ve grupların ortak bir hedef doğrultusunda uyum içinde hareket etmesini sağladığı için büyük bir öneme sahiptir. İnsanların bir arada bulunduğu her ortamda farklı düşünceler, beklentiler ve ihtiyaçlar ortaya çıkar. Bu çeşitlilik, doğru yönlendirilmediğinde karmaşaya yol açabilir. Liderlik bu noktada denge kurucu bir rol üstlenir. Ekip üyelerinin kendilerini değerli hissetmesini sağlar ve ortak amaç etrafında birleşmelerine yardımcı olur. Böylece bireyler, yalnızca kendi sorumluluklarına değil, grubun genel başarısına da odaklanır. Bu yaklaşım hem verimliliği artırır hem de sağlıklı bir iletişim ortamı oluşturur. Eğitim hayatında, sınıf içi çalışmalarda ya da sosyal projelerde liderliğin varlığı, sürecin daha düzenli ve anlamlı ilerlemesine katkı sağlar.

Liderliğin önemi, değişim ve belirsizlik dönemlerinde daha net bir şekilde hissedilir. İnsanlar, yönlerini kaybettiklerinde ya da kararsız kaldıklarında güven duyabilecekleri bir rehber ihtiyacı duyar. Lider, bu süreçte sakinliği ve kararlılığıyla yol gösterici olur. Aynı zamanda motivasyon kaybının yaşandığı anlarda, ekip üyelerini yeniden harekete geçirecek bir ilham kaynağı görevi görür. Liderlik, sadece hedefe ulaşmayı değil, bu yolculuk sırasında öğrenmeyi ve gelişmeyi de destekler. Bireylerin güçlü yönlerini fark etmelerine yardımcı olurken, zorluklarla başa çıkma becerilerini de güçlendirir. Bu nedenle liderlik, kısa vadeli başarıların ötesine geçer ve uzun vadeli gelişimin temel taşlarından biri olarak kabul edilir.

Başarılı Liderlerin Temel Özellikleri Nelerdir?

Başarılı liderlerin ortak özellikleri incelendiğinde, ilk dikkat çeken nokta güçlü iletişim becerileridir. Etkili bir lider, yalnızca konuşan değil, aynı zamanda dinleyen bir yaklaşım sergiler. Ekip üyelerinin düşüncelerine değer vermek, onların kendilerini ifade edebilecekleri güvenli bir alan oluşturur. Bu durum, karşılıklı saygıyı ve güven duygusunu güçlendirir. Başarılı liderler, açık ve net bir dil kullanarak belirsizlikleri azaltır. Böylece ekip içinde yanlış anlaşılmaların önüne geçilir. Aynı zamanda empati kurabilme yeteneği, liderin insan ilişkilerinde daha dengeli hareket etmesini sağlar. Empati, liderin ekip üyelerinin duygularını anlamasına yardımcı olurken, sorunlara daha yapıcı çözümler üretmesini destekler. Bu özellikler, liderin yalnızca yönlendiren değil, aynı zamanda destekleyen bir figür olmasını sağlar.

Başarılı liderlerin bir diğer önemli özelliği ise sorumluluk alma ve kararlılık gösterme becerisidir. Lider, zor kararlar alınması gereken anlarda geri adım atmaktan kaçınmaz. Hatalar karşısında suçlayıcı bir tavır yerine, çözüm odaklı bir yaklaşım benimser. Bu tutum, ekip üyelerinin de hata yapmaktan korkmadan öğrenmesine olanak tanır. Ayrıca başarılı liderler, sürekli öğrenmeye açık bir bakış açısına sahiptir. Kendilerini geliştirmek için geri bildirim alır ve bu geri bildirimleri yapıcı şekilde değerlendirir. Değişen koşullara uyum sağlama becerisi, liderin güncel kalmasını ve ekibini geleceğe hazırlamasını mümkün kılar. Vizyon sahibi olmak da bu noktada önem kazanır. Lider, yalnızca bugünü değil, yarını da düşünerek hareket eder ve ekibine ilham veren bir yön çizer. Bu özelliklerin birleşimi, lideri güvenilen ve takip edilen bir konuma taşır.

Liderlik Becerileri Nasıl Geliştirilir?

Liderlik becerileri, zaman içinde edinilen deneyimler ve bilinçli çabalarla geliştirilebilir. Bu süreç, öncelikle bireyin kendini tanımasıyla başlar. Kişinin güçlü ve gelişime açık yönlerini fark etmesi, etkili bir liderlik yolculuğunun temelini oluşturur. Öz farkındalık kazanan bireyler, davranışlarının başkaları üzerindeki etkisini daha net gözlemler. Bu farkındalık, iletişim tarzını ve karar alma süreçlerini olumlu yönde şekillendirir. Aynı zamanda aktif dinleme alışkanlığı edinmek, liderlik becerilerinin gelişmesinde önemli bir rol oynar. Karşısındaki kişiyi gerçekten anlamaya çalışmak, güven ilişkisini güçlendirir. Okuma alışkanlığı edinmek, farklı bakış açıları tanımak ve kişisel gelişim alanında yapılan çalışmalarını takip etmek de bu süreci destekler. Böylece birey, liderlik yaklaşımını daha bilinçli bir şekilde inşa eder.

Uygulama ve deneyim, liderlik becerilerinin gelişiminde vazgeçilmez bir unsurdur. Teorik bilgiler, pratikle desteklenmediğinde kalıcı etki yaratmaz. Bu nedenle grup çalışmalarında sorumluluk almak, sosyal projelerde aktif rol üstlenmek önemli fırsatlar sunar. Küçük adımlarla başlayan bu deneyimler, zamanla daha büyük sorumluluklara zemin hazırlar. Geri bildirim almak ve bu geri bildirimleri açık bir zihinle değerlendirmek de gelişimi hızlandırır. Hatalardan ders çıkarabilen bireyler, liderlik yolunda daha sağlam ilerler. Ayrıca sabır ve süreklilik, bu sürecin doğal bir parçasıdır. Liderlik becerileri bir anda ortaya çıkmaz; emek, gözlem ve öğrenme ile olgunlaşır. Bu yaklaşım, bireyin hem kendine hem de çevresine daha olumlu bir katkı sunmasını sağlar.

Röportaj

**Serdar
BENDERLİ**

2004 mezunu

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Serdar Benderli. 2004 yılında Arı Fen Lisesinden mezun oldum. Lisede girdiğim SAT ve TOEFL sınavları sonucunda Pensilvanya eyaletinde Lafayette College'dan burs alıp eğitimime Amerika'da devam ettim. Elektrik-elektronik ve iktisat okudum ve mezun olduğumdan beri yazılım mühendisi olarak çalışıyorum. Lafayette'de tanıştığım eşim Raluca ile 2010 senesinde evlendim. 10 yaşında Maya adında bir kızım var. Şu an Washington DC yakınlarındayım. Boş zamanlarımda piyano çalıyorum ve aradan 20 yıldan fazla geçmesine rağmen ortaokul ve lise arkadaşlarımla hala düzenli olarak vakit geçiriyorum.

Özel Arı Fen Lisesinde aldığınız nitelikli eğitim yurt dışı deneyimlerinizi ve kariyer belirleme yolculuğunuzu nasıl etkiledi?

Arı Fen'de, her şeyden önce bana verilen saygı, benim kendi çizgimi çizebilmem için gereken öz güvene büyük bir katkıda bulundu. Ayrıca bana sabır ve sevgiyle gereken bütün desteği sağlayan öğretmenlerimin de katkısı çok büyüktür. Bunun yanı sıra, Arı Fen'de aldığım eğitim, SAT ve TOEFL sınavlarında başarılı olmamı sağlayacak düzeyde bir İngilizce, matematik ve fen altyapısı kazandırdı. O dönemde okulumuzdan Amerika'ya giden pek kimse yoktu, fakat öğretmenlerim bu kararında beni desteklemekle kalmadı, başvuru sürecinde de aktif olarak yardımcı oldular. Tavsiye mektupları ve niyet mektupları yazarak bu süreçte yanımda oldular. Bu destek olmasaydı, bu adımı atmam çok daha zor olurdu.

Arı Okullarındaki eğitiminiz döneminde öğretmenlerinizden duyduğunuz ve bugün hala bir karar alırken aklınızdan hiç çıkmayan bir öneri ya da ilke var mı?

Hafızam maalesef belli nasihatleri hatırlayacak kadar kuvvetli değil. Fakat öğretmenlerimden, Abdurrahman Hocam'dan ve müdürümüz Mehmet Hoca'dan bana ve diğer öğrencilere gösterilen saygı, sevgi ve sabır; hayatım boyunca unutmadığım ve yıllar geçtikçe değerini ve üzerimdeki etkisini daha iyi idrak ettiğim yegane ilkelerdir.

Lise yıllarınızda ABET akreditasyonuna dikkat ederek tercih yapmışsınız. Mezun adayı öğrencilerimize, sadece okulun ismine değil, eğitimin uluslararası akreditasyonlarına bakmanın önemini nasıl anlatırsınız?

ABET gibi akreditasyonlar, eğitim düzeyine dair bir kalite kontrol mekanizmasıdır. Aldığınız eğitimin hem kalitesini garanti eder hem de size farklı kapılar açar. Mesela, ABET akreditasyonu olan bir üniversitede aldığınız dersler başka bir üniversiteye geçtiğinizde aynen sayılabilir. Bu da demek oluyor ki ilk gittiğiniz okul hayalinizdeki okul olmasa bile, hayalinizdeki okula geçtiğinizde o dersler aktarılabilir.

Mühendislik gibi teknik bir alanla ekonomi gibi sosyal bir alanı birleştirmek ufkunuzu nasıl açtı?

İktisat okumak bana, yazdığım her kodun ve aldığım her kararın iş tarafındaki etkilerini düşünme alışkanlığı kazandırdı. Kariyerim boyunca sadece teknik değil, ticari boyutu da görebilmek bana avantaj sağladı.

Fakat tekrar seçecek olsam, yan dal olarak psikoloji veya felsefe okumayı tercih ederdim çünkü bu dalların iş hayatında çok daha derin bir katkısı olacağı kanısındayım. İktisat bana çok şey katmış olsa bile bu dalların katkılarının daha büyük olabileceğini düşünüyorum.

Memristörler üzerine yaptığınız çalışmaların bugünkü yapay zeka teknolojilerine etkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Daha etkilediklerini pek sanmıyorum fakat yakında büyük bir faydası dokunacağını düşünüyorum. Yapay zeka altyapısının büyümesinin önündeki en büyük engellerden biri hafıza [RAM] kapasitesidir. Yapay zeka modelleri, günün sonunda RAM'de saklanan milyarlarca sayıdan ibarettir. Örneğin, 70 milyar parametrelili bir modelin çalışması için yaklaşık 140 GB hafıza gerekir.

Memristörler ise ayarlanabilir direnç olmaları sebebiyle bu sayıları doğal olarak temsil edebilir. Yani hem saklama hem de erişim işini tek bir bileşenle çok daha verimli bir şekilde yapabilirler. İleride memristörlerden oluşan devrelerin yapay zeka dünyasında çok daha yaygın olacağına kesinlikle inanıyorum.

Röportaj

**Serdar
BENDERLİ**

2004 mezunu

Sizce bulut bilişimin bir sonraki büyük adımı ne olabilir?

Bulut bilişim, yazılımın nerede çalıştığına önemsiz hale getirilme çabasıydı. Bir sonraki adımın, yapay zeka ile birlikte, yazılımın nasıl çalıştığına önemsiz hale getirilme çabası olduğunu düşünüyorum. Yani yazılımın ne yapması gerektiğinin asıl olduğu ve bu amaca hizmet eden her şeyin [altyapı, kod vb.] yapay zeka tarafından halledildiği bir dünyaya doğru ilerliyoruz.

Gelecekte bir mühendisi sıradan bir kod yazıcıdan ayıran temel özellik ne olacak?

Vizyon, hayal gücü, başkalarını ikna edebilme ve hayallerini uygulamaya geçirebilme kapasitesi en önemli ayırıcı nitelikler olacaktır. Şu an çalıştığım şirkette en çok fark yaratan yazılımcılar; düşüncelerini ve hayal ettiklerini en etkili şekilde hem başkalarına hem de yapay zekaya anlatabilen ve çözümlerini başkalarına en iyi şekilde aktarabilenlerdir. Bu sebeple psikoloji ve felsefe gibi alanların çok kritik olacağı kanısındayım.

Hız ve kalite arasındaki dengeyi nasıl koruyorsunuz?

Benim ekibimde bu %40'lık verimlilik artışını, yazılımı üretime gönderme süreçlerimizdeki gereksiz gecikmeleri ortadan kaldırarak ve daha etkili test yöntemleri uygulayarak elde ettik.

Fakat hız ve kalite, yazılım mühendisliğinde her zaman bir değiş tokuş olmuştur. Yapay zeka ile birlikte hız aldı başını gidiyor. Daha şimdiden, yapay zeka ile yazılan kod sebebiyle birçok internet servisinde saatler süren kesintiler oldu. Bunun sebebi basit: Bu hızı dengede tutacak kalite kontrol mekanizmaları henüz yok. Şu an çalıştığım şirketin yegane amacı da bu dengeyi koruyacak sistemleri icat etmek.

Güvene dayalı ekip yönetimi modelinizi nasıl geliştirdiniz?

Kimsenin ayrılmamasının sebebi, bizim önceden ihtiyacı öngörerek uyguladığımız performans analiz yöntemlerinin çalışanlarımızın becerilerini, kabiliyetlerini ve eksiklerini zaten belirlemiş olması ve mevcut olan herhangi bir sorunla ilgili önceden plan yapmış olmamızdır. Bu sayede diğer takımlar zor kararlar vermek zorunda kalırken, bizim sürecimiz hem kolay hem de sorunsuz olmuştur.

Yapay zeka ile birlikte insanlık, tarihinde ilk defa insan olmanın ne demek olduğunu sorgular hale geldi. Bu dünyada en önemli şey, birbirimize karşı insanlığımızı onaylayacak şekilde davranmaktır. Bunun için dürüstlük, empati ve adil olmak gerekir. Bu becerilerin temeli ise insanlara saygı, sabır ve sevgiyle yaklaşmaktır.

Geleceğe yönelik planlarınız nelerdir?

Yazılım dünyası hiç olmadığı bir hızda değişiyor. Bu değişimin arkasında kalmamak için kendimi ve idare ettiğim takımları eğitmeye devam edeceğim. Bundan da önemlisi, yazılım dünyasından daha hızlı büyüyen kızımın çocukluğunu kaçırmamaya ve onunla olabildiğince güzel vakit geçirmeye çalışıyorum. Ayrıca piyano çalmaya devam edip Chopin'in eserlerini çalmayı planlıyorum.

Yurt dışında eğitim almak isteyen öğrencilere önerileriniz nelerdir?

Kendi yolunuzu çizmek için gittiğiniz bir ülkede yaşadığınız deneyimler sizi daha hızlı olgunlaştırır. Ancak yurt dışına gidip evinizi, ailenizi ve yurdunuzu bırakmak kolay değildir. Ailenizle ve dostlarınızla bağlarınızı güçlü tutun.

Son olarak öğrenmenin kendisini sevin. Öğrenmek ezberlemek değildir ve bu farkı ne kadar erken kavarsanız o kadar hızlı ilerlersiniz.

**Senem
ÇETİN**
1994 mezunu

Senem Çetin, 1976'da Ankara'da doğdu. Öğrenim yaşamına Namık Kemal İlkokulunda başlayan Senem Çetin, ortaokul ve lise öğrenimini Arı Okullarında tamamladı. Ankara Üniversitesi D.T.C.F. Bulgar Dili ve Edebiyatı Bölümünden 1999 yılında mezun oldu. Ardından 2005 yılında Ankara Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümünde yüksek lisans derecesini tamamladı. Okul yıllarında basketbol takımımızın vazgeçilmez oyuncularından olan Senem Çetin, spor yaşamına halen SKY Basketbol Takımı'nda oyuncu olarak devam ediyor. Mezunumuzun çocuklarından Selim, ikinci kuşak Arılı olarak öğrenim yaşamına Arı Okullarında devam ederken Ege de mezunlarımız arasına katıldı. İyi bir anne, iyi bir okur, iyi bir gezgin olan mezunumuz, yaşamındaki değerli varlıklar olarak çocuklarını nitelerken onların iyi bir dünyada ve iyi insanlar arasında yetişmeleri, en önemlisi de mutlu çocuklar olmalarını hedefliyor.

**ÇOCUKLARIN
ŞIKILMASINA
İZİN VERİN**

Salonda hafif bir sessizlik var. Oyuncaklar yerde dağınık, televizyon kapalı. Çocuğunuz bir süre etrafına bakıyor, sonra size dönüp o tanıdık cümleyi söylüyor:

“Anne... çok sıkıldım.”

Eliniz neredeyse otomatik olarak telefona, kumandaya ya da “hadı bir şey yapalım” fikrine gidiyor. Çünkü o anı doldurmak istiyorsunuz. Onun sıkılmasını istemiyorsunuz. Belki de sıkılmayı bir eksiklik gibi görüyorsunuz.

Ama ya değilse? Ya o an, aslında müdahale etmemeniz gereken nadir anlardan biriye?

Sıkılmak... Günümüzde neredeyse kaçınılması gereken bir durum gibi algılanıyor. Özellikle çocuklar söz konusu olduğunda. Sürekli meşgul olmaları, sürekli eğlenmeleri, sürekli bir şeylerle oyalanmaları bekleniyor. Ama çocukluk dediğimiz şey, aslında biraz da boşluk değil midir?

Hatırlayın... Kendi çocukluğunuzda saatlerin geçmek bilmediği anları. Pencereden dışarı bakıp hiçbir şey yapmadan durduğunuz zamanları. O anlar belki sıkıcıydı ama aynı zamanda sihirliydi. Çünkü bir süre sonra zihniniz devreye girerdi. Bir fikir doğardı. Küçükük bir şey, kocaman bir oyuna dönüşürdü.

Bir ip atlama ipi değil, bir sınavdı. Bir koltuk sadece koltuk değil, geçilmesi gereken tehlikeli bir dağdı. Kimse size bunu öğretmedi. Siz buldunuz. Çünkü sıkılmıştınız.

Bugünün çocukları ise çoğu zaman o eşiğe hiç ulaşamıyor. Çünkü sıkılmaya fırsat kalmadan bir çözüm sunuluyor. Tabletler, videolar, oyunlar, aktiviteler... Her boşluk hızla dolduruluyor.

Ama o boşluklar aslında çok kıymetli. Çünkü insan, en çok boşlukta kendini duyar.

Sıkılan bir çocuk önce huzursuz olur. Ne yapacağını bilemez. Bir odadan diğerine gider, bir oyuncağı alır bırakır, size tekrar “sıkıldım” der. Bu an, çoğu ebeveynin dayanamadığı andır. Ama tam da o anda bir şey olur. Çocuk aramaya başlar... Ve aramak, bulmanın ilk adımıdır.

Bir süre sonra kendi oyununu kurar. Belki anlamsız gibi görünen bir şeyle saatler geçirir. Belki kendi kendine konuşur, hikayeler uydurur. İşte o an, dışarıdan bakıldığında “hiçbir şey yapmıyor” gibi görünen çocuk, aslında en derin işlerinden birini yapıyordu: Kendi dünyasını inşa ediyordu. Ve bu dünya, hazır sunulan hiçbir şeyle yer değiştiremez.

Sıkılmak sadece yaratıcılığı değil, sabrı da öğretir. Her isteğin anında karşılanmadığı bir alan yaratır. Beklemeyi, durmayı, hatta biraz zorlanmayı... Bugün çoğumuzun en çok zorlandığı şeylerden biri değil mi bu? Hemen sıkılıyorz. Hemen kaçıyoruz. Hemen başka bir uyarana yöneliyoruz. Belki de çünkü sıkılmayı hiç öğrenmedik.

Ve bir başka gerçek daha var... Sıkılmak, insanın kendisiyle kalabildiği nadir anlardan biridir.

Bir çocuk, hiçbir şey yapmadan durabildiğinde aslında kendi iç sesiyle tanışır. Kendi düşüncelerini duyar. Kendi kendine yetebilmeyi öğrenir. Bu çok büyük bir beceridir. Çünkü büyüdüğümüzde en çok bundan kaçıyoruz. Sessizlikten. Boşluktan. Kendimizle baş başa kalmaktan... Oysa bu beceri, çocuklukta filizlenir.

Elbette bu, çocukları tamamen kendi haline bırakmak demek değil. Onlara güvenli bir alan sunmak, ihtiyaç duyduklarında yanında olmak, sevildiğini hissettirmek her şeyden önemli. Ama her sıkıntıya bir çözüm olmak zorunda değiliz. Bazen sadece tanık olabiliriz.

Bir dahaki sefere çocuğunuz “çok sıkıldım” dediğinde, hemen bir şey önermek yerine bir an durun. Belki gülümseyip sadece şunu söyleyin: “Bu çok güzel... Bakalım şimdi ne bulacaksınız?” Çünkü sıkıntı, çoğu zaman bir eksiklik değil... Bir kapıdır. Ve o kapının arkasında çocuğun kendi dünyası vardır.

Bir dahaki sefere çocuğunuz karşınıza geçip “çok sıkıldım” dediğinde, içinizde yükselen o çözüm bulma isteğini bir an durdurun. Eliniz telefona gitmesin. Yeni bir oyun önermeyin. O boşluğu hemen doldurmayın. Sadece izleyin. Çünkü o an, görünmez ama çok değerli bir şey olur. Çocuğunuz, dünyadan gelen sesler sustuğunda kendi sesini duymaya başlar.

Ve belki birazdan... yerdeki sıradan bir taş, bir hikayenin kahramanına dönüşecek. Sessiz bir oda, kocaman bir evrene açılacak. Hiçbir şey yokken, bir dünya kurulacak. Siz hiçbir şey yapmadığınız için.

Unutmayın... Siz çocuğunuzun can sıkıntısını ne kadar hızlı giderirseniz, o da kendi hayatını o kadar başkalarının doldurmasını bekler. Ama siz o boşluğa izin verirseniz, o boşlukta kendini bulur. Ve bir gün büyüdüğünde, ne yapacağını bilemediği anlarda panikleme yerine durabilen, kaçmak yerine düşünebilen, boşluklardan korkmak yerine onları anlamlandırabilen biri olur.

Belki de iyi bir çocuk yetiştirmek, onu hiç sıkılmayan biri yapmak değil... Sıkıldığında bile kendi yolunu bulabilen biri yapmaktır. Bir çocuk “sıkıldım” dediğinde, aslında sizde değil kendi hayatında bir kapı arıyordur. Ve siz o kapıyı her seferinde onun yerine açarsanız, bir süre sonra açmayı unutacaktır.

Unutmayın: Sürekli eğlenen çocuklar değil, sıkıldığında ne yapacağını bilen çocuklar güçlü büyür. Çünkü hayat, kimse onları oyalamadığında başlar. O yüzden bir dahaki sefere “çok sıkıldım” dediğinde bir şey yapmayın. Ve izleyin. Belki de ilk kez kendi hayatını kurmaya başladığı ana şahit olacaksınız.

LİSE OKULU

**BUGÜNÜN GENÇLERİ,
YARININ YETKİNLİKLERİ:**

**SÜRDÜRÜLEBİLİR GELECEK İÇİN
MESLEK YOLCULUĞU**

Lise Okulu	29 Haziran - 3 Temmuz 2026
Başvuru Tarihi	13 Nisan 2026 - 12 Haziran 2026
Yer	Çankaya Üniversitesi Merkez Kampüs
Detaylı Bilgi İçin	https://liseokulu.cankaya.edu.tr

*Bugünün gençleri, yarının dünyasını yetkinlikleriyle şekillendirir.
Geleceğini seçmekle yetinme—onu bilinçli biçimde tasarla.*

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

liseokulu.cankaya.edu.tr

**Serter
ORAN**
1998 mezunu

Serter Oran 9 Ocak 1983 yılında Ankara'da doğdu. Orta öğrenimini 1998 yılında Arı Kolejinde tamamladı. 2002 yılında Mülkiye'ye girdi. 2007 yılında mezun olduğu Mülkiye'de yine sırasıyla yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladı. 2013-2014 yılları arasında İngiltere'de Essex Üniversitesi Sosyoloji Bölümünde misafir araştırmacı olarak bulundu. 2017 yılında "Sınıf ve Kültürel Kimlikler Bağlamında Katı Atık Toplayıcılarının Gündelik Çalışma Pratikleri: Ankara İlinde Nitel Bir Araştırma" başlıklı doktora tezi Prof. Dr. Cahit Talas Sosyal Politika Tez Ödülü'nde övgüye değer doktora tezi olarak kabul edildi. Editörlüğünü yaptığı "Sosyal Politika: Yeniden İnşanın Eleştirisi" kitabı Sosyal Politika Araştırma Derneği tarafından düzenlenen 2025 Sosyal Politika Ödülleri'nde en iyi kitap ödülüne layık görüldü. Halen Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümünde öğretim üyesidir. 2020 yılından bu yana Bade'nin eşi, 2021 yılından bu yana da Payan'ın babasıdır. Payan izin verdiği ölçüde de davul çalmaktadır.

ELEKTRİK KİLİSESİ'NİN BAŞRAHİBİ: JİMİ HENDRİX

18 Ağustos 1969 sabahı, Woodstock'ta güneş yükselirken sahnede sadece bir müzisyen yoktu; altı telin üzerine gerilmiş kozmik bir fırtına duruyordu. Hendrix, konserlerine hiçbir zaman sıradan bir sahne şovu gözünü bakmadı. Ona göre müziğin insanları iyileştiren, ses dalgalarıyla doğrudan ruha dokunan ve kitleleri uyandıran ruhani bir gücü vardı. Kendi deyimiyle insanları bir araya getiren bu spiritüel ve yüksek desibelli toplanma alanının adı "Elektrik Kilisesi" idi. Bu inanç sisteminde sahne onun sunağı, ardına dizilmiş devasa Marshall amfileri tapınağın sütunları, distortion ve feedback ile çılgın gitar tonları ise cemaatine okuduğu dualardı. O, dişleriyle kopardığı notalar ve amfileri ateşe veren ritüelleriyle bu kilisenin tartışmasız başrahibiydi.

İkonik beyaz Fender Stratocaster'ıyla sesi sadece duyulabilir değil, "görülebilir" ve "hissedilebilir" kılan bir simyacıydı. Eagles ile rüzgarlı bir California otoyolunda ilerlerken hissettiğimiz o huzurlu melankoli, Hendrix'in bu yüksek voltajlı ayininde yerini saf bir elektrik akımına ve ruhu sarsan, kontrol edilemez bir deha patlamasına bırakıyordu. Bu efsanevi yolculuk; Seattle'daki zorlu çocukluğundan Londra'da dünyayı sarsmasına ve nihayetinde trajik bir sona uzanan fırtınalı bir serüvendi.

Seattle'dan Çıkan Utangaç Çocuk ve İlk Notalar

Hendrix, Seattle'da doğdu. Doğum adı kayıtlara John Allen Hendrix olarak geçti, ancak üç yaşındayken isim seçimi konusunda kendisine danışılmayan babası ABD Ordusu'ndaki görevinden döndüğünde adı James Marshall Hendrix olarak değiştirildi. Jimmy olarak bilinen sanatçı, ebeveynleri boşandığında dokuz yaşındaydı ve annesini ara sıra görmeye devam etse de babası tarafından büyütüldü. Babasının blues ve R&B plaklarına hayran kaldı ve 1957'de Seattle'a gelen Elvis'i izlemeye gitti.

1958'de, Hendrix 15 yaşındayken, annesi uzun süreli alkolizm sonucu dalak yırtılması nedeniyle öldü. O yaz gitar çalmaya başladı; sağlak bir enstrümanı ters çevirip solak olarak çalıyordu. Kısa sürede arkadaşlarıyla birlikte çalışmaya başladı ve Ray Charles'in "What'd I Say" gibi 45'lik plaklardan şarkılar öğrendi. Rekreasyon merkezlerinde gençlerin dans partilerinde çalmaya başladıklarında, Hendrix bir elektrogitar aldı. Rocking Kings ve diğer yerel gruplara katıldı ve onlarla konserler verdi. Arkadaşları onu utangaç, nazik ve gitara deli olan biri olarak hatırlıyordu. Liseyi bıraktı ve sonrasında 1961'de orduya katıldı, 101. Hava İndirme Tümeni'nde paraşütçü olarak eğitim gördü ve yaklaşık 25 paraşüt atlayışı yaptı. Askerlik sırasında başçı Billy Cox ile tanıştı ve onunla bir grupta çaldı. 1962'de,

Hendrix bir atlayış sırasında ayak bileğini kırdıktan sonra, onurlu bir şekilde ordudan terhis edildi ve Cox ile Güney'de çalmaya başladı.

R&B Yılları: Sahne Tozu Yutmak

Ordudan sonraki dönem, onun 1966 ortalarına kadar sürecek olan pişme evresiydi. Jimmy James adıyla Little Richard, Isley Brothers, Ike ve Tina Turner, Don Covay gibi ünlü R&B sanatçılarının yanı sıra "Peppermint Twist" ile tanınan Joey Dee ve Starlites gibi grupların alt sanatçısı olarak chitlin circuit adlı müzik turlarında sahne tozu yuttu. Ayrıca Sam Cooke'un başını çektiği, Jackie Wilson, the Valentinos (Bobby Womack ile), Chuck Jackson ve B. B. King'in de yer aldığı bir turne paketinde gitar çaldı. Hendrix, bu sanatçıların bazılarıyla ve Curtis Knight, King Curtis ve Lonnie Youngblood gibi diğer sanatçılarla kayıtlar yaptı. Youngblood onu pratik yapmayı seven ve gruba enerji katan, ancak sahnede olmaktan çekinen, kaygısız bir kişi ve olağanüstü bir müzisyen olarak hatırlıyordu. Hendrix bu dönemde, daha sonra başına bela olacak sözleşmeleri oldukça gelişigüzel bir şekilde imzaladı. Ünlü olduktan sonra, bu ilk kayıtlar (bazı sahte kayıtlarla birlikte) çeşitli şekillerde pazara sunuldu. Bunların çok azı Hendrix'in yakında ne olacağına dair bir fikir veriyordu. Hendrix'in alt sanatçı olarak yer aldığı bu kayıtların en dikkat çekicisi ve kesinlikle en başarılısıdır diyebileceğimiz parça, 1964 yılında Top 40 listesine giren Don Covay'ın "Mercy Mercy"sidir.

Londra'ya Göç ve Elektrik Kilisesi'nin Temelleri

Bu arka plan dönemi, Hendrix'in gelecekteki menajeri Chas Chandler ile tanıştığı 1966 yazında sona erdi. O zamanlar New York'ta bulunan Hendrix, 15 yaşındaki Randy California'nın da dahil olduğu dörtlü Jimmy James and the Blue Flames adlı kendi grubunda şarkı söylemeye ve solistlik yapmaya karar vermişti. Greenwich Village'da makul bir ücret karşılığında blues ve R&B çalarak kısa sürede bir hayran kitlesi edindiler. Bazen blues şarkıcısı John Hammond ile çalıştılar. Rolling Stones'tan Keith Richards'ın kız arkadaşı Linda Keith, Hendrix'ten çok etkilenmiş ve onu görmek için müzik sektöründen birkaç kişiyi getirmişti. Hiçbiri onun heyecanını paylaşmamış, ta ki o, dağılmak üzere olan Animals grubunun başçısı Chas Chandler'ı getirene kadar.

Chandler menajerlik yapmak istiyordu ve Hendrix'i Londra'ya taşınmaya ikna etti; bu sırada, Hendrix'in adının yazılışını "Jimi" olarak değiştirmeye karar verdiler. 1966 sonbaharında Londra'da sahneye çıktığında, sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi görünüyordu (oysa yıllardır Amerika'da R&B müzisyenlerine eşlik ediyordu). Londra'da Jimi Hendrix Experience için müzisyen seçmeleri yaptılar ve iki genç müzisyeni seçtiler: Gitaristlikten bas gitaristliğe geçen Noel Redding ve Georgie Fame'in Blue Flames grubunda R&B çalmış cazcı davulcu Mitch Mitchell. Chandler, ortak menajerlik görevini üstlendi, repertuarın düzenlenmesine yardımcı oldu ve bundan sonra Hendrix ile çalışan Eddie Kramer'ın mühendisliğini yaptığı kayıtları üretti.

Monterey'in Ateşi ve Stüdyo Dehası

İngiltere'de patlayıcı gitar çalımı ve dinamik sahne performansları izleyicileri heyecanlandırdı ve Eric Clapton ile Pete Townshend gibi tanınmış müzisyenleri korkuttu. 1966 sonbaharından 1969 ortasına kadar süren bu dönemde, Jimi Hendrix Experience ile en iyi çalışmalarını yaptı. Amerikan ve İngiliz blues, R&B ve soul yaklaşımlarını, The Who ve Cream'in güçlü üçlü enerjisiyle ve ortaya çıkan psychedelic tarzıyla harmanlayarak heyecan verici bir pop türü yarattılar. Amerikan siyah müziğinden derinden etkilenen İngiliz rock dinleyicileri, bu tarzları ustaca kullanarak rock dilini daha da ileriye taşıyan bir Amerikan siyah müzisyenini dinleyince hayran kaldılar. İlk konserlerini Paris'te verdiler; bu konser, Fransa'nın büyük yıldızı Johnny Halliday'in daveti üzerine gerçekleşti.

Uzun bir turnenin ardından, Experience 1967 Haziran'ında Monterey Pop Festivali'nde Amerika'daki ilk konserini verdi. Monterey Pop filminde de görüldüğü gibi Hendrix ve grubu; Hendrix'in gitarı dişleriyle veya ensesinde çalması gibi şovmenlik numaraları da dahil olmak üzere güçlü bir performans sergiledi. Konserin doruk noktasında, erotik imalar içeren bir ritüel ile gitarını hala gürültülü bir şekilde feedback yaparken sahneye koydu, önünde diz çöktü, üzerine çakmak gazı sıktı ve ateşe verdi. Bu, rock müziğin silinmez görüntülerinden ve efsanevi anlarından biridir.

Blues temellerinden yola çıkan Hendrix, elektrogitarı yepyeni bir alana taşıdı.

Teknik olarak bir virtüöz olmakla kalmadı, hafifçe alçaltılmış ve bükülmeyi kolaylaştıran ince tellerle donatılmış Fender Stratocaster gitarı ve genellikle Marshall marka amplifikatörlerle yeni sesler yarattı. Feedback, distorsiyon ve yeni icat edilen wah pedali gibi efektleri kullanarak bu sesleri zenginleştirdi. Caz veya blues'da ara sıra rastlanan ancak rock müzikte daha önce bilinmeyen bir tür ilham, sofistike ve duygusal çeşitlilik kattı. Vokalist olarak kendine güveni olmamasına rağmen çekici ve etkili bir sese sahipti.

Hendrix hit single'lar çıkardı ve üç beğenilen stüdyo albümü kaydetti. İlk üç single'ı olan "Hey Joe", "Purple Haze" ve "The Wind Cries Mary" İngiltere'de ilk 10'a girdi. Gürültülü açılışı ve yoğun solosu ile adının bir tür LSD'ye atıfta bulunduğu iddia edilen "Purple Haze", onun ilk Amerikan hit şarkısı oldu. Orijinal bir beste olan "The Wind Cries Mary", onun yazımının nazik ve lirik yönünü gösteriyordu. Bu üç şarkı da ilk albümü Are You Experienced'in (1967) Amerika versiyonunda yer aldı. Narin "Little Wing" ve "If Six Was Nine" ise Axis: Bold As Love (1967) albümünden alınmıştır. Bu albümde, şarkı sözleri daha derin ve müzik tarzları daha çeşitlidir. "All Along the Watchtower" ve "Voodoo Chile" şarkıları, daha eklektik bir çalışma olan ünlü double albüm Electric Ladyland'den (1968) geliyordu; bu albümde prodüksiyon ve düzenlemeler muhteşemdi. Hendrix; Bob Dylan'dan, şarkı sözlerindeki şiir ve sembolizmden çok ilham aldı, öyle ki Dylan bile daha sonra kendi şarkısı "All Along the Watchtower"ın Hendrix düzenlemesini benimsemiştir.

Woodstock, Yorgunluk ve Yolun Sonu

Ekim 1966'daki ilk sahnesinden ölümünden önceki son konserine kadar, neredeyse bir ay bile ara vermeden sürekli çaldı. Turları onu İngiltere'nin her yerine, neredeyse bir düzine Avrupa ülkesine, 34 ABD eyaletine ve Kanada'ya götürdü. 500'den fazla konser kayıtlara geçti. Ancak 1969'da Experience'in dağılması, Hendrix'in hayatındaki son aşamanın başlangıcını işaret ediyordu. Yeni bir albüm yapmaya odaklanamıyor, mali ve sözleşme sorunlarıyla boğuşuyordu, artan uyuşturucu kullanımı da durumu iyileştirmiyordu.

Yılın sonunda daha funk tarzı bir yönelim denemek için tamamı siyahi bir üçlü olan Band of Gypsys'i kurdu. Grup tatmin edici olmasa da canlı albümlerinde yer alan savaş karşıtı "Machine Gun" şarkısı Hendrix'in en iyi kayıtlarından biri olarak kabul edilir. Yeniden Mitch Mitchell'ı geri getirip Woodstock'ta sahne aldı. Woodstock'ta seslendirdiği "The Star Spangled Banner"ın Hendrix versiyonunu dinlemek, şiddetli çılgınlık ve gürültülü dalış bombası efektleriyle Vietnam Savaşı ve ırk ayaklanmaları nedeniyle ülkenin çektiği acıyı sembolize eden kabus gibi bir yorum dinlemek gibidir.

Bu, neredeyse iki yıldır üzerinde çalıştığı bir temaydı ve festivalin kapanışında, seyircilerin çoğu çoktan ayrılmışken gerçekleşti. Üçlü olarak verdikleri son büyük konser ise Ağustos 1970'te İngiltere'deki Isle of Wight festivalindeydi. Hendrix'in yorgunluğu, seyircinin ondan beklediği aşırı sahne davranışları ile kendisinin müzikal deneylere devam etme arzusu arasındaki uçurum kadar belirgindi.

Bu yorgunluk ve karmaşa, Londra'ya geldiği günden neredeyse tam dört yıl sonra, 27 yaşındayken trajik bir şekilde son buldu. Ölüm belgesinde belirtildiği gibi ölüm nedeni barbitürat zehirlenmesi nedeniyle kusmuşunu solumasıydı. Çelişkili ayrıntılar birçok spekülasyona yol açsa da intihar değil, kaza sonucu olduğu düşünülmektedir.

Sonuç: Kapanmayan Kapılar ve Bitmeyen Miras

Hendrix öldükten sonra Eddie Kramer yayınlanmamış materyallerin çoğunu bir dizi albümde topladı. 1970'lerin ortalarında Jimi'nin arkadaşı Alan Douglas'ın bazı bitmemiş materyallere yeni bölümler eklemesi tartışmalı bir girişim olsa da yıllar içinde ailesinin mirası devralmasıyla 1997'de büyük bir yeniden yayınlama programı başlatıldı. Microsoft'un kurucu ortağı Paul Allen'in desteğiyle Seattle'da anısına açılan Experience Music Project (EMP) müzesi de bu mirasın devasa bir parçası oldu. Piyasada bulunan çok sayıda Hendrix kaydı dışında, onun etkisine adanmış sayısız kitap, belgesel, tribute grubu ve her zamanki gibi onun gibi çalmak isteyen genç müzisyenler bulunmaktadır.

Jimi Hendrix'in bu dünyadaki fiziksel yolculuğu 1970 yılında bitmiş olabilir. Ancak o kısacık süreye sığdırdığı devrim, rock müziğin DNA'sını sonsuza dek değiştirdi. Elektrogitar çalmada devrim yarattı ve onu dinleyen bir nesil rock müzisyeninden Miles Davis, George Clinton ve Stevie Ray Vaughn'a kadar herkesi etkiledi. O, sadece 27'ler kulübünün en meşhur üyesi olarak değil; aradan geçen onca yıla rağmen rock müziğin en büyük ve en yaratıcı gitaristi olarak yankılanmaya devam ediyor. "Elektrik Kilisesi"nin kapıları hala ardına kadar açık ve sahnede yaktığı o ateş, bugün hala yanıyor.

**Zeynep
KOLTUK**
1998 mezunu

İstanbul doğumlu güzel oyuncu ilkokul, ortaokul ve liseyi Özel Arı Okullarında tamamladıktan sonra Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümüne girdi. Üniversite öğreniminin ardından okuduğu bölümün, hayatta olmak istediği yere götürmeyeceğini anlayıp tekrar sınavlara girerek Bilkent Üniversitesi Tiyatro Bölümüne burslu olarak girmeye hak kazandı. Başarılı oyuncu, Adanalı, Bizim Evin Halleri ve Behzat Ç. Bir Ankara Polisiyesi, Ezra gibi dizilerde yer aldı. Zeynep Koltuk, YouTube üzerinde "ZeiKoTV" kanalında oyunculuk hakkında hem eğlenceli hem eğitici videolar paylaşıyor.

TUNALI'DA BULUŞUP INSTAGRAM'DA KAYBOLMAK: 90'LAR ANKARA'SINDAN BUGÜNE

Şöyle bir durup düşününce; cebimizde sadece ankesörlü telefon jetonu olduğu, "eve geç gelme" uyarısının WhatsApp bildiriminden değil, mutfak penceresinden yükselen bir anne sesiyle geldiği o yılları özlememek elde mi? Üstelik o yıllar, Ankara'nın en gri ama bizim en renkli olduğumuz zamanlardı. 90'larda ortaokul ve lise sıralarında dirsek çürütmek, sadece bir eğitim süreci değil, başlı başına bir kültürü yaşamaktı.

O Zamanlar: Bizim "sosyal medyamız" Tunalı Hilmi Caddesi'ydi. Cumartesi öğlenleri Kuğulu Park'ta buluşulur, Dost Kitabevi'nin önünde dakikalarca beklenen o arkadaş gelince dünyalar bizim olurdu. En büyük "takipçimiz" ise okul çıkışı bindiğimiz kırmızı belediye otobüsünün dikiz aynasından bizi kesen muavin amcaydı. "Durakta" inmenin o kendine has ritmini, Akün Sineması'nın önündeki o bitmek bilmeyen kuyrukları hangimiz unutabiliriz?

Şimdi: Artık her anımız "hikayelerde" [story], her adımımız konum bildirimlerinde. Ama kimse o jetonlu telefonda sevdiği kişinin sesini duymak için beklediği sıradaki o tatlı heyecanı, birinin hikayesine kalp bırakırken hissetmiyor. Şimdi her şey bir parmak ucumuzda ama o zamanki "ulaşılmazlığın" verdiği o samimi kıymet sanki biraz dijital tozların arasında kaldı.

O Zamanlar: Walkman'imizin pilleri bitmesin diye kasetleri kurşun kalemle sarardık. Sezen Aksu, Tarkan ya da Mirkelam'ın yeni kaseti çıktığında müzik marketlerin önünde heyecanla beklerdik. Ankara'nın o meşhur ayazında üstümüzde oduncu gömlekleri, altımızda bol paça pantolonlar ve ayağımızda botlarla kendimizi dünyanın en havalı insanı sanırdık. Okul kantinindeki o vazgeçilmez tost kokusu, teneffüs zili çalar çalmaz yapılan o büyük koşu; hayatın en büyük aksiyonuydu.

Şimdi: Spotify'da milyonlarca şarkı var, yapay zeka bize ne dinleyeceğimizi söylüyor. Ama biz yine dönüp dolaşıp "90'lar Türkçe Pop" listelerine sığınıyoruz. Çünkü o şarkılar sadece nota değil; ilk aşk, ilk hayal kırıklığı ve o zamanki Ankara sabahlarının puslu havası demek. Bugün her şey çok hızlı tüketiliyor; bir şarkı bir haftada eskiyor, oysa biz bir kaseti şeridi kopana kadar binlerce kez dinlerdik.

O Zamanlar: Okul yıllıkları vardı; "Sevgili dostum, seni anlatmaya sayfalar yetmez..." diye başlayan ve her satırında el yazısının samimiyeti tüten o sayfalar. Hatıra defterlerine yapıştırılan çıkartmalar, birbirimize verdiğimiz vesikalık fotoğrafların arkasına yazdığımız "Unutma beni" notları... Şimdi ise LinkedIn profillerinde birbirimizin profesyonelliğini alkışlıyor, Instagram'da en kusursuz halimizi sergiliyoruz.

Mezuniyetimizin üzerinden yıllar geçti, Ankara'nın silueti değişti, yüksek binalar ve devasa alışveriş merkezleri o eski mahalle kültürünün üzerine kat çıktı. Teknoloji bizi bambaşka yerlere savurdu, her birimiz dünyanın bir ucuna dağıldık belki. Ama ne zaman bir yerde 90'lardan bir melodi duysak, o gri binaların arasındaki neşeli çocuklar olduğumuzu hatırlıyoruz. Sosyal medya bizi birbirimize bağlamış olabilir ama o günlerin Ankara ayazında paylaşılan bir simit ve bir sıcak çayın bağladığı kadar sıkı değil...

Gelecek "beğenilerde" değil, o günkü gerçek ve filtresiz gülüşlerimizde saklı kalsın. Hepimizin 90'lar ruhuna selam olsun!

Peki şimdi size soruyorum; sizin 90'lardaki Ankaranızda en unutamadığınız yer neresiydi?

İTERAKTİF HİKAYE

BÖLÜM 1 – Geri Dönüşü Olmayan Yol

Yer: Cinnah Caddesi, Elif Aksoy'un Ofisi

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat 07.40

Odanın içini boğan kahverengi perdeler aralanmıştı. Elif, sabah kahvesini elinde tutuyor ama içmiyordu. Ankara'nın kuru sonbahar havası, camın dışında yükselen trafik uğultusuna eşlik ediyordu. Cinnah'ın alışıldık sarı taksilerle dolu sabah yoğunluğu bile avukat Elif'in zihnindeki sessizliği bozmaya yetmiyordu.

Masasının üstünde açık duran dosya, savunmasını üstlendiği yeni bir cinayet zanlısına aitti. Ancak canı hiç o dosyayı eline almak istemiyor, bir türlü işine konsantre olamıyordu. İki yıl önce, bu şehirde yaşananlar onun kalbini de aklını da o çöpe atmıştı.

Elif'in kız kardeşi Tuğba, 2021 yılının 24 Ekim günü, Bahçelievler'de bir çöp konteynerinde ölü bulunmuştu. Otopsi sonuçları "aşırı doz" diyordu. Polis dosyayı önemsememiş her gün yaşanan sıradan dosyalar gibi hiç zaman ayırmadan hızlıca kapatmıştı. Çok yakın olmasalar da her zaman korumaya çalıştığı kız kardeşini kaybetmek Elif'te derin bir yara açmıştı. O gün bugündür aynı çığılığı yutkunuyordu.

Kapı çaldı. Sekreteri başını uzattı.

"Avukat Hanım... Bir bey geldi. Acil olduğunu söylüyor, çok telaşlı. Adı Ali Bademli."

Elif, bu ismi ilk kez duyuyordu. Dosyayı kapatıp ayağa kalktı.

"Al içeri."

Ali, altmışlı yaşlarında, takım elbiseli, duruşu kararlı bir adamdı. Elif'e el uzattı ve tokalaşmayı beklemeden konuşmaya başladı:

"Ben suçsuzum Avukat Hanım! 2 yıl önce bizim bahçedeki çöp konteynerinde bulunan o kadın cesedinin benimle ne alakası var, o kadını tanımıyorum bile. Olayın üstünden tam iki yıl geçmiş. Geçen gün evimin kapısına yapıştırılmış bu kartpostalı buldum. Birileri polisin bile kapattığı bu dosyanın içine beni de dahil etmeye çalışıyor."

Elif'in gözleri kısıldı, duygularını saklamakta üstüne yoktu, saniyeler içinde kendini topladı.

"Ne kartpostalı?" dedi.

Ali cebinden buruşmuş bir kartpostalı çıkartıp Elif'e uzattı.

Sarımtıraktı. Eskiydi. Üzerinde sadece iki kelime yazıyordu:

"Cebeci 1979"

Elif'in gözleri büyüdü. Aynı kartpostal...

Aynı kelimeler... 2 yıl önce aynı kartpostalı tuttuğu saniyeleri tekrar yaşamamanın mutsuzluğu...

Kardeşi Tuğba'nın ölümünden sonra Elif'e ulaşan o tek işaret bu.

Polise vermemişti. Çünkü biliyordu. O kartpostal, sadece ona hitap ediyordu.

BÖLÜM 2 – Kartpostalın Gölgesi

Elif kartpostalı elinde tutarken sessizlik bir süre odada asılı kaldı. Ali Bademli, Elif'in yüz ifadesini dikkatle izliyordu. Soru sormaya cesaret edemediği gibi avukatın yüzünden bir anlam yakalamaya çalışıyordu ama nafiye, avukat çok çetin cevizdi.

Elif kartpostalı masaya bıraktı.

"Tam ölüm yıl dönümünde tekrar olay mahaline not bırakmaları çok manidar, peki ama neden siz?"

Ali, başını önüne eğdi.

"Bilemiyorum. O günü düşündüm, tekrar hafızamı zorladım: Polis cesedi bulduktan sonra ortalık karışmıştı, apartman sokağa dökülmüştü, herkes panik içindeydi. Ben de komşularla biraz durduktan sonra evime girmiştim. Zaten yalnız yaşıyorum, hanım köyde çocuklar İstanbul'da çalışıyor, girenim çıkanım yok..."

Elif başını salladı, sesindeki ton sorgulayıcı ve öfkesizdi.

"Cebeci semtiyle bağlantınız var mı? 1979 yılında neredeydiniz?"

Ali Bademli omuzlarını silkti, "Ben 1979'da 15 yaşındaydım. Cebeci Ortaokulunda öğrenciydim. Rahmetli babam da kapıcılık yapardı. Altı yıl kadar o semtte oturduk. Sonra taşındık."

Elif bir süre onu süzdü. Ali'nin gözlerinde korku vardı ama suçlularınki gibi değildi. Göz altları çökmüş, sesi yorgundu. Savunmaya geçen biri gibi değil, başına ne geldiğini anlamaya çalışan bir adam gibiydi.

Elif gözlerini kapattı. Gözlerinin arkasında, Tuğba'nın birinci ölüm yıl dönümünde gelen aynı kartpostal beliriverdi. Onu yıllardır susturan, içine kapatan sessiz savaş buydu işte. Ve şimdi aynı kartpostal, bir başka adamın elindeydi. Olan bitene anlam vermek için her şeyini verebilirdi.

BÖLÜM 3 – Eski Sırlar, Eski Sokaklar

Yer: Bahçelievler 52. Sokak, Olay Yeri

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat 11.15

Bu sokağa iki yıldır hiç gelmemişti: 52. Sokak...

Tuğba'nın bedeninin bulunduğu o konteyner, apartmanın hemen köşesindeydi. Eski, gri boyalı, dört katlı apartmanın bahçe kapısı paslıydı, zemin kattaki balkon korkulukları çamaşır ipleriyle doluydu. Elif taksiden indi ve derin bir nefes aldı. Burnuna keskin bir sonbahar kokusu doldu: kurumuş yaprak, hafif toprak ve biraz da pas kokusu... Konteyner hala aynı yerindeydi. Üzerine yeni boya sürülmüş, sokak biraz "temizlenmişti". Cinayet sokaklarını böyle temize çekerdi hayat ama vicdan öyle kolay arınmazdı.

Yavaşça yürüdü.

İki yıl önce sabah saatlerinde gelen bir ihbarla polislerin apartmanı nasıl sardığını hatırladı. Tuğba'nın cansız bedenini, bu konteynere gelişigüzel atılmış bir battaniyenin içinde bulmuşlardı. Eğildi. Konteynerin hemen arkasındaki duvarda, silinmiş ama dikkatli bakıldığında hala belli olan bir yazı vardı:

"Düşen her yaprak, bir sır taşır."

Bu yazı orada o zaman da var mıydı? Elif hatırlamıyordu. Telefonunu çıkarıp hemen bir fotoğrafını çekti.

Tam o anda biri öksürdü.

Elif hızla döndü.

Yaşlı bir kadın, elinde market poşetleriyle yavaşça ona bakıyordu. Saçları bembeyaz, gözleri buğulu ve meraklıydı.

"Elif Hanım siz misiniz?" dedi kadın, sesi titrekti.

Elif şaşkınlıkla yaklaştı.

"Evet... Tanıyor muyuz birbirimizi?"

"Ben Emine... Tuğba Hanım'ın komşusuyum. İki yıl önce de buradaydım. Sizinle o zaman konuşma fırsatım olmadı... Bu arada kardeşinize çok benziyorsunuz."

İTERAKTİF HİKAYE

Elif'in nabzı hızlandı, gözleri doldu.

"O gün sabah ezanına yakın camdan dışarı bakmıştım. Dikkatimi çeken şey bir adamın köşede dikilip birini bekler gibi bakmasıydı. Olaydan önceydi... Çok kısa bir andı ama adamın yüz ifadesini hiç beğenmemiştim."

Elif hemen sordu:

"Ne giyiyordu? Genç miydi? Saçı, boyu?"

Kadın hafifçe başını salladı.

"Uzun boylu, koyu gri bir palto giymişti. Yüzünü tam seçemedim. Ama elleri... Elleri titriyordu."

Elif'in içini ani bir ürperti kapladı.

Tam teşekkür edecekken Emine Hanım elini tutup biraz daha yaklaştı.

"Bakın," dedi fısıltıyla "O günden birkaç gün sonra apartmana biri uğradı. Konteynerin yanına gelip eğilmiş, uzun uzun

bakmıştı. Sonra birini aradı, Burada bir şey yok, sadece çöp dediğini duydum."

Elif'in gözleri karardı. Akli iyice karışmıştı. Birkaç gün sonra gelen kişi Ali Bademli olabilir miydi? Ali Bademli bir şey mi saklıyordu? Yoksa sadece geçmişin gölgesi mi onu oraya sürüklemişti?

Elif tam teşekkür edecekken telefonuna kayıtlı olmayan bir numaradan bildirim geldi.

"Bahçelievler 39. Sokak, 5 numarada seni bekleyen günlüğü okumanın zamanı geldi artık."

BÖLÜM 4 – Günlüğün Anahtarı

Yer: Bahçelievler Mahallesi, 39. Sokak No: 5/2

Tarih: Aynı Gün Saat: 14.40

Elif, bilinmeyen numaradan gelen mesajın ardından önce birkaç kez ekrana baktı, sonra hızla aramaya çalıştı. Numara kapalıydı. Ne arama yapılabilir ne de mesaj geri gönderiliyordu. Sahte bir hat mıydı? Yoksa biri onu adım adım yönlendiriyor muydu?

Tüm o bilinmezliğe rağmen adres tanıdık olduğu için içgüdüleriyle hareket etti.

Taksiyle Bahçelievler 39. Sokak'a giderken cebinden çıkardığı kartpostala bir daha baktı:

"Cebeci 1979"

Ve şimdi... Yeni bir ipucu:

"Tuğba'nın eski günlüğü."

Taksi yavaşladığında karşısında iki katlı, eski bir apartman belirdi. Bahçesi neredeyse unutulmuş, sarkan sarmaşıklarla çevriliydi. Binanın ön cephesi solmuş, demir kapısı eskimişti. Elif buraya en son 2021 yılının ilkbaharında gelmişti. Tuğba, o dönem kısa bir süre burada yaşamış, sonrasında başka bir eve taşınmıştı.

Zile bastı. Kimse açmadı. Dairenin boş olduğunu biliyordu ama içeri girmesi gerekiyordu. Çevreye bakındı, sokakta

kimse yoktu. Evin bahçesine açılan arka taraftaki pencere eskiden de bozuktu. Tuğba bir keresinde anahtarı kapının üstünde unuttuğu zaman buradan girerek çilingir parasından yırtmıştı. Sessizce arka tarafa geçti. Pencere hala aynıydı. Hafifçe bastırınca açıldı. Bir yılan gibi içeri süzüldü.

Evin içi sessizdi.

Tozun, geçmişin ve terk edilmişliğin ağır bir kokusu vardı. Yeni kiracının tarzının kardeşinkiyle alakası yoktu. Gömme kitaplığa yöneldi, odanın köşesindeydi. Raflar kısmen bozulmuş, bazı kitaplar tanıdık gelse de hiç tarzı değildi. Elif eğilerek alt raflardan günlüğü aramaya başladı. Aralarından biri hafifçe diğerlerinden farklıydı. Kapaksız, düz ve sade bir defter...

Tuğba'nın el yazısıyla yazılmıştı. Günlüğü bulmuştu. Kalbi yerinden çıkacaktı. Sayfaları özenle çevirirken ilk sayfadaki her kelimeyi dikkatle okumaya başladı. Tuğba'nın ruh hali, yazı tarzı... Hepsi tanıdıktı. Ama sonra, bir tarih dikkatini çekti:

23 Ekim 2021

"Beni biri izliyor. Dışarıdan bakıldığında sıradan bir hayatım var sanıyorlar. Ama yanlış insanların dikkatini çektim. Özellikle o 'adam'... Bana geçmişini hatırlatıyor. Sanki babamın yıllar önce anlattığı o eski hikayelerden fırlamış gibi. Bir kartpostal bırakmış kapıma. Üzerinde sadece Cebeci 1979 yazıyor. Ne demek istiyor bilmiyorum. Bu bir uyarı mı, yoksa bir davet mi?"

Elif birkaç satır sonra irkildi:

"O adamın adı geçmişte kalmış ama gözleri hala hayattaydı. Beni tanıyor gibiydi. Sanki annemin gençliğini anımsar gibi. Belki de bu hikayenin merkezinde ben değilim, annem var. Belki de annemin geçmişinde saklı bir günahın izini sürüyorlar."

Elif'in elleri titredi.

BÖLÜM 5 – Fail ile İlk Karşılaşma

Yer: Bahçelievler Mahallesi, 39. Sokak No: 5/2

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat: 19.00

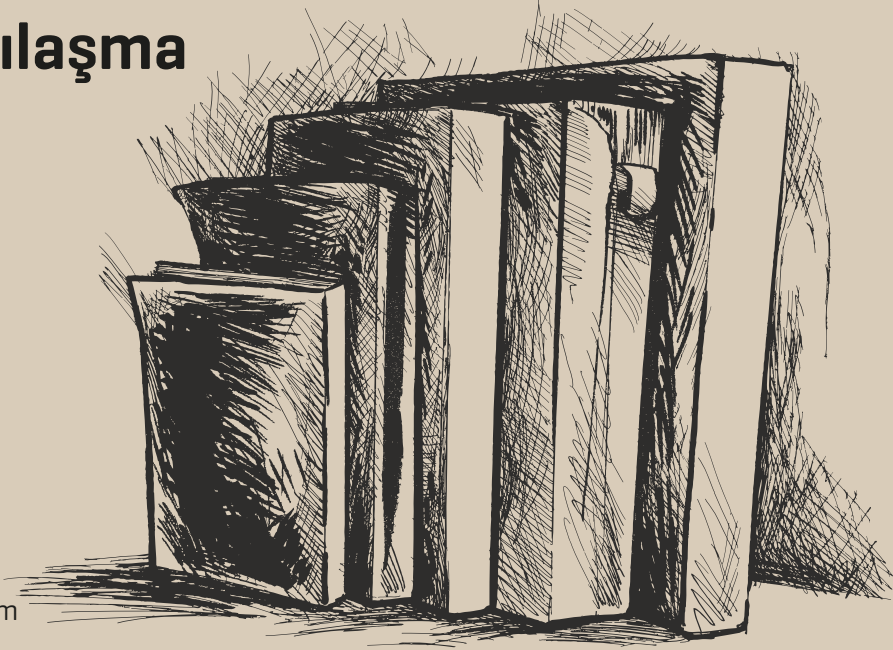
Elif, sayfalarını çevirirken nefesi kesiliyordu. Tuğba'nın yazdıkları, her şeyi altüst ediyordu. Onlar çocukken ölen sadece soluk fotoğraflardan hatırladıkları melek yüzlü anneleri, neler yaşamıştı acaba?

Günlükteki son tarihli yazı, 24 Ekim 2021'e aitti. Sadece birkaç kelime yazılmıştı. Sanki aceleyle karalanmış gibiydi:

"O kartpostalı bırakanla tekrar görüşeceğim. Her şeyi öğrenmem lazım. Cebeci'de eskiden oturduğumuz evde. Annemin sandığındaki o eski fotoğrafı yanıma aldım. Umarım bu bir tuzak değildir."

Elif'in kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Tuğba o sabah bir buluşmaya gittiğini yazıyordu. Ve bu buluşma onun sonu oldu.

Tam o sırada dışarıdan gelen hafif bir çıtırtı sesiyle irkildi. Evde yalnız değildi. Ayak sesleri yaklaşıyordu. Elif panikle günlüğü çantasına tıktırdı ve sessizce kitaplığın yanındaki perdenin gölgesine saklandı.

Kapı yavaşça açıldı. Giren kişi, uzun boylu, koyu renk bir pardesü giymiş bir adamdı. Yüzü gölgelerin içinde kayboluyordu. Elif, Emine Hanım'ın tarif ettiği adamı görür gibi oldu. Adam, odaya bir anlığına göz attı, doğrudan kitaplığa yöneldi. Elif'in az önce karıştırdığı rafa uzandı. Belli ki aradığı şey o günlüktü. Bulamayınca hırçın bir şekilde rafları kurcalamaya başladı.

Elif'in telefonu o anda titredi. Sessizdeydi ama ekranın ışığı perdenin aralığından sızdı. Adam aniden başını kaldırdı, doğruca Elif'in saklandığı yere doğru baktı.

"Kim var orada?" diye gürledi, sesi soğuk ve tehditkardı.

Elif nefesini tuttu. Adım adım yaklaşıyordu. Tam adam perdeyi aralayacakken Elif tüm gücüyle kitaplığı itti. Birkaç kitap ve toz bulutu içinde kitaplık adamın üzerine devrilirken Elif fırladığı gibi açık pencereden dışarı atladı.

Arkasından bir küfür sesi geldi ama Elif dinlemedi. Koşmaya başladı. Sokaklar ıssızdı. Tek duyulan, kendi ayak seslerini takip eden çığınca atan kalbinin sesiydi.

Bir sokak ötesine kadar koşup bir taksiye atladı. Şoföre ofisinin adresini verirken titriyordu. Gözlerinin önüne Tuğba'nın son anları geliyordu. O adam onu öldürmüş müydü? Peki ya Ali Bademli'nin rolü neydi? Ve anneleri... Bütün bu karmaşanın anahtarı, annelerinin geçmişinde mi saklıydı?

Taksi hareket eder etmez, cebindeki kartpostala baktı: Cebeci 1979. Artık sadece bir ipucu değil, bir anahtardı. Ve Elif, bu anahtarı kullanmak zorundaydı.

Ofisine varır varmaz ilk işi, annesinin eski fotoğraf albümlerini aramak oldu. Kız kardeşinin öldüğü gün elinde olan fotoğrafın polis dosyasında olmaması da Elif in işlerini zorlaştırıyordu. Belki de cevap, onlardaki küçük bir detayda gizliydi.

BÖLÜM 6 – Failin Zihninden

Yer: Cebeci, Terk Edilmiş Eski Bir Apartmanın Bodrum Katı

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat 20.05

Bodrumun duvarları yılların nemiyle kabarmıştı. Tek ışık kaynağı, tavandan sarkan çıplak bir ampulün loş sarı titreşimiydi. Işığın yetersizliğinden eşyaların gölgeleri duvarlarda yaşayan birer varlık gibi hareket ediyor, karanlıkla ışık arasındaki sınırdaki büyüyüp küçülüyordu.

Fail, yıllanmış koltuğunda hareketsiz otururken hapisane yıllarında edindiği alışkanlıktan ampulün arada sırada yaptığı o hafif titreşimi bile takip ediyordu. Ceketinin ceplerine soktuğu elleri sakın görünse de zihninde çelik gibi gerilmiş bir hat vardı: Elif Aksoy artık oyuna resmen dahil olmuştu. Kardeşinden sonra Elif ile uğraşmak daha zor olacaktı. Karanlıkta kendi nefesinin yankısını dinledi.

"O da sonunda aynı noktaya geri döndü... Hepiniz dönersiniz zaten. Yıllar geçse de, kapanmamış hesaplar insanı eski çöplüğüne geri çağırır." dedi duvarlara.

Elif'in panikle pencereden atlayışını düşününce dudaklarının kıyısında tehditkar bir tebessüm belirdi. O sahneyi pencereden izlerken zafer hissi soğuk bir sis gibi ciğerlerine yayılmıştı. Elif'in günlüğü bulacağını biliyordu. Gölgeler duvarda kırırdadı. Fail bir sandalyeye yöneldi. Sandalyenin üzerinde yaşlanmış bir kutu duruyordu. Kutu metaldi, kenarları paslanmıştı, kapağında eski bir okul mührünün izi vardı:

Cebeci Ortaokulu – 1979 Mezunlar

Parmaklarını kutunun üzerinde gezdirdi. İçinden çıkardığı şey, sararmış bir fotoğraftı. Fotoğrafta üç kişi vardı. 14 yaşındaki Zehra, Elif ve Tuğba'nın annesi, genç, saçları örgülü, gülümserken bile belli belirsiz tedirgin. Yanında uzun boylu bir üst sınıfın yakışıklısı Tahir. Arkalarında kapıcı üniformasıyla genç bir çocuk olan Ali Bademli'nin 15 yaş hali. Fail fotoğrafı uzun süre izledi. Yıllar önce çekilmiş bu an, aslında bütün karanlık zincirin ilk halkasıydı.

Fotoğrafı parmaklarının arasında evirip çevirirken gözleri gölgelerdeki başka bir şeye odaklandı. Odanın diğer tarafında, masanın üzerinde sürekli yazdığı defteri duruyordu. Fail kalem aldı, yeni bir satır yazdı:

"Baban yanıldı Elif... Sır sandı. Unutulur sandı. Hiçbir şey unutulmaz. Sırada Zehra'nın sandığı var, annenin sandığını açtığında, anıları değil; beni bulacaksınız." Kalem yerine bıraktı. Sonra kartpostal kutusuna uzandı. O zamanlar elinde delil olması için Zehra'ya yolladığı tüm kartpostallardan bir tane de kendine hazırlamıştı. İçinden yeni bir tane çıkardı. Kartpostal sarımtırak, kenarları hafif yanmış gibiydi. Bu kez kartpostalda yalnızca iki kelime yazıyordu: "Çankaya - 1980."

Kartpostalı uzun süre elinde tuttu. Sonra hafifçe gülümsedi. Fail artık oyunun ritmini değiştirmeye hazırdı. Elif'in bir sonraki adımını ne olursa olsun, fail çoktan bir sonraki kartpostalı hazırlamıştı.

BÖLÜM 7 – Suskun Tanık Zehra

Yer: Cebeci, Fail Kadir'in Evi

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat 20.30

Kadir, metal kutunun içinde yıllar önce hapisneden çıkarken kendisine teslim edilen kişisel eşyalarına tekrar göz gezdirdi; paslı bir çakı, bir cezaevi koğu kartı ve katlanmış eski bir mahkeme tutanağı. Demir parmaklıkların içinde çürüyen gençliğin şahitleri. Kadir tutanağı açtı. Kağıdın kenarları eskimiş, sararmış olsa da cümlelerin her biri zihnine kazınmıştı.

Gözleri tek bir satırda takılı kaldı:

"Saniğin olay yerinde cinayet aletini tutmadığı, tanık beyanlarıyla doğrulanamamıştır..."

Kadir derin bir nefes aldı. Bu satırı her okuduğunda artık hayatta olmayan Zehra'ya karşı duyduğu kin ve nefret perçinlenmeye devam ediyordu.

1979 yılıydı. Kadir o zamanlar 17 yaşındaydı. Orta sınıf bir hayatın içinde, düzgün bir ailenin gündüzleri efendi geceleri ise bıçkın delikanlı oğluydu. O yıllarda, Cebeci'nin arka sokakları geceleri tamamen başka bir dünyanın sahnesine dönüşürdü. Hırsızlık, şiddet ve bazen de içinden çıkılmayan yanlış zaman-yanlış yer kesişmeleri. O akşamüstü de havada kötü kokular vardı mahalleli gergindi, sokak kedileri bile sessizdi. Mahallede uzun süredir tehditler savuran Kertenkele lakaplı Bekir o akşamüstü sokaklarda hasmını arıyordu ve bulması çok uzun sürmemişti. İtiş kakış boğuşma başlamıştı. Kıvrak hareketlerle her an canını alabilirdi hasmının. O sırada Kadir, Zehra ortalarda çok dolanmasın, hava kararmadan evine gitsin diye uyararak için okuldan sonra kızların takıldığı pastaneye varmak için köşeyi döndüğünde cinayetin işlenmesine saniyeler kalmıştı. Nerden bilecekti gözünden sakındığı Zehra'nın hayatını karartacağını?

Hızlı, acımasız, panik dolu bir andı.

Zehra'nın arkadaşları çoktan evlerine gitmişti. Yalnız kalan Zehra تنها sokakta tek kalmış iki adamın bıçaklı boğuşmasını izliyordu. Korkudan kalbi duracaktı. Kadir'in kendisine bağırdığını bile duyamıyordu. Bekir galip geldi, son bıçak darbesiyle hareketsiz bıraktığı bedeni arkasından gelen genç Kadir'in üstüne fırlattıktan sonra koşarak uzaklaştı. Kadir donakalmıştı. Zehra çılgınlıklarıyla mahalleleri başlarına topladığında gerçeği bilen sadece Kadir ve Zehra'ydı. Olay yerine polis geldiğinde herkes panik içindeydi. Zehra'nın gözleri büyümüş, dili tutulmuş, koşarak olay yerine gelen annesinin kollarında nefes almakta zorlanıyordu.

Onu gören memur sordu: "Kimleri gördünüz, bu bıçağı kim kullanıyordu?" Zehra'nın dudakları titredi. Kadir'e baktı. Kadir'in genç yüzü, korku ve beklentiyle ona dönmüştü. Zehra konuşarak tüm gerçeği açıklığa kavuşturabilirdi ama sustu, gözlerini kaçırdı ve başını annesinin şefkatli sinesine gömdü. Polis, elleri kanlı Kadir'i kelepçeledi. Genç delikanlının korku dolu çılgınları sokağın duvarlarında yankılanırken Zehra o anı bir daha hatırlamamak adına gözlerini sınımsız yumdu, elleriyle kulaklarını kapattı. Köşe başındaki evine sığındı, kapısını kapattı ve bir daha o geceyi kimseye anlatmadı. Mahkemede Kadir'in aleyhine her şey hazırды.

Tertemiz bir gençti ama olay yerinde bulunmuştu, üzerinde kan vardı ve olayın tek tanığı konuşmamıştı. Suçlu ilan edilmesi yalnızca dakikalar sürdü.

Kadir 44 yıl hapis cezası aldı.44 yıl boyunca suçsuz olduğunu defalarca haykırsa da kimse dinlemedi. O yıllar, gençliğinin değil; insanlığının da çürüdüğü yıllar oldu. Zehra'ya karşı olan kızgınlığı her geçen ay her geçen yıl daha da artıyordu. Zehra'nın yaşantısını takip edemeden duramıyordu. Eşten dosttan aldığı bilgiler doğrultusunda Zehra'ya kartpostallar yollamaya başlamıştı, kendisinin hayatını mahveden bu olayı bir kenara atıp hiçbir şey olmamış gibi yaşayamazdı. Hatta Kadir sürekli kendini Zehra'ya hatırlatmak, aldığı her nefeste vicdan azabı çektirmek istiyordu. Evliliğinin ardından doğurduğu iki çocuğu Kadir'in yaşayamadığı hayatıydı sanki. Onun sıcak yuvasında huzur içinde yaşaması Kadir in en büyük mutsuzluğuuydu.

Zehra ise tüm bu süreçte iç sesini susturmak için çok çabalamış, hayatını huzurla devam ettirmeyi başarmıştı. Üniversiteyi okumayı bile düşünmeden hemen evlenip mahallesinden uzaklara taşınmıştı. Ancak düzenli olarak postacının getirdiği kartpostallar peşini bırakmamıştı. Konuyu kocasına anlatmak zorunda kaldığı günden sonra artık bu sırrın yükünü eşiyile birlikte taşımaya başlamışlardı. Küçük kızı Tuğba'yı 1. sınıfa kaydettirdiği yıl talihsiz bir trafik kazasında hayatını kaybeden Zehra, kocasını iki kızı ve büyük sırrı ile baş başa bırakmıştı. Zehra'nın vefatı ile kartpostallar kesilmişti. Kızlar babaları ile birlikte büyümüş üniversite diplomalarını almış hayata atılmışlardı. Yılbaşının ertesi günü kalp krizi geçiren babalarını toprağa verdikten sonra zaten hiç bilemedikleri cinayet konusu onlar için tamamen tarih olmuştu.

Kadir masanın üzerinde duran mahkeme tutanağını yeniden katladı, odanın karanlık kısmı yüzünün yarısını yutmuştu, derin bir nefes aldı. Zehra ile iç hesaplaşması bitmiyordu. "Madem sen sustun soyunu devam ettirecek kızlarının da konuşmasına gerek yok bence Zehra." diyerek iç geçirdi.

BÖLÜM 8 - Fotoğraflar ve Yeni Müttefik

Yer: Elif'in Ofisi

Tarih: Aynı Gün Saat: 20.30

Ofisin loş ışığında, arşiv odasında bulunan aile fotoğraf albümlerini bir bir masaya dizerken Elif'in içindeki ağırlık daha da derinleşti. Yaşadığı kayıplardan sonra tüm fotoğraflarını, bütün gününü çalışarak geçirdiği ofisinin arşiv odasına toplamıştı. Sadece uyumak için kullandığı evinde onu bağlayan hiçbir şey yoktu zaten. Sanki albümlerin içinden çıkacak her kare fotoğraf geçmişin küllerini havalandıracak, sis perdesinin ardındaki karanlık yüzü gösterecekti. Daha ilk albümün sayfalarına konsantre olmaya başlamıştı ki kapının zili çaldı.

Elif kaşlarını çattı; bu saatte kim olabilirdi? Sekreteri de mesai bitiminde çıkarken herhangi bir not veya randevusu olduğunu belirtmemişti. Tedirginlik içinde binanın otomatiğine basmadan önce kameranın ekranında uzun boylu, düzgün giyimli bir bey görünce biraz olsun endişesi azaldı. Kısa sürede kapıda beliren, devlet memuru ciddiyetindeki sivil kıyafetli bey, kendinden emin ve yumuşak bir ses tonuyla "Avukat Elif Aksoy ile görüşecektim. Biraz geç oldu ama ışıkları yanık görünce şansımı denemek istedim." dedi.

"Buyurun, benim. Sizi tanıyamadım, konu neydi? Bu saatte acil bir durum mu var?" dedi Elif. Onu ofise davet etmeyi hiç düşünmüyordu çünkü akılı fotoğraf albümlerinde kalmıştı; zaman kaybetmeden araştırmaya devam etmek istiyordu. "Ben Komiser Fikret Okyar. Bana biraz zaman ayırırsanız kardeşinizin cinayet dosyası hakkında sizinle özel olarak görüşmek isterim." dedi.

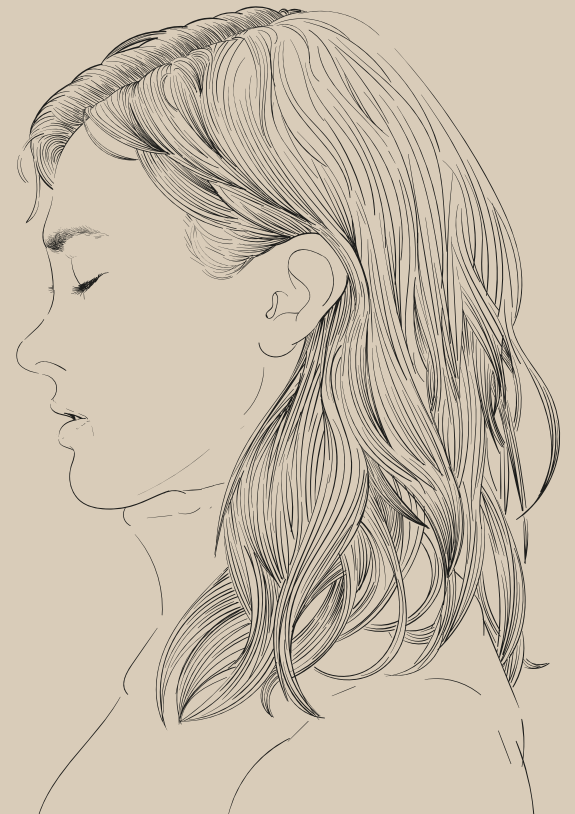
Bunun üzerine Elif, Komiser Fikret'i bekleme odasına almak zorunda kaldı. Görüşmenin uzun olacağı belliydi. Komisere hiç sormadan iki tane acı kahve hazırlayıp içeriye geçti. Ortadan kaybolmasına şaşırarak komiser, pencereden Cinnah Caddesi'ni izlerken Elif'in karakterini analiz etmeye çalışıyordu. Soğukkanlılığına şaşırarak işe başlayabilirdi. Ama Cinnah Caddesi'nin temposu dikkatini dağıtıyordu. Ne tarihi bir caddeydi, yıllarca kaç dava için bu caddedeki apartmanlara gelip gittiğini hatırlamıyordu bile...

Elif elinde kahve tepsisiyle içeri girince komiser, onun yönelmesine göre koltuğunu seçip oturdu. İki yabancı, karşılıklı gardlarını alarak sohbeta başladı. Komiserin tebessümlü konuşma tarzı Elif'in içini rahatlatmaya

yetmiyordu. Komiser, "Sizi endişelendirdiğimin farkındayım Avukat Hanım, lütfen kusura bakmayın. Lafı çok uzatmadan hemen konuya girmek istiyorum; buraya gelme sebebim, bu sabah Ali Bademli'nin sizi ziyaret etmesi." dedi.

Elif bu ismi duyunca bir anda sabah saatlerini hatırladı. Günü o kadar yoğun geçmişti ki sabah ofiste tanıştığı, panik içindeki Ali Bademli'yi bir an unutmuştu. "Siz Ali Bademli'yi mi takip ediyorsunuz?" diye sordu.

Komisere kahvesinin soğumasına izin vermeden bir yudum aldı ve kendinden emin bir ses tonuyla konuştu: "Bazı dosyalar vardır, kapatıldığı sanılır. Özenle imza atarlar; sanki tüm gerçekliği ile haklının hakkı verilmiş gibi bir de rapora 'aşırı dozdan' ekledin mi işlem tamam, dosya arşive gönderilebilir. Ancak dosya artık kağıttan ibaret değildir. Gecikmiş yüzleşmeler için akıldaki yerini almıştır hakikatler, zamanın uygun bir anında karşılaşmak üzere... İşte bugün tam da böyle bir sabah yaşandı. Bir dosya için Cinnah'ın başında bekleyen sivil arkadaşlardan Cüneyt ile kardeşinizin dosyasını birlikte çalışmıştık. Bizim Cüneyt'in belleği kuvvetlidir, sabah saatlerinde Ali Bademli'yi bu apartmana girerken görmüş. Apartmanda da sizin olduğunuzu anlayınca bunun bir tesadüf olmadığını düşündük." dedi ve evrak çantasından eski bir fotoğrafı avukata uzattı.

BÖLÜM 9 - Sessizliğin Diyeti

Yer: Cinnah Caddesi, Elif'in Ofisi

Tarih: 2 Ekim 2023 Saat 21.15

Ofisin içindeki sessizlik, Cinnah Caddesi'nin dışarıdan gelen uzak siren sesleriyle bölünüyordu. Elif, Komiser Fikret'in uzattığı o sararmış fotoğrafa bakarken zamanın tersine aktığını hissetti, parmaklarının titremesine engel olmak için kendini kontrol altına aldı. Son saatlerde yaşadıklarının üstüne hiç tanımadığı bir komiserin karşısına geçip "James Bond" taklidi yapmasına tahammül göstermek kolay değildi, duygu sersemi olmuştu. Fikret'in uzattığı fotoğrafın kenarları tırtıklıydı; kokusu rutubet ve yarım kalmışlık kokuyordu. 1979 yılında Cebeci sokaklarından kopup gelmiş bu bir avuç kağıt, Elif'in tüm hayatının, son yıllarının delili idi.

"Bu fotoğraf..." dedi Elif, sesi kendi kulaklarına bile yabancı gelerek. "Annem... Ne kadar güzel yüzü var, melek gibi... Zaten melek olup uçtu bu dünyadan canım annem." dedi ve yutkundu.

Fikret kahvesinden ağır bir yudum aldı ve bardağı masaya bırakırken genç avukatı korkutmamak için en doğru kelimeleri seçmeye çalışıyordu. Annesini gördüğü anda avukatın yüzündeki ifadeden çok etkilenmişti. Birbirlerini gördükleri ilk dakikalardan beri Elif'in güvenilir ve kibar bir hanımefendi olduğunu anlamıştı, onun da kendisi hakkında olumlu düşüncelere sahip olmasını istiyordu. Daha uzun saatler birlikte çalışacakları belliydi.

"Anneniz Zehra Hanım korkuyordu Elif Hanım. Çünkü o gece Cebeci'de sadece bir cinayet işlenmedi; bir delikanlının geleceği ve bir genç kızın vicdanı o mahallenin sokaklarına gömüldü. Kadir, yani o gece elleri kanlı yakalanan genç, aslında o bıçağı hiç tutmamıştı. Ama anneniz sustu. Mahkemede gördüklerini anlatmadı. Araştırmalarım göre Ali Bademli de çöp atmak için sokağın öteki ucundayken tüm olaya şahit oldu ama yaşı küçük olduğundan o zamanlarda ciddiye alan olmadı."

Elif fotoğrafa bakmaya devam ederken annesinin yanındaki uzun boylu, yakışıklı gence, Kadir'e uzun uzun baktı. Kardeşinin katilini ilk kez görüyordu, şu anki halinin neye benzediğini bilmiyordu ama eline verseler bir kaşık suda boğabilirdi onu. Diğer köşedeki mahcup çocuk Ali Bademli'yi de hemen tanıdı, bu sabah ofisine gelen bey ile aynı manalı gözler... Hayatın ezikliği ve mahcubiyeti yerleşmiş bir çift göz.

"Ali Bademli bu sabah buraya geldiğinde titriyordu." dedi Elif

anılarını tazeleyerek. "Bana suçsuz olduğunu, birilerinin onu bu dosyaya çekmeye çalıştığını söyledi. O kartpostalı gösterdi: Cebeci 1979."

Fikret öne doğru eğildi, gözlerini Elif'in gözlerine dikti. "Kadir 44 yıl sonra hapisten çıktı. Çıktığı gün, kaybettiği 44 yılın hesabını sormak için detaylı bir yapılacaklar listesi yapmıştır diye düşünüyorum. Listenin başında anneniz vardı. Ama Zehra Hanım öldüğü için intikam oku en yakındakilere, yani sizlere yöneldi. Tuğba ile ilk iletişimleri nasıl oldu tespit edemedim. Ancak kardeşiniz Tuğba, ölmeden önceki hafta sürekli Cebeci'ye gidip gelmiş. Muhtarlıkta uzun süre vakit geçirmiş, o tarihlerde yaşayan aileleri tespit edip hanelerdeki yaşlılarla konuşmuş. Muhtemelen annesinin hiç anlatmadığı o büyük sırrın izini bulmuştu."

Elif'in boğazı düğümlendi. Masanın üzerinde duran Tuğba'nın günlüğüne elini uzattı. Parmak uçları, kardeşinin son yazdığı satırların üzerinde gezindi, "Belki de annemin geçmişinde saklı bir günahın izini sürüyorlar." Bu cümlelerin ne demek istediğini komiser, Elif'ten daha iyi yorumlayacaktı. Elif sesli bir şekilde bir daha okudu cümleyi. Komiserin gözlerine baktı; kendinden emin yüz ifadesinden, anlatacaklarının henüz bitmediğini hissediyordu ve meraktan ölmek üzereydi.

"Şimdi Kadir bir oyun kuruyor." dedi Fikret. "Ali Bademli o gece cinayetin tek canlı tanığıydı. Kadir hapse girdikten sonra ailesi mahalleliyi uzun süre rahat bırakmadı. Oğullarının masum olduğuna inandıkları için her komşuyla, esnafla tek tek konuştular ve kapıcının oğlu Ali'nin uzaktan da olsa olayı gördüğünü tespit ettiler. Bu durum Kadir için hapisten kurtuluşun biletiydi. Ancak yine beklenen olmadı. Ali'nin görgü tanıklığı; olay mahalline uzaklığı, yaşının küçüklüğü ve ileri derece miyop oluşu gibi sebeplerle Kadir'in masumiyeti için bir delil olamadı."

Komiser soğuyan kahvesinden bir yudum daha aldı. Yıllardır sessizce takip ettiği dosyanın gerçek muhataplarından birini bulduğu için anlatmaktan keyif alarak tok sesiyle devam etti: "Kadir, hapiste geçen her gününde o sessiz duruşun bedelini faiziyle hesapladı. Sizlerin yaşadığı mutluluğu kendisinden esirgeyen anneciğine hesap sormak için her gün daha da büyüyen hırsı ile hapisane günlerini

tüketti. Daha sonra Ali onun için bir umut olsa da hevesi kursağında düğümlendi. En az Zehra kadar Ali'den de nefret etti. Onun yaşayamadığı hayatın intikamı günden güne büyüdü ve bugünlere geldik. Bugün Ali'nin kapısına giden o kartpostal aslında bir infaz emri. Sanırım artık Kadir, annenin suskunluğunu tüm dünyaya haykırmak istiyor."

Tam o sırada, odanın içindeki loş ışıklar aniden göz kırptı ve balkon tarafından bir tıkırtı geldi. Elif ve Fikret aynı anda balkon kapısına döndüler. Sekreteri çoktan mesaisini sonlandırmıştı, ofise geri dönme alışkanlığı da pek yoktu. Zaten ofiste olsa Elif komiserle bu kadar rahat konuşmazdı. Elif oturduğu yerden masasının çekmecesinde duran ruhsatlı silahına nasıl ulaşacağını düşünürken Fikret fısıltıyla "Işıkları kapat." dedi.

Elif lambanın düşmesine bastığında oda tamamen karanlığa gömüldü. Sadece Cinnah'ın sarı sokak lambalarının ışığı ahşap jaluzinin aralığından içeri sızıyordu. Salonun camı boyunca uzanan balkondan koşarak bahçeye atlayan silueti ikisi de fark etti. Uzun boylu, hafif kambur... Fikret hızlıca balkona çıktığında yerde bir kağıda bastığını fark etti ama bunu düşünecek zamanı yoktu. Gördüğü gölgenin Kadir olma ihtimali yüksekti. Hızlı adımlarla balkonun sonuna vardığında Cinnah'tan aşağıya doğru koşan adamın Kadir olduğuna emin oldu ve arkasından bağırdı: "Kadir gitme, konuşalım!"

Elif balkonda, komiserin arkasında elinde ruhsatlı silahı ile bir boşluğa çivilenmişçesine kımıldamadan duruyordu. Fail Kadir ile ikinci karşılaşmasıydı ve bu durumdan hiç hoşnut değildi. Kız kardeşi gibi kendisinin de cinayete kurban gitme ihtimali gittikçe artıyordu. Şimdi komiserle tanışmış olmaları da Kadir'in canını sıkımsız olabilirdi.

Fikret, Kadir'i bir daha kaçırmış olmanın siniriyle arkasını döndüğünde bambaşka bir kadınla burun buruna geldi. Mat siyah polimer gövdeli Glock 42 seçimi ile son derece profesyonel ve modern gözükten Elif'in bu kadar tedbirli olmasına, silahı kendinden emin tutmasına ve yüzündeki korkusuz ifadeye şaşırarak "İyi misin?" dedi.

Avukat kafasını "evet" anlamında sallayarak cevap verdi, canı çok sıkılmıştı. Sabah Ali Bademli'nin, akşam da kardeşinin katilinin gelmesi ofisini yolgeçen hanına çevirmişti. Güvenlik tedbirlerini artırması gerektiğini hissetti. Kamera sistemini kontrol ettirmekten başlayarak Cinnah Caddesi'nde nöbette olan sivil ahbablarına kadar güvenlik ağını tekrar gözden geçirmeye karar verdi. Caddedeki sivilleri tanıyan sadece komiser değildi. İçeri girmek için döndüğünde yerdeki kağıdı gördü. Bu sırada Fikret hala Elif'in elindeki silaha bakıyordu. Elif'i henüz pek tanımadığından, silahı sanki elinde kalem

varmış gibi rahat taşıması ve el hareketleri eşliğinde ahenkle hareket ettirmesi o gergin anlar için tedirgin ediciydi; ansızın bir kaza kurşunu ile vurulmak istemiyordu.

Kağıdı ilk alan Elif olduğu için okumak da ona düşmüştü. Soğuk, mezar toprağı gibi cansız bir ses tonu ile okudu:

"Adalet, kör bir kadının elindeki terazidir Elif; ama vicdan, o terazinin altında ezilenlerin feryadıdır. Annen Zehra, kırk dört yıl önce o feryadı duymamak için kulaklarını tıkadı, gözlerini yumdu ve benim hayatımı o sessizliğin içine gömdü! Kardeşinin o çöp konteynerindeki son bakışlarında, annenin mirası olan o ağır sessizliğin çaresizliği vardı. Sen de her sabah aynaya baktığında sadece bir avukat değil, masum bir adamın gençliğini çalan kadının suretini görmelisin. Korkma, seni öldürmeyeceğim Elif; seni o vicdan azabıyla yaşatacağım ki her nefes aldığında ciğerlerine dolan hava benim kırk dört yılımın külü olsun. Sessizliğin diyeti henüz ödenmedi..."

ARI'DAN HABERLER

Özel Arı Anadolu Lisesi ve Özel Arı Fen Lisesi Genç Kız A Basketbol Takımı Türkiye İkincisi

İstanbul Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nün 8-12 Mart 2026 tarihleri arasında düzenlediği "2025-2026 Eğitim Öğretim Yılı Okul Sporları Sezonu Genç Kız A Türkiye Birinciliği Müsabakaları"nda Arı Anadolu Lisesi ve Arı Fen Lisesi Genç Kız A Basketbol Takımı "Türkiye İkincisi" oldu.

MODERN ÇİZGİ
ZAMANSIZ KONFOR

LONDRA

MEZUNLARDAN HABERLER

Çiğdem Pakel Atahan'ın "ÇEKİM" Sergisi Arı Kültür Sanat Merkezinde Sanatseverlerle Buluştu

Herkes ve her şey bir yerlere doğru çekilir. Çiğdem Pakel Atahan'ın "ÇEKİM" adlı sergisi, bu evrensel temayı sanatın diline dökerek, görünmeyen kuvvetlerin yön verdiği bir alanda açıldı. 8-14 Mayıs tarihleri arasında Arı Kültür Sanat Merkezinde izleyicilerle buluşan sergi; hafıza, yön, tekrar ve ilişki üzerinden kurgulanan bir çekim düzeniyle izleyiciyi derin bir düşünsel yolculuğa çıkardı.

Sergide yer alan balonlar, ipler ve labirentimsi çizgiler; temsilden çok, hareketin ve bağın kendisini vurguluyor. Her bir eser, sabit bir yüzeyin ötesinde düşünce ve duygunun farklı malzemelerle taşmasını simgeliyor. Bu etkileşimler, izleyiciyi içindeki ilişkiler ağına dahil ederken serginin önemli sorusunu da gündeme getiriyor: "Bizi gerçekten ne çekiyor?"

ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

ARI KÜLTÜR SANAT MERKEZİNDE BİRBİRİNDEN RENKLİ ATÖLYE ÇALIŞMALARINA KATILARAK
SANATIN BÜYÜLÜ DÜNYASINDA BECERİLERİNİZİ KEŞFEDİN.

1994 yılı Arı Fen Lisesi mezunumuz Çiğdem Pakel Atahan'ın sanat yolculuğunda önemli bir adım olarak öne çıkan bu sergi, yalnızca sanatsal bir deneyim sunmakla kalmadı; aynı zamanda Arı mezunlarının da kültürel bir etkinlikle tekrar bir araya gelmesine olanak sağladı. Bu renkli sergide sanatçıyı, '94 mezunu dönem arkadaşları da yalnız bırakmadı. Editörümüz Seda Tarman'ın da katıldığı sergide mezunlarımız, hem sergi hem de Bee Life dergimiz üzerine paylaşımlarda bulundu. Ankaralı seçkin konukların yanı sıra, her dönemden Arı mezunlarının da yoğun ilgi gösterdiği sergi, Arı Kültür Sanat Merkezi hafızasındaki yerini aldı.

Çiğdem Pakel Atahan, "ÇEKİM" sergisiyle hem kişisel bir sanat deneyimini paylaştı hem de izleyiciyi derin bir sorgulama içine itti. Bu sergi, sanatın gücünü ve insan ruhunun çekim kuvvetlerini sorgulayan bir durak oldu.

Baharın Habercisi Spring Wonderland

CerModern Sanatlar Merkezi'nin büyüleyici bahçesi, 10 Mayıs 2026 Pazar günü Ankara'nın en renkli buluşmalarından birine ev sahipliği yaptı. Baharın enerjisini şehrin kalbine taşıyan Spring Wonderland, sıcak atmosferi, seçkin markaları ve müzik dolu programıyla katılımcılara unutulmaz bir gün yaşattı.

Bu özel organizasyon; C&E Voyages firmasının kurucularından 1997 mezunumuz Ece Özgün ve ortağı Ceren Yazıcı ile 1995 yılı mezunumuz, A2 Organizasyon'un kurucusu Ayşen Bozyiğit imzasını taşıdı. Mezunlarımızın yaratıcı vizyonuyla hayata geçirilen etkinlik, Ankara sosyal yaşamına renk ve dinamizm kattı.

CerModern'in bahçesine adım atan misafirleri; çiçek kokuları, taze lezzetlerin iştah açan aroması ve özenle tasarlanmış dekorasyon karşıladı. Alanda yer alan birbirinden renkli marka stantları ziyaretçilere keyifli bir alışveriş deneyimi sunarken çocuklar için hazırlanan yaratıcı atölyeler ailelerin yoğun ilgisini gördü. Gün boyunca süren etkinliklerde her yaş grubuna hitap eden sıcak ve samimi bir atmosfer hakimdi.

sushi**CO**

Via Flat ve Çayyolu SushiCo'dan

Arı Okulları Mezunlar Derneği'ne

özel %10 indirim

*Sadece masa servisinde geçerlidir.

Hemen İndir!

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Uygulama için:

 sushico.com.tr

Müziğin ritmi yükseldikçe etkinliğin enerjisi de zirveye ulaştı. Pandami Music grubunun sevilen şarkılar eşliğinde gerçekleştirdiği canlı performans, katılımcıları adeta festival havasına taşıdı. Bahçede dans edenler, şarkılara hep bir ağızdan eşlik edenler ve bu özel günü ölümsüzleştirmek için fotoğraf çektirenler, Spring Wonderland'ın renkli ruhunu yansıtan karelere imza attı.

Günün finalinde ise sahne TLA Events kurucusu DJ Tuba Lüleci Alaçam'a aitti. Özenle hazırladığı setiyle geceye güçlü bir kapanış yapan Alaçam, enerjisi yüksek performansı ile davetlilere uzun süre hafızalardan silinmeyecek anlar yaşattı.

Etkinliğin ardından 1997 mezunumuz Ece Özgün, organizasyonun ruhunu şu sözlerle ifade etti: "Spring Wonderland, yaratıcı organizasyon anlayışını ve Ankara'nın sosyal hayatına kattığı sıcak enerjiyi bir araya getiren çok özel bir deneyim oldu. İnsanların aynı atmosferde müzik, lezzet ve keyifli anılar etrafında buluşmasını görmek bizim için çok değerliydi. Kış aylarında ikincisini düzenleyeceğimiz Winter Wonderland'de tekrar görüşmek dileğiyle..."

Renkli atmosferi, güçlü organizasyon yapısı ve samimi enerjisiyle Spring Wonderland, Ankara'nın sosyal etkinlik takviminde iz bırakan organizasyonlardan biri olarak hafızalarda yerini aldı.

ANLAŞMALI KURUMLAR

 <p>MUSTAFA</p>	 <p>OFİSTEKİN standart / exclusive</p>	 <p>ANGEL PHOTOGRAPHY</p>	 <p>NANA NAILART</p>	 <p>Biye Bayram DİYETİSYEN</p>
 <p>TAYHAN DİŞKİMLİ TİKİTİ HALLARI TİC. VE TUR. LTD. ŞTİ.</p>	 <p>ARM SİGORTA BROKERLİĞİ A.Ş.</p>	 <p>FLAMEART® GLASS</p>	 <p>ÇAĞLAR AVİZE</p>	 <p>SMILE ZONE CLINIC AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI POLİKLİNİĞİ</p>
 <p>ONE TO ONE</p>	 <p>Alaçatı ALA LUCCA</p>	 <p>TABLACI Ceceliye</p>	 <p>[fonart] Ankara İşitme Cihazı Merkezi</p>	 <p>Nöro Psiko Pedagoji Sistem www.noroppssystem.com</p>
 <p>Dr.Esin Barak</p>	 <p>PROLAS PROFESYONEL LASTİK HİZMETLERİ</p>	 <p>sushiGO chinese-japanese-thai Çayyolu Via Flat</p>	 <p>SAK SAK ORGANİZASYON</p>	 <p>LAMPACARD www.lampo.com.tr</p>
 <p>DAB POLİGON</p>	 <p>Before After Kozluk, Yagun ve Güneş</p>	 <p>Ünvan Övereyim kübraşahin Beslenme ve Danışmanlık Merkezi</p>	 <p>KENT KLİNİK Klinik ve Danışmanlık Merkezi</p>	 <p>DOÇ.DR. TÜRKAN ÖRNEK GÜLPINAR Kadın Hastalıkları, Doğum ve İnfertilite Uzmanı</p>
 <p>Prof. Dr. Halduñ OĞUZ Kadıköy Burun Burun Hastalıkları Uzmanı</p>	 <p>REGNUM Golf & Country Club ANKARA</p>	 <p>AKADEMİYİ / NOX</p>	 <p>TECHTURK Güvenlik ve Güvenlik Sistemleri</p>	 <p>DİYET ENSTİTÜ</p>
 <p>bilg-e danışmanlık</p>	 <p>SDS SDS ORGANİZASYON</p>	 <p>akademiyi yabancı dil kursları</p>	 <p>eğitim nohtası Yurtiçi Eğitim ve Vizyon Sistemleri</p>	 <p>ekonorm EKONORM MÜHENDİSLİK HİZMETLERİ</p>

REGNUM
Golf & Country Club
ANKARA

GOLF *Lesson*

Deneyimli eğitmenimiz eğliğinde, bu keyifli sporu daha uygun fiyatlarla öğrenme şansını yakalayın. Huzurlu ve keyifli bir ortamda golfün inceliklerini keşfedin.

 Arı Koleji Mezunlar Derneği Üyelerine Özel

 %10 İndirim*

İletişim: 530 011 90 31
* Regnum Golf Country & Club Ankara sahasında 2026 yılı ders ücretleri için geçerlidir.

Instagram
[regnumgolfankara](https://www.instagram.com/regnumgolfankara)

raaistanbul.com
Instagram: @raaistanbul

RAA
ISTANBUL

Yeni BMW 7 Serisi

BMW
MOTORRAD

BORUSAN OTO ÇAYYOLU.
BAŞKENTİN AYRICALIĞI.

Borusan Oto
Borusan Otomotiv Yetkili Satıcısı ve Yetkili Servisi